

Giới thiệu Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký

Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký của tác giả Nhu Nạo Khinh Mạn là câu chuyện về cuộc sống mới trong câu chuyện tiểu thuyết của nàng...

Một thiếu nữ có cái kết thê thảm trong câu chuyện mà nàng đang theo dõi. Chỉ là trùng hợp thôi khi chính thiếu nữ ấy lại trùng cả tên lẫn họ của nàng, vừa mới ngủ dậy thì nàng lại chợt nhận ra mình đã bị cuốn vào tiểu thuyết và trở thành chính người ấy...

Một cái kết bi thảm liệu có lặp lại lần hai ? Liệu nàng có thể thay đổi được cái kết của câu chuyện này ?!!

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Editor: Thuý Nguyệt Lam

Tô Ngưng Mi cảm thấy chính mình thật không hay ho. Chỉ là ngày hôm qua nàng nhìn một ngày một đêm để đọc xong một bộ truyện tên là [Tận thế lạt văn nữ chủ tu chân ký]; lại nhìn không được chăm chọc cái vật hi sinh trùng tên trùng họ với nàng một chút thời mà.....

Kết quả nàng ngủ một ngày một đêm, đến khi mở mắt tỉnh dậy mới trợn mắt phát hiện mình thế nhưng lại xuyên vào cái vật hi sinh nữ phụ cùng tên Tô Ngưng Mi kia.

Tô Ngưng Mi cô tự ngồi trong phòng, lại ngăn người một ngày một đêm nữa mới miễn cưỡng xem như tiếp nhận cái chuyện tàn khốc nàng đã xuyên không là sự thật; Tinh thần có chút không vui bước ra khỏi phòng tìm đồ ăn lót dạ. Vừa mới bước ra khỏi phòng, chưa kịp bước tới hành lang, liền nghe thấy từ trong căn phòng cách vách truyền ra những thanh âm ám muội ưu ư aa....

Đối với cô gái thích xem các loại thịt văn như Tô Ngưng Mi mà nói, cái thanh âm ư ư a a kia nàng đã hiểu rất rõ ràng.

Nàng quay đầu hướng về phía căn phòng bên cạnh, cánh cửa phòng hé mở một nửa. Bên trong, dưới ngọn đèn sáng, Tô Ngưng Mi chỉ liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấy một cảnh tượng kiến người ta nóng mắt. Một thân hình nam nhân dáng người cao lớn đang cúi đầu vào cắn cắn trên người một nữ nhân yếu đuối diêm lệ, bên dưới hạ thân cũng không có chút nhân rồi.

Chắc chắn, thật sự là quá hoả bạo a. Tô Ngưng Mi mặt không đổi sắc quay đầu. Hai người trong kia một người là thân sinh ba bà, một người là mẹ kế của nàng.

Ba nàng họ Trần nhưng nàng lại cùng họ mẹ. Tô gia là gia đình phú hào. Năm đó mẹ đẻ của nàng không đề ý, bất chấp sự phản đối của Tô gia, dứt khoát mang theo một thân tài phú to lớn gả cho Ba của nàng. Vì lấy lòng mẹ nàng mà Ba nàng để cho nàng sinh ra mang họ Tô của mẹ nàng.

Bốn năm trước mẹ nàng đã qua đời, và cái chết của bà là do Trần Đức Thanh-ba của nàng cùng Trình Văn Quân-mẹ kế của nàng bày mưu hạ độc hại chết mẹ của nàng, chỉ vì muốn chiếm đoạt cái tài sản khổng lồ của mẹ nàng mang tới.

Chẳng qua, trong sách thì nguyên chủ "Tô Ngưng Mi" chân chính cũng không biết chuyện này. Nàng ta luôn cho rằng ba nàng cùng mẹ kế là người tốt. Mãi cho tới vài năm sau, nàng ta từ miệng nữ chủ mới biết được sự thật; từ đó tính tình nàng ta đại biến, ác độc vô cùng. Ngay cả việc hãm hại nữ chủ, Trần Đức Thanh cùng Trình Văn Quân, việc gì nàng cũng làm. Kết quả là sau này nàng ta bị nữ chủ ném vào đàn thú biển đi, bị đàn thú gian dâm, sau cùng là bị phân thân.....Một cái kết cục muôn thuở của dàn diễn viên phụ (đặc biệt là nữ phụ) trong các truyện thể loại thịt văn: TIỀN DÂM HẬU SÁT!!!!

Mẹ kế Trình Văn Quân của nàng có một đứa con gái riêng tên Trình Dung-nữ chủ trong tác phẩm này. So với "Tô Ngưng Mi" thì nữ chủ cũng chỉ lớn hơn nàng ta vài tháng. Ở trong mắt nguyên chủ, Nữ chủ Trình Dung luôn luôn là đại tỷ tỷ đối "Tô Ngưng Mi" thân thiết chiều chuộng nàng ta. Cho đến sau này biết được cái chết của mẹ nàng cũng có liên quan tới Trình Dung...Thời điểm Tô Ngưng Mi xuyên qua cũng rất quen thuộc, là thời điểm mới bắt đầu câu chuyện. Lúc này còn chưa tới tận thế, mà còn cần 7 ngày nữa tận thế sẽ đến. Tô Ngưng Mi lại đứng quan sát khung cảnh xung quanh thêm một hồi lâu nữa. Quả nhiên chỉ đọc truyện cùng hình dung so với chính mình quan sát lại có một sự khác biệt rất lớn. Mở cửa ra nhìn xuống lầu, phóng tầm mắt một chút là có thể dễ dàng nhìn thấy cái đồng hồ quả lắc treo trên vách tường nay đã điểm canh 3 nửa đêm, khó trách hai người trên lầu kia không coi ai ra gì, làm chuyện ấy cả khi cửa phòng mở. Tô Ngưng Mi mở tủ lạnh, cầm lấy một lon Coca, một hơi uống hết phân nửa rồi vào phòng bếp tìm đồ ăn, trong phòng bếp, tủ lạnh, một bãi tràn đầy. Đã một ngày một đêm chưa ăn chưa uống. Tô Ngưng Mi với tay lấy chút mì sợi, rửa sạch một quả cà chua, lại đánh hai quả trứng gà làm thành một bát lớn mì cà chua trứng gà thơm ngào ngọt, cầm cúi ăn xong.

Vừa đem bát rửa sạch, liền nghe thấy có tiếng bước chân từ bên ngoài phòng khách truyền tới. Lát sau, thanh âm của người tỷ tỷ không cùng huyết thống-Trình Dung vang lên: "Tiểu Mi, cuối cùng em cũng chịu ra khỏi phòng, chị cùng ba mẹ lo cho em muốn chết a, em làm sao mà đem chính mình khoả ở trong phòng hai ngày không ăn không uống?"

Tô Ngưng Mi xoay người liền nhìn thấy dung mạo thanh thuần như tiên tử của Trình Dung, khẽ giờ giờ khoé miệng khuôn mặt tâm tình tươi cười: "Chị,

không có việc gì, chỉ là tâm tình không được tốt, có điều bây giờ đã không có việc gì" Trình Dung đi tới vỗ vỗ bờ vai Tô Ngưng Mi: "Em không có việc gì là tốt rồi. Về sau cũng đừng như vậy nữa, bằng không ba mẹ sẽ phải lo lắng nhiều...."

"Ân"....Tô Ngưng Mi không muốn nói nhiều lời cùng Trình Dung, đã muốn xoay người đi ra ngoài Trình Dung cũng giữ nàng lại một phen: "Tiểu Mi, em hãy theo chị vào phòng, chị có thứ muốn cho em xem"

Tô Ngưng Mi yên lặng gật đầu, vì biết rõ kịch tình nên tự nhiên nàng cũng biết thứ Trình Dung muốn cho nàng xem là gì. Bất quá chỉ là một ít bái thiếp nói tận thế sắp đến mà thôi. Đi đến phòng Trình Dung, Trình Dung quơ quơ chuột vài cái, màn hình máy tính lập tức sáng lên. Trình Dung lại mở ra vài cái link, chỉ tay vào một cái đưa cho Tô Ngưng Mi xem: "Tiểu Mi, em xem bái thiếp này viết cái gì a"

Tô Ngưng Mi tiến đến click chuột vài cái, nhìn qua một hồi không khỏi bĩu môi "Chị cũng tin mấy cái này sao? Thế giới này làm sao có thể có tận thế? Chị cứ yên tâm đi, tất cả chỉ là tin bịa đặt lung tung, hư cấu thôi"

Nàng đương nhiên biết tận thế sẽ xảy ra, còn biết ngày mai người ba kia sẽ nhắm tâm đem cái vòng cổ phi thủy mẹ nàng để lại đem cho Trình Dung làm quà sinh nhật. Hơn nữa, cái vòng phi thủy kia còn là một không gian tùy thân, bên trong tiên khí lộn lờ, còn có các loại công pháp tu chân. Về sau tận thế chỉ toàn người thức tỉnh dị năng (dị năng thức tỉnh già) Trình Dung nhờ vào không gian tùy thân cùng tu chân công pháp kia mà hô to gọi nhỏ.

"Tiểu Mi, chị vẫn cảm thấy không được kiên định cho lắm, xem trên tin tức nói các nơi trên cả nước đều xuất hiện các loại chuyện tình cổ quái khiến người ta ngạc nhiên, còn nữa, có cả chuyện người ăn thịt người.... Nếu không, chúng ta đi mua chút vật tư đề phòng đi, phòng bị trước khi có chuyện xảy ra mới tốt."

Tô Ngưng Mi gật đầu: "Đi, chị a, muốn mua gì thì mau đi nhanh đi. "

Trình Dung khó xử, nhìn nàng: "Tiểu Mi, em có thể cho ta mượn chút tiền được hay không? Trên người chị bây giờ không có tiền."

Từ khi Trình Văn Quân gả cho Trần Đức Thanh, Trần Đức Thanh đối xử với mẹ con các nàng cũng coi như tốt, mỗi tháng đều cho tiền tiêu vặt không ngừng, muốn mua cái gì thì mua cái đó. Chỉ là từ mấy tháng trước hùn vốn với bạn kết phường mở phòng điện sản để sinh ý làm ăn nên Trần Đức Thanh đã đem tài sản của mẹ Tô Ngưng Mi để lại, đem toàn bộ đều đầu tư vào điện sản, cũng đã cắt đứt tiền tiêu vặt của Trình Văn Quân và Trình Dung.

Còn về phần Tô Ngưng Mi, trên người nàng vẫn còn một ngàn mấy vạn, đều là tiền tiêu vặt mẹ nàng cho nàng từ lúc nhỏ cho tới khi lớn. Trong nội dung tác phẩm, Tô Ngưng Mi đều đem chi phiếu cho Trình Dung, hơn nữa ngày mai cũng sắp mở ra không gian tùy thân, Trình Dung đã đem tiền mua vật tư đều thu thập lại để trong không gian, chỉ chứa lại một bộ phận nhỏ để trong nhà để làm tượng trưng mà thôi. Tô Ngưng Mi vì quá tin tưởng Trình Dung nên cũng không xem lại chi phiếu còn lại bao nhiêu tiền, cũng chẳng đi mua vật tư, đề đến khi tận thế xảy ra, tất cả đều trở thành giấy bỏ.

Nhìn thoáng qua ánh mắt tha thiết của Trình Dung, Tô Ngưng Mi cười cười: "chị, bây giờ trên người em cũng chẳng còn bao nhiêu tiền, có điều trong phòng em còn mấy ngàn đồng, nếu chị cần thì lấy mà dùng đi"

"Làm sao có thể!" Thanh âm Trình Dung lại cao lên một chút: "Không phải Ba ba nói đi để lại một ngàn mấy vạn cho em sao?" Đường như phát hiện chính mình có chút cấp thiết cùng kích động lộ liễu, Trình Dung lại che dấu nói: "Em đừng hiểu lầm, chỉ là chị lo sợ nếu tận thế đến chúng ta sẽ không còn gì ăn nên chị mới kích động như vậy. Mà cơ bản là mấy ngàn đồng cũng chẳng đủ mua được cái gì." Tô Ngưng Mi cúi đầu, ánh mắt nặng nề. Một lát sau nàng mới ngẩng đầu lên ngáp một cái: "Ngô, chị, em hơi mệt nên muốn trở về phòng ngủ trước. Có việc gì thì đề ngày mai rồi nói sau."

Dứt lời, Tô Ngưng Mi không để ý về sót ruột trên mặt Trình Dung mà đứng dậy đi trở về phòng, lưu lại Trình Dung đằng sau đang trừng mắt oán hận nhìn nàng.

Trình Dung có chút mơ hồ. Trước đây Tô Ngưng Mi đối nàng luôn ngoan ngoãn phục tùng nàng, thế nhưng bây giờ lại không nghe lời... Thời điểm Tô Ngưng Mi trở về phòng vẫn còn nghe thấy thanh âm u...u...a...a...ngô..... Kia vẫn tiếp tục truyền ra ngoài

Ngủ một giấc đến hừng đông, cho tới khi bên ngoài truyền đến tiếng Báo mẫu Phùng kêu nàng thức dậy ăn cơm thì Tô Ngưng Mi mới ngáp một cái mặc quần áo rời giường.

Đợi sau khi Tô Ngưng Mi đã ngồi xuống bàn ăn, Trần Đức Thanh mới nhìn về phía Trình Dung tìm tìm cười. Tay cầm theo hộp trang sức đi về phía Trình Dung, nói: "A Dung, hôm nay là sinh nhật con. Đây là vòng cổ phi thủy mà di con để lại. Ba biết con thích trang sức bằng phi thủy nên đem cho con làm quà."

Trình Dung cười tìm tìm muốn nhận lấy thì bên cạnh lại đột nhiên xuất hiện một bàn tay nhận lấy hộp trang sức từ trên tay Trần Đức Thanh khiến mặt hai người kia đỏ bừng xấu hổ. Sắc mặt Trần Đức Thanh có chút khó coi, khuôn mặt ngày thường đã ít có nét dịu dàng nay lại càng thêm âm trầm: "Tiểu Mi, tại sao con lại thiếu lễ phép như vậy? Đây là quà tặng sinh nhật cho chị của con, con mau trả lại đi"

Tô Ngưng Mi không thèm để ý tới hấn, tay mở hộp trang sức ra. Bên trong hộp trang sức là một chuỗi vòng cổ phi thủy với từng hạt phi thủy như những hạt châu óng ánh trong suốt, màu sắc xanh lục thuần khiết là đại biểu cho chất lượng của loại phình thủy tốt nhất. Tô Ngưng Mi âm thầm tặc lưỡi, Trần Đức Thanh này cũng thật hào phóng đi. Vòng cổ phi thủy này có giá trị ít nhất cũng là tiền triệu, để lấy lòng Trình Dung hấn cũng thật vất vả tốn nhiều tâm cơ, lại đem đồ duy nhất mẹ nàng lưu lại để đem tặng cho người khác.

Không để ý về mặt há hốc mồm của mọi người, Tô Ngưng Mi đem vòng cổ phi thủy đeo lên trên cổ của mình, nhìn mấy người kia nói: "Ba, đây là trang sức duy nhất mà mẹ còn để lại, con nghĩ muốn giữ lại làm kỉ vật"

Trần Đức Thanh nhú mày: "Ồ nháo, thứ này ba đã đem tặng cho chị của con, con mau trả lại cho nó đi. Muốn cái gì ngày mai ba ba sẽ đi mua cho con"

là được."

"Không được, ba ba, con sẽ giữ nó!" Tô Ngưng Mi quật cường.

Trình Văn Quân đang đứng một bên vôi vàng đi ra hoà giải: "Được rồi, Đức Thanh, đây là kỷ vật mà mẹ Tiểu Mi lưu lại, vậy thì để cho Tiểu Mi cất giữ, bảo quản đi."

Nhìn thấy ánh mắt giấu giếm một tia không cam lòng buông tha của Trình Dung, trong lòng Tô Ngưng Mi cười lạnh, hừ hừ vài tiếng.

Biết được tính cách quật cường của Tô Ngưng Mi, Trần Đức Thanh chỉ đành từ bỏ, ngồi xuống bàn ăn, đối diện với Trình Dung mà nói: "A Dung, chờ một thời gian nữa tài chính gia đình sinh ý trở lại, ba ba sẽ đưa con đi ra ngoài mua có được không?"

"Không cần đâu, ba ba". Trình Dung miễn cưỡng mỉm cười. Lại nhìn sang vòng phi thủy đang đeo trên cổ Tô Ngưng Mi, cảm giác như có vật gì vốn thuộc về mình đang mất đi.

Tô Ngưng Mi sờ tay lên vòng cổ, trong lòng âm thầm cười lạnh. Sẽ không có vật nào có thể so sánh với chuỗi vòng cổ phi thủy này đi. Có lẽ trên đời tuyệt không có cái thứ hai

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Editor: Thủy Nguyệt Lam

Sau khi ăn xong điểm tâm, Tô Ngưng Mi nhanh chóng quay trở lại phòng, lấy vòng cổ phi thủy xuống, lại tìm một cái dao gọt hoa quả đặt trên cánh tay, nhắm mắt quyết đoán cắt xuống một đường. Máu chảy ra từ vết thương xuôi theo ngón tay chảy xuống rơi lên vòng phi thủy, nháy mắt đã bị phi thủy hút vào trong.

Tô Ngưng Mi cảm thấy đầu óc mờ mịt, lại nhìn thấy trên cánh tay máu vẫn chảy ra như trước, tiếp tục đi xuống, tiếp tục bị phi thủy hút vào liền nhìn không được muốn chửi bới người. Đột nhiên Tô Ngưng Mi thấy không gian bị chuyển hoá, nhìn thoáng qua mọi nơi, nàng biết không gian tùy thân cuối cùng đã được mở ra. Vôi vàng ra khỏi không gian tìm thuốc mỡ bôi lên cánh tay, lại dùng băng gạc bịt lại vết thương, Tô Ngưng Mi mới lắc mình tiến vào không gian.

Quả nhiên vì là nhân vật chính nên người ta chỉ cần hai giọt máu là có thể mở ra không gian; còn vật hi sinh như nàng nếu không sai biệt lắm là bị mất cả chén máu!!!

Sự thật thì không gian rất rất lớn...nhưng hiện tại nàng chỉ thấy được một phần diện tích không lớn, chỉ có ba nghìn bình phương trái phải (cái này mình không hiểu) ở giữa có một gian nhà gỗ nhỏ, điều khác biệt là xung quanh đó đều một mảnh sương mù trắng xoá. Tô Ngưng Mi biết đó là linh khí; linh khí che dấu những cực phẩm tiên thảo, linh thảo, linh tuyến, mạch khoáng cùng các loại pháp khí,... Chỉ tiếc bây giờ nàng là người thường cơ bản chưa thể thấy nấy thứ kia; chỉ chờ khi nàng đạt Trúc Cơ kỳ mới có thể đẩy linh khí ra lấy những thứ kia. Trong sách tu tiên, cấp bậc được chia thành Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hoá Thân, Luyện Hư, Hợp thể, Đại Thành. Tựa hồ có chút bất đồng so với các tiểu thuyết tu chân nàng từng xem thì sau Đại Thành còn có Độ kiếp cùng Thực tiên nữa. Còn quyển sách này lại không có, có lẽ do tác giả an bài như vậy. Tô Ngưng Mi áp chế tâm tình kích động mà đi về hướng gian nhà gỗ; bên trong nhà gỗ có thể thay đổi thì vật hi sinh như nàng chỉ cần có thể tu tiên thì kịch tình cũng có thể thay đổi, nàng cũng sẽ không phải làm vật hi sinh khổ sở nữa.

[/size]Bất quá.... Tô Ngưng Mi ngừng bước chân một chút, muốn tu tiên thì phải xem thể chất, phải có linh căn mới có thể tu tiên. Nếu không có linh căn thì nàng cũng chỉ là người bình thường có thêm không gian phổ thông thôi. Linh căn gồm năm loại linh căn: Kim-Mộc-Thủy-Hoả-Thổ. Nếu một người có đơn linh căn được cho là Thiên tài, song linh căn tư chất cũng không tầm thường, nếu có đồng thời ngũ linh căn thì coi như phệ tài, chỉ tốt hơn người không có linh căn một chút, ít nhất vẫn có thể tu tiên. Đương nhiên còn có biến dị linh căn là lợi hại nhất. Có 3loại biến dị linh căn là Lôi linh căn-Băng linh căn-Phong linh căn. Trong đó có Lôi linh căn là lợi hại hơn cả.

Lúc trước, theo kịch tình trong sách thì ở bên trong nhà gỗ,Trình Dung đã trắc ra Lôi linh căn.

Tô Ngưng Mi cắn chặt răng, tiếp tục đi tới nhà gỗ nhỏ, vừa đi trong lòng vừa âm thầm cầu nguyện. Coi như vì nàng là vật hi sinh nên nàng không cầu biến dị linh căn, cũng chẳng dám cầu được đơn linh căn, nàng chỉ cầu ít nhất có thể tu tiên, cho nàng ngũ linh căn cũng tốt, chỉ có điều tốc độ tu luyện sẽ chậm thôi. Đi đến nhà gỗ nhỏ, Tô Ngưng Mi dễ dàng nhìn thấy trên chiếc bàn gỗ giữa phòng có đặt một ống dẫn kì quái, nàng liền biết đây là vật để trắc linh căn, chỉ cần đặt tay lên, linh căn tương ứng sẽ xuất hiện với các màu sắc khác nhau.

Kim linh căn, ánh sáng màu vàng

Mộc linh căn, ánh sáng màu lục

Thủy linh căn có màu lam

Hoả linh căn có màu đỏ

Thổ linh căn là màu nâu

Về phần biến dị linh căn mà nói, nếu là lõi linh căn thì trong ống dẫn sẽ có điện quang cùng lõi minh, bằng linh căn sẽ làm xuất hiện hiện tượng kết băng, còn phong linh căn thì sẽ xuất hiện kiếm phong (phong nhận)

Do dự nửa ngày cuối cùng Tô Ngưng Mi cuối cùng vẫn quyết định đặt tay lên ống dẫn, sau đó có năm loại ánh sáng phóng ra. Sắc mặt Tô Ngưng Mi trở nên tái nhợt, được rồi, ít nhất là ngũ linh căn, vẫn có thể tu tiên, có điều sẽ không mạnh như đơn linh căn. Biết được mình là ngũ linh căn, Tô Ngưng Mi tuy là cảm thấy hơi thất vọng nhưng như vậy cũng đã tốt rồi, ai bảo nàng là vật hi sinh chứ....

Có điều Tô Ngưng Mi lại không biết rằng ngũ linh căn thực chất không phải là phế tài linh căn. Ở trong những sách tu tiên khác nếu nàng để ý sẽ thấy ghi thời kỳ thượng cổ hồng hoang, khi mà linh khí dư thừa thì người có ngũ linh căn được gọi là hỗn độn linh căn nếu tu luyện ở nơi linh căn dư thừa thì sau này sẽ vô cùng cường đại, thành tựu sau này tuyệt đối còn cao hơn những người có đơn linh căn., chẳng qua, sau này linh khí ngày càng ít nên đã trở thành nguyên nhân khiến Ngũ linh căn bị coi là phế tài linh căn.

Trong nhà gỗ có xếp một loạt nhiều giá sách, mặt trên bày biện đủ loại sách công pháp, còn có phù trận pháp thuật cùng với luyện chết đan dược công pháp,... Tô Ngưng Mi tinh tế nhìn thoáng qua giá sách một lượt, chọn lấy một quyển luyện khí công pháp cơ bản nhất. Điều cần nhất bây giờ là nàng phải đạt tới Trúc Cơ kỳ để có thể học thêm các loại công pháp khác.

Tô Ngưng Mi cúi đầu, từ đáy mắt phát hiện ra một chiếc mộc bài, phía dưới mộc bài có một trang giấy ủa vàng rơi xuống cạnh chân bàn gỗ. Tô Ngưng Mi cầm theo quyển công pháp, bước đến cạnh bàn gỗ cúi người nhặt tờ giấy kia lên. Trên mặt giấy ủa màu đã bám chút bụi, khẽ thổi bụi đi, Tô Ngưng Mi đọc qua nội dung trên tờ giấy một lần, càng đọc mắt nàng càng trừng lớn, cho tới khi nàng phát ra một trận cười to.

Tô Ngưng Mi thật sự không nghĩ tới cũng sẽ có chuyện như vậy. Trang giấy kia viết là ở ngoài nhà gỗ, cách mười tấc về phía bên trái có một trận pháp Lôi linh căn. Trận pháp này có thể biến đổi linh căn của con người sang biến dị lõi linh căn. Nhưng trên đời sẽ chẳng có miếng thịt nào miễn phí, linh căn tuy có thể biến đổi nhưng cả quá trình sẽ hết sức thống khổ, nếu người nào kiên trì bước xuống trận pháp thì sẽ có thể có được biến dị lõi linh căn, nhưng nếu người thất bại thì sẽ bị hôi phi yên diệt.

Kính hi qua đi, Tô Ngưng Mi liền bình tĩnh trở lại. Nếu thất bại sẽ bị hôi phi yên diệt à. Nàng cũng không muốn chết, cuối cùng nên lựa chọn ra sao đây? Suy nghĩ hồi lâu, Tô Ngưng Mi quyết định chưa khởi động trận pháp, đem tờ giấy kia kẹp lại vào trong quyển luyện khí công pháp, dù sao tình hình trước mắt thì nàng vẫn sống tốt, còn có thể tu tiên, nàng không muốn mạo hiểm như vậy. Hơn nữa nàng cũng không phải nữ chủ, nếu nàng mà là nữ chủ thì nàng sẽ ngay lập tức khởi động trận pháp không chút do dự, mà trong sách cũng không có tình tiết này nên nàng không dám hành động vội vàng. Hiện tại vẫn còn khoảng 7 ngày nữa mới là tận thế, nàng muốn thu thập vật tư trước; trong không gian cũng có thể gieo trồng. Nhưng mà một nơi linh khí dư thừa như trong không gian thì có ai nghĩ sẽ gieo trồng những loại rau dưa phổ thông ở trong đó à? Cùng lắm thì đợi sau này khi đi thu thập vật tư mà vẫn không có cái ăn mới gieo trồng cũng chưa muộn.

Tô Ngưng Mi vẫn chưa tu luyện. Nàng muốn ra ngoài mang theo chi phiếu đi mua vật tư. Dù sao thì khi tận thế đến tiền bạc cũng thành giấy bỏ, nàng cũng muốn hưởng thụ cảm giác nhà giàu tiêu tiền như nước. Vừa định ra khỏi phòng, lại nhìn thấy vòng phình thụy đeo ở cổ, Tô Ngưng Mi yên lặng niệm một tiếng ản, vòng cổ liền từ từ biến mất, lúc này nàng mới mỹ mãn đi xuống lầu.

Xuống lầu đã thấy Trình Dung đang chờ nàng ở bên dưới: "Tiểu Mi, em muốn đi đâu?"

Tô Ngưng Mi quơ quơ cánh tay trong túi: "Chị, em muốn ra ngoài dạo phố"

"Chị đi cùng em." Trình Dung liền đứng dậy muốn cùng nàng ra ngoài, lại thấy cổ Tô Ngưng Mi trống trơn bèn tò mò hỏi: "Tiểu Mi, buổi sáng ta còn thấy cái vòng của dì trên cổ người, sao giờ lại không thấy?"

Tô Ngưng Mi nhìn nàng ta một cái: "Vật trân quý như vậy đương nhiên là phải cất giữ ở trong phòng. Đứng rồi chị, ba ba vừa mới nói muốn tìm chị có chút việc, em thấy chị vẫn nên đi lên lầu xem thử đi. Để ngày khác em cùng chị đi dạo".... \

Trình Dung chỉ đành phải gật đầu, đi lên lầu. Sau khi ra khỏi nhà, đầu tiên Tô Ngưng Mi tìm thuê một cái nhà xưởng hẻo lánh trước, nàng muốn mua nhiều vật tư lắm, nàng muốn để trong không gian nhưng vì tránh tai mắt mọi người thì biện pháp tốt nhất vẫn là thuê nhà xưởng. Nhà xưởng cũng được thuê rất nhanh. Tô Ngưng Mi đi siêu thị Gia Nhạc Phúc tìm quản lý.

Viên quản lý béo lùn vừa nghe Tô Ngưng Mi nói muốn mua nhiều đồ như vậy liền biết là "khách sộp" nên rất vui vẻ đi theo phía sau Tô Ngưng Mi. Mọi thứ chi cần có trong siêu thị, ở trong kho hàng cũng có rất nhiều thứ, tất cả mọi thứ đều bị Tô Ngưng Mi mua về một nửa. Tô Ngưng Mi mua 2 cái giường, 100 cái chăn cùng các loại drap giường, khăn lông, vật dụng linh tinh các loại cũng đều bị mua rất nhiều; tóm lại những gì có trong siêu thị đều bị Tô Ngưng Mi mua về.

"Quản lý, giúp ta đưa mấy thứ kia đến địa chỉ này đi" Tô Ngưng Mi đem địa chỉ nhà xưởng đưa cho quản lý siêu thị, quản lý vội vàng gật đầu: "Tô tiểu thư cứ yên tâm, trước 5 giờ chiều toàn bộ đồ sẽ được đưa đến tận nơi." Tô Ngưng Mi đi theo quản lý ra ngoài, rẽ sang cửa hàng lương thực, cũng mua luôn một nửa số lương thực ở đó rồi nhờ ông chủ cửa hàng đưa lương thực đi nhà xưởng. Cuối cùng nàng đi dạo sang những cửa hàng quần áo. Xuân hạ thu đông mấy trăm bộ quần áo cũng được đưa đi nhà xưởng. Bận túi bụi hết mấy ngày sau Tô Ngưng Mi mới đi tới nhà xưởng, bây giờ những đồ nàng mua đều đã được đưa tới đây, bên trong nhà xưởng đã tràn một bãi đầy.

Quản lý siêu thị cùng ông chủ cửa hàng lương thực đều tò mò vì sao nàng mua nhiều như vậy, Tô Ngưng Mi cười cười: "Ta thấy trên mạng nói tận thế sắp đến nên nhanh chóng mua về, không chừng về sau có thể bảo trụ tính mạng được một khoảng thời gian."

Ông chủ cửa hàng lương thực nghe nàng nói vậy liền cất tiếng dày đặc khẩu âm lên: "Ai nhả, thì ra Tô Tiểu thư cũng tin mấy cái này. Đứa con đang học đại học kia của ta mấy hôm trước cũng gọi điện về dặn ta đừng đem bán hết lương thực đi, hắc..., người xem, xú tiểu tử này....."

Quản lý siêu thị vẫn nín cười này giờ, nhưng nhìn biểu cảm của hắn như đang nhạo nàng ngu ngốc. Sau khi đuổi bọn họ đi, Tô Ngưng Mi bao quanh hết đồ trong nhà xưởng lại liền vung tay lên một cái, toàn bộ vật tư đều tự động đi vào không gian. Ngồi lại trong nhà xưởng thêm một lúc Tô Ngưng Mi mới bật nắp cổng lên mà đi trở về.

Sắc trời đã tối, Tô Ngưng Mi lại không lái xe nên đành đi bộ một đoạn đến bãi chờ xe taxi. Nhưng xe Taxi còn chưa tới nàng lại gặp phải mấy tên nam nhân diện mạo đáng khinh.

Thật sự....nàng sẽ không xui xẻo đến mức đó chứ? Đối với người hay xem các loại thịt vẫn như nàng mà nói, loại tình huống này nàng rất là quen thuộc a.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Editor: Thủy Nguyệt Lam

Nhìn thấy mấy nam nhân kia Tô Ngưng Mi liền biết họ chẳng có ý tốt gì, trong đầu nhanh chửi má nó! Lần nào gặp phải loại chuyện này cũng đều là mấy nam nhân diện mạo xấu xí đến mức không thể nào xấu xí hơn. Mà bên trong sách cũng không có tình huống này. Lúc Tô Ngưng Mi bị phá thân là khi tận thế đã đến được một khoảng thời gian. Đó là lúc không còn đồ ăn, nàng bị bắt phải theo Trình Dung ra ngoài tìm đến những căn cứ có người sống sót trước, vì vậy Tô Ngưng Mi mới bị mấy nam nhân diện mạo đáng tởm luân gian (luân phiên + cưỡng gian)

Sau này nàng ta cũng rất đáng thương, nữ phụ ác độc không ngừng bị nam nhân xấu xí luân gian cho tới khi nam chủ xuất hiện.

Nàng đối với Nam chủ nhất kiến chung tình. Cũng bởi vậy mà nàng kết thù với nữ chủ, sau đó nàng lại bị nam chủ chế nhạo, đã kích đến không đáng một đồng.....Cuối cùng nữ chủ ném nàng vào trong đàn thú biển dị, rồi lại bị chúng gian dâm và phân thây. Tóm lại nàng là nữ phụ có kết cục đáng thương và thảm nhất trong quyển sách kia.

Lúc trước, vì tên của Tô Ngưng Mi trùng với tên của vị nữ phụ kia, đọc truyện lại thấy nữ phụ bị ngược vô cùng thảm khiến nàng mỗi lần đọc truyện là một lần tác giả của câu chuyện cầu huyết kia bị lôi ra mắng té tát. Về phần nữ chủ luôn miệng hô to gọi nhỏ kia lại toàn được gặp những "soái ca" tài giỏi. Trước khi nam chủ xuất hiện, nữ chủ có cả một dàn hậu cung theo đuổi, mà nữ chủ cũng luyện tiếu tất cả chứ chẳng luyện tiếu riêng một ai cho đến khi nam chủ oanh oanh liệt liệt xuất hiện, nàng ta liền yêu say đắm nam chủ.

Sau khi quá trình hồi tưởng kịch tình đã kết thúc, sắc mặt Tô Ngưng Mi ngày càng đen. Dựa theo định luật nữ phụ, về sau những tình huống như ngày hôm nay sẽ xuất hiện ngày càng nhiều. Tuy rằng nàng thích xem thịt vẫn nhưng không có nghĩ nàng thích bị XXOO.

"Mỹ nữ, sao ngươi lại đứng một mình ở đây như vậy? Có cần mấy anh em ta bồi ngươi không?" một tên tra nam khoe mắt đen trông rất ghê tởm đang cười hi hi nói. Mắt khác, những tên tra nam khác cũng bắt đầu đi tới, chúng phóng lên người nàng những ánh mắt dâm uế. Một tên tra nam đã bắt đầu cười khà ó vron bàn tay bẩn thỉu của hắn lên. Mắt thấy bàn tay dơ bẩn kia sẽ đụng đến bộ ngực của nàng, Tô Ngưng Mi cắn chặt răng, bàn tay đút trong túi lạng lẽ đi vào không gian lấy ra một cái dao và chém một nhát lên cánh tay dơ bẩn kia. Mấy tên nam nhân còn lại đương nhiên là không lường trước được màn này, chúng không nghĩ một nữ nhân nhu nhược sẽ mang theo một cái dao khi ra ngoài.

Tô Ngưng Mi vung dao trùng trùng quắc mắt nhìn mấy tên tra nam kia: "Còn không cút mau, nếu không đi nhanh thì cẩn thận ta chém các ngươi.Cút mau!!!"

Thấy mấy nam nhân kia còn do dự, Tô Ngưng Mi độc ác vung dao chém một nhát, bên tai lũ tra nam thấy tiếng đồng bọn kêu thảm thiết, Mấy nam nhân kia cuối cùng cũng biết sợ hãi mà đỡ đồng bọn ù té chạy.....

Tô Ngưng Mi phi một ngụm nước miếng xuống đất, thu hồi dao xong thì vừa khéo xe taxi cũng đi tới, nàng nhanh chóng lên xe trở về nhà họ Tô. Ngôi nhà này là mẹ Tô mua dưới tên của Tô Ngưng Mi vì vậy hiện tại nàng đang là chủ của ngôi nhà đó. Trở lại phòng khách, thấy Tô Ngưng Mi về muộn, đôi lông mày Trần Đức Thanh nhíu chặt lại: " Vì sao muộn như vậy mới trở về? Đi lâu lắm ở nơi nào?"

Đối với người ba này Tô Ngưng Mi không có chút hảo cảm nào, nàng ném túi về phòng khách, lại ngồi xuống ghế ở bàn ăn rồi mới ném cho hắn một ánh mắt xem thường: "Đi ra ngoài đi dạo" rồi lại hờn hờn nhìn vú Phùng: "Vú Phùng cho con một bát cơm đi, lấy nhiều nhiều chút, con sắp đói chết rồi a". Vú Phùng tủm tỉm cười đi vào phòng bếp.

"Thái độ của con như vậy sao!"-Trần Đức Thanh tức khí đập bàn đứng dậy: "Có người đối xử với trường bối giống như con sao? Còn nữa, ngày hôm qua A Dung hỏi mượn tiền vì sao con lại không cho nó mượn? Chị của con chỉ là mượn tiền mua chút vật tư trữ trong nhà thôi, con nhanh đem chi phiếu

đưa cho nó đi!"

Trình Văn Quân ở một bên nhẹ nhàng khuyên giải Trần Đức Thanh: "Được rồi, Tiểu Mi cũng không cố ý, có thể là mấy hôm nay tâm trạng không được tốt. Còn nữa, mấy cái vật tư kia cũng không cần; tận thế gì đó chỉ là gạt người. A Dung, con cũng nên cùng đi dạo với Tiểu Mi kết giao thêm vài bằng hữu, đừng có ở nhà cả ngày biết không?"

"Mẹ, con biết rồi." Đối với mẹ của mình Trình Dung phi thường nghe lời, lúc chưa gặp nam chủ, người mà Trình Dung quan tâm nhất chính là mẹ. Bởi vậy, lúc trước Trình Văn Quân ở cùng với Trần Đức Thanh muốn hạ độc hại mẹ Tô, Trình Dung chỉ rồi rắm một hồi lâu, rốt cuộc vẫn là giúp đỡ họ. Với Trình Dung, chỉ cần là người nàng ta để ý thì nàng ta sẽ không để ai chịu khi dễ; nhưng người nào khi dễ người mà nàng ta quan tâm thì người đi khi dễ sẽ có một kết cục vô cùng thảm. Còn thảm ra sao mời tham khảo cái chết trong sách của "Tô Ngưng Mi"

"Tiểu Mi, ngày mai chị với em cùng đi dạo phố đi" Trình Dung cười cười nhìn Tô Ngưng Mi. Tô Ngưng Mi bới thêm bát com nữa, cũng không ngừng đầu lên, phồng miệng lên, tiếng nói cũng không được rõ ràng: "Ngày mai em có hẹn cùng đi dạo phố với Lục Yên, Lư Lan, không có thời gian bởi chị được rồi. Chị cũng biết họ không thích chị mà, em cũng không thể đưa chị đi cùng để chị phải chịu sự xem thường của họ."

Lục Yên cùng Lư Lan là bạn tốt của nàng, hai người đều là con nhà giàu có, tính cách cũng không sai; cũng đã từng nói với "Tô Ngưng Mi" về chuyện hai mẹ con họ Trình kia cũng không phải người tốt gì, nhưng "Tô Ngưng Mi" cũng không nghe vào tai. Trong sách, hai người bạn kia là người qua đường, lúc tận thế mới tới, vì trong nhà không có tồn vật tư nên phải đi ra ngoài tìm đồ ăn, cuối cùng bị Zombie phân thực. Trong sách cũng chỉ miêu tả có vậy, có thể thấy họ là nhân vật qua đường đến mức nào.

Ngày mai Tô Ngưng Mi thực muốn tìm các nàng, chủ yếu vì Tô Ngưng Mi muốn mua máy phát điện năng lượng mặt trời, nàng không muốn mua đồ trong nước vì chất lượng không ra gì, đây không phải phương pháp hữu ích đối với nàng. Ba Lục cùng ba Lư có quan hệ quen biết rộng, nói không chừng có thể giúp nàng. Hơn nữa nàng cũng muốn để cho Lục Yên cùng Lư Lan mua chút vật tư tồn trong nhà; thân là bạn tốt mà nàng lại biết rõ hướng đi của kịch tình nên nàng không thể nhìn hai người họ chết như vậy được. Mọi người trong nhà nghe nàng nói vậy cũng không nói gì nữa.

Ăn cơm chiều xong, Tô Ngưng Mi cùng vú Phùng đi rửa bát, nhìn khuôn mặt hiền lành của vú Phùng, Tô Ngưng Mi cười tủm tỉm đặt tay lên vai bà: "Vú Phùng, con thấy mấy ngày nay trên mạng có rất nhiều bài thiếp tận thế, bà mau ra ngoài mua chút vật tư để phòng đi, dẫu sao có phòng bị tốt vẫn yên tâm hơn phải không?"

Vai diễn trong sách của vú Phùng cũng là người qua đường, sau này là bị chết vì đói. Vú Phùng rửa sạch bát cất lên tủ, cười nói: "Cũng đã sống cả đời, ta cũng không tin mấy cái kia, tất cả đều là gạt người. Tiểu thư, người cũng không thể đối lão gia như vậy, lúc trước đồ cưới phu nhân để lại cho người đều đang ở chỗ lão gia. Nếu người không nghe lời lão gia ta sợ đồ sẽ bị hai mẹ con nhà kia lấy đi. Tiểu thư không phải ta nói họ xấu nhưng dù sao người vẫn phải đề tâm chứ. Người cùng phu nhân đều lương thiện giống nhau."

Lão gia cùng phu nhân theo lời vú Phùng là Trần Đức Thanh cùng mẹ Tô. Vú Phùng theo mẹ Tô gả cho Trần Đức Thanh thì vú cũng ở lại đây làm bảo mẫu, có thể nói vú là người nhìn Tô Ngưng Mi lớn lên. Tô Ngưng Mi cười nói: "Được rồi, ta sẽ nhớ kỹ", Nàng cũng không muốn nói nhiều, với tính cách quật cường của vú thì khẳng định bà sẽ không đi mua vật tư, nàng tính sau khi mua xong sẽ để người trực tiếp đem đến Phùng gia.

Tô Ngưng Mi trở về phòng khoá trái cửa lại lập tức tiến vào không gian. Chuyện xảy ra vừa rồi đã khiến nàng ý thức được nàng chỉ là vật hi sinh, có thể gặp nguy hiểm bất cứ lúc nào nên việc quan trọng nhất là phải nhanh chóng tu luyện, đem quyền Luyện khí cơ bản ra làm theo từng bước trong sách. Ngồi xếp bằng, 2 tay đặt trước bụng, 2 mắt nhắm lại, hơi thở tự nhiên, đây là tụ chân khí, muốn học tụ chân khí để dẫn khí vào đan điền trước. Tô Ngưng Mi làm từng bước một, ngồi xếp bằng 1 giờ mà vẫn chưa cảm giác được gì; lại ngồi thêm 2 giờ nữa mà vẫn như trước không có phản ứng gì, đến khi nàng đứng dậy thì hai chân đã tê rần. Nàng khóc không ra nước mắt, quả nhiên là vật hi sinh, nàng bắt đầu đi đánh nghi ngại.

Ngày thứ hai, Tô Ngưng Mi đem toàn bộ trang sức đi cầm cố được 7000 đến một vạn. Ngày hôm trước mua vài thứ kia đã mất hết 500 vạn, hiện giờ nàng chỉ còn một ngàn 200 vạn, nàng sợ máy phát điện năng lượng mặt trời của nước ngoài sẽ rất đắt. Đi tìm Lục Yên cùng Lư Lan, nói với họ chuyện nàng muốn mua máy phát điện năng lượng mặt trời, tốt nhất là của nước ngoài; 2 người kia liền gọi điện cho baba của mình. Ba Lục nói hẳn có quen biết người bán, đại khái 3 ngày sau sẽ lấy được hàng, cần 800 vạn. Tô Ngưng Mi liền để ba Lục đặt hàng sau đó đem 800 vạn đưa cho ba Lục, nhờ ba Lục sau khi nhận hàng sẽ đưa đến nhà xưởng.

Cúp máy xong, Tô Ngưng Mi trút ra hơi thở nhẹ nhõm. Hai người bạn tốt kia nhìn nàng tò mò: "Tiểu Mi, tự dưng người mua thứ kia làm gì?" Tô Ngưng Mi trừng mắt nhìn các nàng, cười nói: "Tận thế sắp đến, không chừng về sau sẽ rất cần đến. Đúng rồi, các người cũng mau đi tồn vật tư, để phòng vạn nhất đi!"

Lục Yên cười to, vỗ vai Tô Ngưng Mi một phen: "Tiểu Mi, người xem người ngốc chưa kìa, mấy thứ này người cũng tin sao, ta thấy người không nên tiêu tiền uống phí, không bằng người để lại mà ra ngoài sống một cuộc sống thoải mái đi..."

"Cũng không phải tin tức nào cũng có thể tin được" Lư Lan phụ họa. Tô Ngưng Mi biết 2 người bạn này sẽ không tin, tự nhiên cũng sẽ không mua đồ. Bắt đầu đi nàng đánh cùng bọn họ đi dạo 1 vòng sau đó theo 2 người này trở về nhà. Tô Ngưng Mi tiếp tục đi mua vật tư như lò vi sóng, khí than linh tinh, cuối cùng còn mua một chiếc Hummer H3, lại mua rất nhiều xăng, trên cơ bản là nghĩ gì mua nấy. Hiện tại nàng vẫn còn 200 vạn chưa dùng hết, đồ ăn cũng đã tràn đầy. Còn lại bao nhiêu tiền nàng đều mua đồ ăn trực tiếp đưa đến Lục gia, Lư gia cùng Phùng gia, chộc cho 2 người bạn cùng vú Phùng gọi điện thoại đi cười cười nàng. Ba ngày sau, ba Lục liền đem máy phát điện đến nhà xưởng.

Còn lại hai ngày, Tô Ngưng Mi mỗi ngày đều ngồi trong không gian luyện khí. Thật không có biện pháp a, ai bảo thể chất của nàng là vật hi sinh nên chỉ cần có thể tu luyện, việc gì ta cũng làm.

Thời gian 2 ngày nháy mắt đi qua, Hai ngày này Trình Dung vẫn luôn lo lắng, không biết nàng ta từ đâu kiếm được chút tiền liền mua thật nhiều đồ ăn khiến trong nhà tồn một bãi lớn.

Ban đêm, Tô Ngưng Mi lại ngồi ở trong khôn gian vài giờ mới đi ra rửa mặt chải đầu. Lúc sau vì nàng có chút đói bụng liền đi xuống phòng bếp dưới lầu làm chút đồ ăn. Vừa mới đi đến cửa phòng bếp liền nghe thấy tiếng Trình Dung thất kinh truyền ra từ trong nhà bếp: "Ba ba! Ba muốn làm cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Editor: Thuỷ Nguyệt Lam

Nghe thấy thanh âm thất kinh, lặng lẽ đi đến phòng bếp nhìn qua khe cửa thì thấy lão ba tiện nghi đang ôm Trình Dung từ phía sau lưng, Trình Dung sắc mặt xanh mét, vừa sợ lại hoảng, vừa thẹn lại vừa giận.

Tô Ngưng Mi khoe miệng cười cười, tươi cười âm hiểm, Trần Đức Thanh có cảm tình đối với Trình Dung, thường xuyên quấy rầy Trình Dung, có điều chưa từng hành động liều lĩnh như vậy.

"A Dung, ba ba thích con.....A Dung..." Trần Đức Thanh một tay ôm thắt lưng Trình Dung, một tay vén áo ngủ của Trình Dung lên, bàn tay mon trón từ trên đùi nàng mà lần lên phía trên. Tô Ngưng Mi nhìn nhanh từ bờ mông rắn chắc lên đến cằm cổ trắng mịn của Trình Dung không khỏi nuốt nước miếng ực một phát. Quả nhiên là nữ chủ a, mặc quần áo thì trông cứng nhắc, nhưng khi cởi quần áo ra thì tuyệt đối là hàng cực phẩm.

"Ba ba, ba tính làm cái gì, mau dừng tay lại, nếu không con sẽ gọi người!" Trình Dung xấu hổ, nước mắt rơi đầy mặt, ra sức giãy dụa, càng chọc cho Trần Đức Thanh rên lên một tiếng động tác trên tay lại càng thêm nóng vội. Trình Dung rơi lệ đầy mặt, Tô Ngưng Mi đứng xem ở bên ngoài thì hai mắt phát sáng lòe lòe.

Trần Đức Thanh liếm một bên tai nàng ta, lại mới như thì thào: "A Dung, con thật đẹp, A Dung, ba yêu con,....."

"Ba, con là con gái của ba a...ba, ba làm vậy sẽ làm mẹ con thất vọng. Ba, van cầu người tha con ra đi, con...con sẽ coi như việc này chưa từng xảy ra" Trình Dung bây giờ mới chỉ là nữ sinh yếu đuối, làm sao cự lại được sức lực của Trần Đức Thanh, nàng ta chỉ đành đau khổ cầu xin, hi vọng hắn ta sẽ tha nàng ta ra.

"Chúng ta dù sao cũng không có quan hệ huyết thống, A Dung, về sau ba sẽ đối đãi thật tốt với hai mẹ con các con." nói xong, hắn mặc kệ Trình Dung đang khóc lóc cầu xin, một tay đã tự tháo thắt lưng chính mình.

Trình Dung thấy vậy, biết cơ hội đã tới liền thừa dịp Trần Đức Thanh còn đang vội vàng tháo thắt lưng mà ngẩng đầu cắn một ngụm vào vành tai của hắn. Trần Đức Thanh bị đau liền buông lỏng Trình Dung ra. Trình Dung hoảng loạn lau nước mắt trên mặt, đá thẳng đầu gối lên hạ bộ đang ngóc đầu dậy của hắn khiến hắn đau đớn che hạ thể lại xoay người ngã xuống đất.

Tô Ngưng Mi xem đến màn này liền vội vàng trốn ra mặt sau tủ lạnh. Vừa trốn xong liền nhìn thấy Trình Dung che mặt khóc chạy vội lên lầu.

Tô Ngưng Mi âm thầm thất lạc (thất vọng + lạc lõng), chỉ thiếu một chút nữa thôi là trình tiết của nữ chủ sẽ không còn thật là đáng tiếc a. Tình huống này cũng giống y đúc trong sách, chỉ cần là người nào có cảm tình với nàng ta. từng có quan hệ thân mật với nàng ta đều là soái ca tài giỏi, bất quá đều chưa tiếp cận được nàng thì đều bị tách đi.

Giống như Trần Đức Thanh, dù đã ngoài 40 nhưng được bảo dưỡng khá tốt nên thân hình cao lớn, cũng coi như anh tuấn. Chẳng qua là đến khi chết vẫn không được ném thữ qua tư vị của Trình Dung.

Trần Đức Thanh vẫn ôm hạ thể như cũ, thỉnh thoảng lại kêu lên vài tiếng aa, hiển nhiên vừa rồi Trình Dung xuống chân không hề lưu tình.

Sờ bụng đói đang biểu tình, Tô Ngưng Mi nghĩ nghĩ, thần khí thanh sáng đi vào nhà bếp. Lại thấy Trần Đức Thanh đang nằm trên nền liền làm một bộ mặt kinh ngạc, mở to hai mắt nhìn: "Ba, người...người vì sao lại ngủ trên đất?"

"Ba...ba không cần thận bị ngã....." Trần Đức Thanh khẽ run run nói, vì không muốn cho con gái nhìn ra điều gì kì lạ nên không dám dùng tay ôm hạ thể mà chỉ để lại trên đùi rồi đi

Tô Ngưng Mi ghen lời: "Ba, cái kia...có cần con điu bả đúng lên không?"

Trần Đức Thanh run run hàm răng: "Không...không cần...để ba đi nằm nghỉ một lúc...."

Tô Ngưng Mi cũng không quản hắn, vui vẻ đi vào bếp lấy ra một khối thịt bò không xương làm bát tét, lại rót một ly rượu nho thoải mái đi lên phòng khách hứng thụ. Đến khi Tô Ngưng Mi ăn xong, đem mâm bát xuống phòng bếp thì lúc này Trần Đức Thanh mới khẽ run run cổ đứng lên, bước từng bước một chậm rì rì đi ra ngoài.

Tô Ngưng Mi thấy hần như vậy thì cười đến mức không thấy mắt đâu: "Ba, có muốn con đi lên ba đi lên lầu không?"

Mặt Trần Đức Thanh càng đen xuống như than: "Không cần...."

Mắt xem đã nghiền, bụng cũng đã no, Tô Ngưng Mi khoan khoái đi lên lầu trở về phòng ngủ. Sáng sớm hôm sau, Tô Ngưng Mi bị đánh thức bởi tiếng kêu thảm thiết trong phòng khách của Trình Văn Quân. Tô Ngưng Mi như cá chép lặn lội mà đứng lên, mặc quần áo lung tung trên là tuất sam dưới là quần jeans vội vàng chạy xuống lầu.

Nàng biết hôm nay chính là tận thế, vào 8h ngày hôm nay, bệnh độc sẽ thống nhất bùng nổ trên toàn thế giới. Người nào không có kháng thể thì toàn bộ thân mình sẽ trở thành hoại tử nhân (mình tạm dịch là xác sống nhé); người có kháng thể trong người mà bị thương do bị xác sống cắn, cắn thì hoặc sẽ trở thành xác sống hoặc sẽ được thức tỉnh dị năng, trở thành Dị năng giả. Chỉ có điều tỷ lệ trở thành Dị năng giả cũng vô cùng nhỏ, chỉ khoảng một phần vạn.

Vọt xuống lầu, Trình Văn Quân đang che miệng hoảng sợ ngồi ở trên sofa nhìn chăm chăm vào cái tivi trước mặt, Trình Dung ở bên cạnh an ủi nàng ta, "Mẹ, đừng sợ, không có việc gì đâu"

Trần Đức Thanh ở bên cạnh sắc mặt cũng xanh mét, hiển nhiên cũng là bị kinh sợ không hề nhẹ. Tô Ngưng Mi giương mắt nhìn vào trong tivi liền thấy trong tivi huyết tinh khắp nơi, mà người chủ trì trong tay dù vẫn nắm chặt microphone nhưng cả người cũng đã huyết nhục mơ hồ; còn có mặt vài người như là phát thanh viên nhưng hốc mắt đã hăm sâu đang ở trên người hần cần cần, nhăm nhăm nuốt nuốt cả một khối thịt. Màn hình lay động một chút, bên trong còn truyền đến những tiếng khóc, tiếng thét chói tai. Trình Văn Quân nắm chặt cánh tay Trình Dung, khóc như hoa lê đầm mưa: "A Dung, rốt cuộc đây là xảy ra chuyện gì? Đây là giả đúng không? Sao....tại sao lại có chuyện như vậy? Thật đáng sợ... "

Trình Dung vỗ vỗ lưng nàng: "Mẹ, đừng sợ, không có việc gì, đừng sợ...." Tô Ngưng Mi xem hình ảnh cũng cảm thấy ghê tởm không chịu được. Cảm giác khi đọc sách so với tự mình trải qua những chuyện này thật khác biệt, nàng yên lặng ngồi vào sofa. Hôm nay vụ Phùng Nghi Phép, là do Tô Ngưng Mi không cho nàng đến cho nên bây giờ trong nhà họ Tô cũng chỉ còn 4 người.

Tiểu khu nơi Tô Ngưng Mi xem như là tiểu khu của những người giàu có, đa số đều là phục thức lâu. Bên ngoài cửa sổ tiểu khu cũng truyền đến tiếng thét chói tai.

Trần Đức Thanh sắc mặt khó coi đi đến cửa sổ nhìn ra bên ngoài, Tô Ngưng Mi cùng Trình Dung cũng đi theo sau nhìn rồi cũng đi qua cửa sổ. Hiện tại mới là sáng tinh mơ, bình thường thì 6-7h sáng sẽ có rất nhiều người già đang rèn luyện thân thể. Bởi vì là khu của người giàu nên sáng sớm những người trẻ tuổi đã thức dậy đi làm nên trong tiểu khu tất cả đều là người già. Cũng có vài người mẹ đem theo con nhỏ đi tản bộ, còn bây giờ tất cả chỉ là một mảnh huyết tinh.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạ Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Editor: Thủy Nguyệt Lam

Tô Ngưng Mi đứng trên lầu hai nhìn tình hình thanh nhị sở, núi giả được kiến tu tinh mỹ rất khác biệt bây giờ lại là chỗ nằm của vài cỗ thi thể, mấy cỗ thi thể đều dưới tình trạng bị khai tràng phá bụng, huyết nhục mơ hồ, có thi thể nội tạng đều đã bị zombie moi ra không còn một mảnh. Trong đó có người bị zombie sinh đôi cắn đứt cánh tay mà vẫn còn sống, nhưng nước mắt đã đầy mặt, vừa đi vừa tru lên, trên mặt chỉ còn sự tuyệt vọng nồng đậm.

Còn có mấy zombie đại khẩu miệng to, trên tay xuất ra ruột, nội tạng mà ăn, khoe môi nhếch lên mang theo máu của khối thịt, nhìn ghê tởm vô cùng

Cách đó không xa có một người mẹ đang bảo hộ đứa con nhỏ mập mạp đáng yêu của mình ở bên dưới thân mình. Vài cái zombie trên người nàng đang cắn cắn trên người nàng ta, còn nàng ta đã không còn hơi thở từ lâu nhưng vẫn gắt gao bảo hộ con nhỏ dưới khuỷu tay, đứa nhỏ bị dọa khóc lớn, trong miệng kêu mẹ mẹ, nhưng mẹ nó đã mãi mãi không thể nghe được tiếng kêu của nó nữa. Tô Ngưng Mi nhìn thấy cảnh đó thì trong lòng khó chịu vô cùng, cảm giác này rất chân thật, cùng thời điểm nàng đọc sách thì cảm thụ hoàn toàn bất đồng, nhìn thấy đứa nhỏ bị vài zombie lôi ra rồi cũng chết theo mẹ nó, Tô Ngưng Mi cũng không nhìn được nữa, xoay người trở lại ngồi xuống sofa.

Nàng hít một hơi thật sâu, hiện tại nàng không có biện pháp gì có thể giúp được họ, đến bản thân nàng còn chưa tự bảo hộ được chính mình, dẫu đồng tình thì cũng chẳng có tác dụng gì, thậm chí nếu bây giờ nàng ra ngoài thì cũng chỉ còn con đường chết.

Trình Dung và Trần Đức Thanh nhìn xong cũng đồng dạng sắc mặt trắng bệch, rốt cuộc cũng không chịu được nữa trở lại phòng khách, ngồi xuống sofa. Trình Văn Quân thì vẫn khóc nức nở như trước, bên cạnh Trình Dung cũng ôm bờ vai an ủi nàng ta: "A Dung, hiện tại bên ngoài tình hình như thế nào? Có phải cũng giống như trong TIVI không? " Trình Văn Quân gắt gao cầm lấy cánh tay Trình Dung, dường như chỉ cần Trình Dung trả lời là "đúng" thì nàng ta có thể ngất xỉu ngay lập tức.

Nhìn thoáng qua mẹ kế đang nũng nịu, Tô Ngưng Mi âm thầm bùi môi, lúc ở trên giường cũng không thấy nàng ta mảnh mai như vậy, Rõ ràng là giả vờ. Trình Dung yên lặng gật gật đầu, Trình Văn Quân lại bụm mặt lên khóc ô.

Trần Đức Thanh sắc mặt thoáng qua chút không kiên nhẫn, nhú nhú mày: "Văn Quân, đừng khóc, tuy rằng sự việc đã như vậy, nhưng không phải chúng ta vẫn sống tốt đó sao?" A Dung còn mua vư nhiều đồ ăn như vậy cũng đủ để chúng ta vượt qua một đoạn thời gian rồi, ta tin tưởng quốc gia sẽ không mặc kệ chúng ta, khẳng định tai nạn này sẽ sớm qua đi thôi." Tất cả mọi người đều trầm mặc, ở đây giờ chỉ còn mình hắn đang làm bầm lẫu bầu.

Trong khoảng thời gian ngắn chỉ còn nghe thấy tiếng khóc của Trình Văn Quân đang hoà cùng tiếng gào khóc thảm thiết ở bên ngoài.

"Mẹ, được rồi, đừng khóc, con đi phòng bếp làm chút đồ ăn" Trình Dung nói xong liền hướng về phía phòng bếp mà đi tới.

"Ta đi hỗ trợ" Trần Đức Thanh cũng đứng dậy đi theo. Sắc mặt Trình Dung lại trắng bệch, buông xuống hai tròng mắt thoáng qua chút phẫn hận, nhớ lại chuyện xảy ra đêm qua khiến nàng ta lại ghê tởm một trận.

Trình Dung cuống quýt kéo Tô Ngưng Mi đang ngồi trên sofa lại gần mình: "Tiểu Mi, ngươi cùng ta vào phòng bếp làm đồ ăn đi." Nói xong ngẩng đầu liếc Trần Đức Thanh một cái, giọng điệu lạnh như băng: "Ba, không cần ba hỗ trợ, Tiểu Mi có thể giúp đỡ con." Tô Ngưng Mi căn bản sẽ không nghĩ tới, ai nghĩ Trình Dung khí lực mạnh hơn dám kéo nàng vào phòng bếp.

Vào phòng bếp Tô Ngưng Mi có chút vô tình dựa vào cánh cửa nhìn Trình Dung bạn tới bạn lui. Vừa rồi xem một màn kích thích thị giác kia nàng còn chưa có được xem đã nghiền.

Đang ngăn người thì di động trong túi vang lên, Tô Ngưng Mi vừa lấy điện thoại ra thì thấy người gọi là Lục Yên. Hiện tại tận thế mới đến, thiết bị thông tin còn chưa bị tê liệt, đại khái là một tuần sau các thiết bị điện tử như tivi, hệ thống cấp nước, internet sẽ đều bị tê liệt. Tô Ngưng Mi nhấn phím kết nối, bên trong lập tức vang lên tiếng nói mang theo tiếng khóc nức nở của Lục Yên: "Ủy, Tiểu Mi, mình là Lục Yên, ô ô, tại sao lại như vậy a, bên ngoài có rất nhiều zombie, thật là khủng khiếp a"

Sau đó Tô Ngưng Mi nghe thấy bên trong truyền đến tiếng của ba Lục: "Tiểu Yên con đừng khóc, có nói lời cảm tạ với Tiểu Mi chưa?" Lúc này Lục Yên mới nghẹn ngào nói: "Tiểu Mi, cảm ơn cậu a, vậy mà mấy hôm trước mình còn cười chê cậu, nếu không nhờ cậu can thiệp nếu không chỉ sợ cả nhà mình sẽ không chống đỡ được mấy ngày, đồ ăn cậu mua cũng đủ cho cả nhà mình kiên trì thêm một đoạn thời gian thật dài..."

Tô Ngưng Mi nói "Được rồi, Tiểu Yên, đừng khóc, về sau...sẽ tốt..." nàng biết về sau chẳng những không tốt, trái lại còn tồi tệ hơn. Khẳng định quốc gia sẽ không quản bọn họ, chẳng qua khắp nơi sẽ thành lập căn cứ, người bình thường có thể đến căn cứ hoặc không, nhưng nếu muốn đi căn cứ thì phải tự thân vận động. Căn bản Quốc gia sẽ không đến tận cửa đón người. Nga, nàng sai lầm rồi, họ sẽ đi đón, chẳng qua tất cả những người được đón đều là những người có cống hiến với quốc gia hoặc người có quyền thế ngập trời.

"Tiểu Mi, cảm ơn cậu a" Lục Yên lại nói lời cảm tạ. Hiên nhiên Lục Yên bị dọa không nhẹ, nói lại nhai một với Tô Ngưng Mi một hồi lâu mới để cho ba Lục bên cạnh tắt máy điện thoại. Sau đó là Lư Lan, vũ Phùng đều gọi điện tới cảm tạ Tô Ngưng Mi đã đem đồ qua, tắt điện thoại của vũ Phùng, Tô Ngưng Mi thờ dài.

Lúc này Trình Dung cũng đã làm cơm xong, nấu một nồi cháo gạo, sữ đậu nành, tráng bốn quả trứng gà, lại nướng 4 điều lạc xưởng: "Tiểu Mi, hỗ trợ chị đem đồ ăn ra ngoài đi thôi"

Tô Ngưng Mi bụng đồ ăn ra phòng khách bên kia, nhìn thấy Trình Văn Quân đang sờ sờ tai Trần Đức Thanh nghi hoặc nói: "Đức Thanh, tai anh sao vậy? Sao lại bị xước da?"

Sắc mặt Trần Đức Thanh có chút cứng nhắc: "Ngày hôm qua...ban đêm đứng dậy đi toilet...không cẩn thận bị đụng"

Trình Dung từ phía sau Tô Ngưng Mi đi ra nghe thấy câu nói kia, sắc mặt khó coi, bụng mâm đi nhanh. Bốn người yên lặng ăn bữa sáng, Trình Văn Quân u buồn ngồi trên sofa, cửa sổ sớm bị Trần Đức Thanh đóng chặt lại cách ly với tiếng khóc, tiếng hét chói tai ở bên ngoài, trong phòng yên tĩnh có chút quỷ dị.

"Con trở về phòng" Tô Ngưng Mi chuẩn bị trở về phòng vào trong không gian luyện khí. Tận thế đã tiến đến, nàng lại không có biện pháp tự bảo vệ mình, hướng chỉ nàng lại là vật hy sinh che ở trước đầu sống ngon gió. Không có người để ý đến nàng, nàng cũng yên lặng ở trong thế giới của bản thân. Trở về phòng, Tô Ngưng Mi lập tức khoá trái cửa phòng.

Nhìn thấy laptop đặt ở đầu giường, nàng tính toán lên mạng xem chút tin tức xem trên internet nói gì về tận thế. Bật máy tính mở ra các trang web lại thấy toàn bộ đều có quan bài thiếp tận thế, nhưng lại chẳng có chút tin tức hữu dụng nào.

- "Thế giới này bị làm sao? Tận thế tiến đến, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

- "Ta ở tại XXX tỉnh XXX thị Xx phố XX tiểu khu 415, cả nhà ta đều thành zombie, ai tới cứu ta, cứu ta a..."

- "Cả nhà không cần hoảng sợ, quốc gia khẳng định sẽ tới đón chúng ta..."

- "Của cải của ta đáng giá mấy triệu, muốn thuê người bảo tiêu, ta ở tại..."

Xem xong mấy bài thiếp vô dụng kia, Tô Ngưng Mi đóng máy tính bắt đầu tiến vào không gian, trong không gian linh khí tràn đầy, Tô Ngưng Mi đi vào nhà gỗ nhỏ dựa theo tư thế ngồi trong Luyện khí công pháp. Nàng ngồi xuống hít thở tinh tâm, bắt đầu cảm ứng linh khí.....

Có lẽ là do buổi sáng bị kích thích nên lần này Tô Ngưng Mi chỉ ngồi tĩnh tọa một giờ liền cảm thấy có sự khác biệt so với lúc trước, dường như cảm giác được khí thể tiến nhập vào trong thân thể, trong có chút hôn trầm (hôn ninh+âm trầm) cũng trong nháy mắt được thanh minh (thanh sáng +minh

mẫn) hơn rất nhiều. Loại cảm giác này rất kỳ diệu khiến nàng cũng không rõ cuối cùng nên diễn tả như thế nào, liền nhanh dựa theo công pháp đem linh khí dẫn vào cơ thể chạy theo hai điều kinh mạch trong cơ thể, để linh khí tắm đẫm hai điều kinh mạch.

Tô Ngưng Mi lần lượt dẫn khí nhập thể mà không có chút cảm giác mệt mỏi cùng thiếu thú vị nào. Thẳng đến khi ngoài cửa phòng vang lên tiếng bang bang, Tô Ngưng Mi mới chậm rãi mở mắt, phát hiện không gian đã lớn gấp đôi so với lúc trước. Nàng biết không gian này cũng có thể thăng cấp, thời điểm lần đầu tiên dẫn khí nhập thể thì không gian cũng sẽ lớn lên theo. Sau khi đã đến Trúc Cơ kỳ thì mọi tài vật trong không gian sẽ được hiện ra triệt để.

Không gian lớn gấp đôi so với lúc trước, xuất hiện thêm trên mặt đất một cái hồ nước trong suốt trông thấy cá đáy; bên trong còn có cá tôm nhỏ bơi qua bơi lại. Tô Ngưng Mi biết đây chỉ là hồ nước bình thường, phải chờ đến Trúc Cơ kỳ linh tuyến mới xuất hiện.

Ngoài cửa lại vang lên tiếng gõ cửa: "Tiểu Mi, đi ra ăn cơm." Tô Ngưng Mi vội vàng ra khỏi không gian, lên tiếng: "Tỷ, chờ chút ta sẽ ra". Mở cửa phòng ra liền thấy Trình Dung xinh đẹp đứng ở ngoài cửa, trên mặt mang theo một cỗ vui mừng khó có thể che giấu. Tô Ngưng Mi có chút nghi hoặc: "Tỷ, xảy ra chuyện gì mà khiến người cao hứng như vậy?"

Trình Dung cười cười: "Không có việc gì, nhanh đi xuống lầu ăn cơm đi, cơm trưa ta đã làm xong rồi" Đi theo Trình Dung xuống lầu, Tô Ngưng Mi nhìn người phía trước cả người đều tản ra sự tự tin cùng vui sướng, nàng lại cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp, đến cùng đã phát sinh sự tình gì với Trình Dung?

Đi xuống lầu, trên bàn cơm đã bày đồ ăn: 4 bát cơm gạo, cà nước tôm viên, cá hấp Lư, du mạch xào tỏi, hoa lan tây thanh sao...

Ăn cơm, Tô Ngưng Mi đứng bên cạnh cửa sổ nhìn thoáng qua bên ngoài lại phát hiện bên ngoài căn bản không có người sống nào mà chỉ toàn zombie du dương... Đúng vậy, hiện tại tận thế vừa mới tiến đến, người bình thường trong nhà đều trữ đồ ăn trong vòng vài ngày, hơn nữa tai hoạ đến bất thành linh nên mỗi người không ai dám đi ra ngoài; chờ thêm vài ngày nữa khi biết tầm quan trọng của đồ ăn rồi, mọi người sẽ không có ai ngồi ở nhà chờ chết mà tất cả sẽ đi ra ngoài tìm kiếm đồ ăn.

Nhiều mày nhìn zombie du dương ở bên ngoài, Tô Ngưng Mi liền nghe thấy tiếng Trình Dung ở phía sau: "Mẹ, người đi lên phòng cùng ta một chút, ta có chuyện muốn nói với người" Tô Ngưng Mi trong tâm vừa động quay đầu liếc một cái nhìn Trình Dung liền thấy vẻ mặt không che giấu nổi vui sướng của nàng ta.

Lúc này tâm tình Trình Văn Quân vẫn đang không vui như trước: "A Dung, có việc gì không thể nói ở trong này sao?"

Trình Dung kiên trì muốn đi lên lầu, Trình Văn Quân chỉ đành phải cùng Trần Đức Thanh đánh thanh tiếp đón liền đi theo lên lầu. Nhìn thấy bóng dáng hai người biến mất chỗ cầu thang, lại nhìn thấy Trần Đức Thanh đứng dậy đi toilet, Tô Ngưng Mi liền rón ra rón rén đi lên lầu, lặng lẽ đứng ở ngoài phòng Trình Dung, ghé lỗ tai vào trên cánh cửa phòng. Bên trong vang lên tiếng đề nén được vui sướng của Trình Dung: "Mẹ, ta muốn nói cho người nghe một chuyện, trước tiên người cũng không cần kinh hoàng....."

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Editor: Thuý Nguyệt Lam

Một lúc sau, Tô Ngưng Mi nghe thấy trong phòng, Trình Văn Quân cúi đầu kinh hô một tiếng: "A a....A Dung, đây là có chuyện gì? Sao.... Vì sao trên ngón tay con có....đây là tia chớp đi? Có phải mẹ nhìn lầm rồi hay không?"

Trình Dung lộ ra kích động cùng vui sướng vô hạn: "Mẹ, người không nhìn lầm, thời điểm buổi sáng hôm nay khi con phát hiện cái này thì cũng hoảng, đây là như là lôi dị năng. Trước kia con xem tiểu thuyết cũng có tình huống này, tận thế tiến đến là thời điểm loài người thức tỉnh dị năng, có người là lôi dị năng, có rất nhiều phong dị năng, có rất nhiều hoá dị năng, có rất nhiều không gian dị năng....Mẹ, rất thần kỳ phải không? Mẹ, con còn muốn nói cho mẹ biết, con còn có không gian dị năng, con là song hệ dị năng, có điều diện tích không gian không lớn, chỉ có vài mét vuông... Hẳn là có thể thăng cấp. Mẹ, ở tận thế có hai dị năng này là chúng ta đã có năng lực tự bảo vệ bản thân, nói không chừng còn có thể có chút thành tựu trong sự nghiệp...."

Rốt cuộc Tô Ngưng Mi vẫn không nghe nổi nữa, nàng chỉ cảm thấy cả người một trận rét run. Dù cho nàng cướp mắt không gian mà ban đầu nữ chủ nên có, ngăn trở nàng ta thành tu chân thì sao chứ? Không phải nàng ta vẫn thức tỉnh lôi dị năng cùng không gian dị năng đó sao? Cùng hướng đi của kịch tình chẳng có biến hóa gì lớn.

Đàn độn trở về phòng, Tô Ngưng Mi ngồi xếp bằng trước hồ trong không gian, chỉ cảm thấy từng trận đau đớn sau óc. Nàng cố gắng mấy ngày, đại khái hướng đi của kịch tình cũng không có biến hoá gì, tận thế tiến đến, Trình Dung có lôi dị năng cùng không gian dị năng, đây là không phải có ý nàng là nữ vật hi sinh hạng nhất, sau này nhất định sẽ đi theo hướng của kịch tình bị đàn thú gian dân đến chết hay sao?

Gắt gao nắm chặt bàn tay, Tô Ngưng Mi đứng dậy đi đến nhà gỗ nhỏ. Hiện tại nàng muốn khôi động trận pháp biến dị lôi linh căn, đối với con đường tu chân sau này của nàng sẽ rất tốt, nói không chừng còn có thể thay đổi vận mệnh, nếu cải biến không xong thì để trận pháp kia đánh cho hôi phi yện diệt

vẫn còn tốt hơn bị đàn thú kia gian dân đến chết. Vào nhà gỗ nhỏ, nàng rút trang giấy biến vàng từ trong luyện khí công pháp ra, mặt trên có viết cách khởi động trận pháp như thế nào. Tô Ngưng Mi nhìn hết trang giấy kia cả nửa giờ, cuối cùng vẫn ra khỏi nhà gỗ đi đến chỗ trận pháp, cắt một vết trên ngón tay, máu rơi xuống chỗ đất có màu vàng, lập tức một trận kim quang sáng lên chói mắt, trên mặt đất là các loại chú trận pháp. Do dự sau, Tô Ngưng Mi vẫn dựa theo chữ viết trên trang giấy mà sai bước vào giữa trận pháp.

Đi vào, Tô Ngưng Mi cảm thấy cả người giống như hít thở không thông, phía trên bầu trời vang lên từng trận oanh lôi. Tô Ngưng Mi vừa ngẩng đầu thấy vậy, cả người liền choáng váng, nàng thể nhưng lại thấy một đạo oanh lôi đang hướng về phía nàng đánh thẳng xuống. Bản năng muốn chạy ra bên ngoài nhưng một chân còn chưa kịp nâng lên thì cái tia chớp kia đã chạy vội tới trước mặt mà trực tiếp oanh lên đỉnh đầu của nàng.

Lập tức quần áo nàng liền biến thành tro bụi, toàn bộ thân mình nàng cũng đen như mực, mái tóc đẹp của nàng giờ cũng bị đánh rơi thành tổ chim. Tô Ngưng Mi chỉ cảm thấy toàn bộ cơ thể mềm nhũn run lên, đầu óc nàng thanh tỉnh dị thường, bên tai lại vang lên tiếng oanh lôi. Nàng khóc không ra nước mắt, ai tới cứu nàng a, bị đánh xuống như vậy nàng chỉ còn nước hồi phi yên diệt. Trên tờ giấy kia cũng không có viết tiến vào trận pháp sẽ bị lôi đánh a, còn có người khổ bức như nàng sao? Đang nghĩ như vậy, một đạo lôi lại bổ xuống, toàn thân Tô Ngưng Mi chỉ còn trông mắt có thể chuyển động lên xuống.

Theo sau là đạo lôi thứ 3 thứ 4 liên tiếp đánh xuống, Tô Ngưng Mi không còn cảm giác chính mình còn tồn tại hay không, chỉ có đầu óc là còn hoạt động, nàng chỉ biết kiên trì, nàng không biết còn bao nhiêu cái lôi sẽ đánh xuống nữa, nàng chỉ nghĩ nàng không thể chết được, nếu chết tại đây sẽ bị hồi phi yên diệt, không chừng còn không thể đầu thai, Nàng tuy rằng thích xem tiểu thuyết thịt văn nhưng nàng còn chưa có hôn bao giờ, cho nên nàng nhất định không thể chết được, tốt xấu gì cũng phải tìm một người bạn trai để nàng tình nguyện trao thân nếm thử thịt có tư vị gì a...

Ôm tư tưởng như vậy Tô Ngưng Mi kiên trì, từng đạo lôi âm vang xuống đánh lên người nàng, một lần lại một lần, Tô Ngưng Mi không nghĩ cái gì, chỉ nghĩ kiên trì, cần răng kiên trì.

Không biết qua bao lâu Tô Ngưng Mi mới giật mình không còn thấy tiếng sấm bên tai nữa, nàng thành công rồi? Trong lòng Tô Ngưng Mi vui vẻ, rốt cuộc cả người không chịu nổi nữa âm âm ngã xuống đất. Nằm trên mặt đất không biết qua bao lâu nàng mới tìm lại được sự chủ động của bản thân, giật giật ngón tay, cả người vừa mới vừa đau, lại nằm thêm 1 giờ nàng mới miễn cưỡng đứng dậy. Nhìn xuống thân mình trông trơn Tô Ngưng Mi cười khổ, nàng không có thói quen trần truồng, vẫn là nên đi ra ngoài mặc quần áo vào.

Đi đến phòng, nhìn thấy chính mình trong gương, bỗng nhiên Tô Ngưng Mi ngây ngẩn cả người, toàn thân nàng trắng nõn, mái tóc vừa đen lại vừa nhu thuận hoàn toàn không giống với bộ dáng bị sét đánh. Nếu đã không bị sét đánh vì sao quần áo trên người nàng bị hoá thành tro bụi? Cho nên vừa rồi đến cùng có bị sét đánh hay không? Mắt thường nhìn thấy kinh lôi kia là thật hay giả? Có phải tất cả đều là ảo giác của nàng? Tô Ngưng Mi phân vân không rõ, suy nghĩ hồi lâu Tô Ngưng Mi đột nhiên ngộ ra đạo, nàng cười cười; là thật hay giả thì có cái gì? Không phải nàng vẫn có thể thành công đó sao? Tu chân kiêng kỵ nhất chính là tâm ma, mà nàng như vừa nãy không khác gì tâm ma chứ?

Mặc quần áo đi đến nơi trác linh căn trong nhà gỗ nhỏ, hít sâu một hơi bắt đầu đặt tay lên ông dẫn, thấy thứ xuất hiện trong ông dẫn, mặt Tô Ngưng Mi cứng ngắc...

Không phải là có thể đem ngũ linh can chuyển thành biến dị linh căn sao? Không sai, nàng đã có lõi linh căn, nhưng vì sao ngũ linh căn vẫn còn tồn tại? Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Ni mã, nàng nhanh chóng bị hỗn loạn! Chỉ có một linh căn thì tu luyện lên nhanh nhất, cũng dễ dàng đắc đạo nhất, còn tình huống của nàng có phải tu luyện lên sẽ càng thêm khó khăn? Tô Ngưng Mi khóc không ra nước mắt, rầu rĩ ra khỏi không gian đã nghe tiếng Trình Dung bên ngoài đang kêu nàng ăn cơm chiều, bắt tri bắt giác nàng đã ở trong không gian cả một buổi chiều.

Ra khỏi phòng thì thấy Trình Dung đang đứng trước cửa phòng nàng tươi cười đầy mặt: "Tiểu Mi, nhanh xuống ăn cơm đi, chị làm món hương thịt tiểu tôm hùm em thích ăn nhất đó, nếu không ăn chỉ sợ sau này trứng tôm cũng không có để ăn." Trình Dung nói xong một phen lôi kéo Tô Ngưng Mi đi xuống lầu. Tô Ngưng Mi quay lại đóng cửa phòng, kết quả vừa mới lôi kéo một chút đã nghe xoạch một tiếng, cửa bị nàng kéo rơi ra.

Xả...rớt? Tô Ngưng Mi nhìn chằm chằm cái cửa trên tay, đây là đang có chuyện gì xảy ra? Trình Dung nghe thấy tiếng vang phía sau thì quay đầu lại, nhìn thấy Tô Ngưng Mi đang cầm cánh cửa trên tay thì cũng ngăn người theo, sau đó kinh hi nói: "Tiểu Mi, em thức tỉnh lực lượng rồi sao?"

Tô Ngưng Mi quẫn, nàng cũng có cảm giác vẫn chưa dùng hết lực, kéo kéo cửa, toàn bộ cánh cửa đều bị nàng kéo rớt, cho nên hiện tại nàng là lực lượng thức tỉnh giả sao? Là phúc lợi đãi ngộ của trận sét đánh vừa rồi? Tô Ngưng Mi cảm thấy phân nửa chuyện này có liên quan tới việc nàng bị sét đánh kia, có điều vì sao lại không đãi ngộ khác a!? Nghĩ tới việc về sau nàng phải vác Đại Khảm Dao đi dọc đường trăm zombie nàng liền cảm thấy không biết nên khóc hay cười.

Trong sách, người sở hữu biến dị cùng dị năng được gọi chung là thức tỉnh giả, Trình Dung hiển nhiên đã xem Tô Ngưng Mi thành thức tỉnh giả, Tô Ngưng Mi cũng không giải thích, hiện tại nàng đã có khả năng bảo vệ tính mạng bản thân.

Đi xuống lầu, 4 người ăn cơm chiều, Trình Văn Quân đã định dọn dẹp bát đĩa lại bị Trình Dung ngăn cản, cười tùm tùm nhìn cả nhà nói: "Ba, mẹ, con có chuyện muốn tuyên bố với cả nhà, hôm nay con và Tiểu Mi đều trở thành thức tỉnh giả."

Trần Đức Thanh sợ hãi run lên một chút, trong lòng dường như có chút dự cảm không tốt, ngẩng đầu liền thấy Trình Dung đang theo dõi hắn ta liền nói tiếp, "con thức tỉnh lõi dị năng vào buổi sáng, vừa rồi Tiểu Mi cũng thức tỉnh lực lượng." Nói xong, ngón tay nàng ta khẽ động, trên đầu ngón tay lại có chút lôi điện, ngón tay chỉ bình hoa lớn ở góc tường, bình hoa trở thành mảnh nhỏ ngay trong nháy mắt.

Sắc mặt Trần Đức Thanh càng thêm tái nhợt, Trình Dung nhìn Trần Đức Thanh thật sâu, liếc một cái quay đầu nhìn Tô Ngưng Mi, cười nói: "Tiểu Mi, ngươi cũng biểu diễn một chút đi."

Tô Ngưng Mi không có hưng trí, bất quá vẫn là biểu diễn một phen, nhẹ nhàng nhéo nhéo cái bằng gỗ, bàn gỗ "toát" một tiếng thay cho câu trả lời.

Tô Ngưng Mi biết vì sao Trình Dung muốn che dấu không gian dị năng, dù sao nàng ta có lỗi dị năng đã đủ làm người ta đổ kị, nếu có thêm cái không gian dị năng không chừng sẽ khiến người đổ kị và hãm hại nàng ta, vì thế chuyện không gian dị năng nếu có thể không bại lộ thì sẽ không cần xuất ra; Trình Dung vẫn rất là cẩn thận. Trừ bỏ Trình Văn Quân cùng Trình Dung, còn lại 2 người đều không dậy nổi tinh thần, Tô Ngưng Mi vì vấn đề linh căn còn Trần Đức Thanh lại là lo lắng hãi hùng.

Trình Văn Quân nhẹ nhàng kéo tay áo Trần Đức Thanh, nhìn hẩn cười nói: "Đức Thanh, A Dung cùng Tiểu Mi thành Thước tình giả, ngươi không vui sao? Cho dù sau này tình hình ngày càng tồi tệ chúng ta cũng không cần sợ hãi, đã có A Dung và Tiểu Mi bảo hộ chúng ta..."

"Đương nhiên vui về..." Trần Đức Thanh giật giật khoé miệng, tươi cười dày miến cưỡng, Trình Dung nhìn thấy vậy thì hừ lạnh một tiếng. Trong khoảng thời gian ngắn cả 4 người lại không ai nói gì. Đang trầm mặc thì bỗng nhiên di động của Trần Đức Thanh vang lên, lấy ra xem một chút, Trần Đức Thanh có chút do dự, cuối cùng vẫn nhấn nút tiếp điện thoại: "uy, ba..." đầu kia điện thoại vang lên thanh âm tinh khí 10 phần: "Đức Thanh, là ba a, thế giới bây giờ hoàn toàn rối loạn, ngươi có biết không a? Ta cùng với mẹ ngươi, còn có đệ đệ, muội muội cùng nhà với ngươi ở nơi này không an toàn, trong nhà cũng không còn nhiều đồ ăn, ngươi mau tìm người đưa chúng ta đi tới tiểu khu nhà người ở đi"

Sắc mặt Trần Đức Thanh có chút khó coi, "Ba, ngươi cũng biết tình hình bên ngoài đã thành cái dạng gì rồi đó, ta biết phải đến đón các ngươi bằng cách nào a? Hiện tại bên ngoài hiện có rất nhiều cá loại quý a, nếu như bị chúng cắn thì biết làm sao bây giờ?..."

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Editor: Thủy Nguyệt Lam

Thanh âm mười phần tinh khí lại tiếp tục quát lên: "Nhưng ta là người sinh ra ngươi! Bên ngoài dù có rối loạn ra sao thì ngươi cũng phải đi đón ta! Cho ngươi cuối nàng dâu có tiền như vậy, ngươi có tiền liền mặc kệ cả nhà không lo có phải không?!" Trần Đức Thanh lập tức gác máy.

Tô Ngưng Mi mất lạnh ngồi trên sofa nhìn xem cảnh kia, thật vất vả nuôi lớn cái sinh viên như Trần Đức Thanh, Trần Đức Thanh lại coi trọng mẹ Tô, cả ngày điên cuồng thay đổi, sau đó mẹ Tô gả cho Trần Đức Thanh, không chỉ có đem theo đồ cưới tuyệt bút mà còn cấp cho người nhà Trần Đức Thanh mua phòng ở cách tiểu khu mà Tô Ngưng Mi ở cũng không xa.

Bình thường, rất ít khi Trần Đức Thanh đi thăm ba mẹ cùng người nhà của hắn, không ngờ tận thế đến lão nhân kia lại yêu cầu hắn đi qua đón bọn họ.

Tô Ngưng Mi biết dựa theo kịch tình trong sách Trần Đức Thanh sẽ không đi đón bọn họ, nhưng đến vài ngày sau khi trong nhà toàn gia đình kia không còn đồ ăn liền tự mình tìm cái xe, tự lái xe đến đây, đặc biệt là cả cái gia đình cực phẩm kia đều đến không thiếu một người nào, toàn bộ đều đi tới nhà họ Tô.

Trình Văn Quân có chút khản trương đi đến gần Trần Đức Thanh: "Đức Thanh, ba mẹ muốn tới đây ở sao?"

Nhị lão Trần gia luôn luôn không vừa mắt 2 mẹ con Trình Văn Quân, chủ yếu cũng là vì nhị lão cảm thấy hai mẹ con các nàng là tới lừa tiền con trai họ, thế nhưng từ trước đến giờ họ lại không nghĩ tới tiền này căn bản đều là của con dâu trước mà không có một chút nào là tiền của con trai bọn họ.!

Trần Đức Thanh gật đầu an ủi Trình Văn Quân: "Đừng lo lắng, tình huống ở bên ngoài đã như thế kia nên sẽ không đi đón bọn họ được, chúng ta ở đây là tốt rồi, ở chỗ này chờ quốc gia phái đội cứu viện tới là được."

Khuôn mặt tinh xảo của Trình Văn Quân nghe nói vậy mới hiện lên một chút tươi cười, hiển nhiên là nàng ta rất e ngại nhị lão Trần gia.

Tô Ngưng Mi không muốn ở lại lãng phí thời gian nên đã chuẩn bị đi về phòng tu luyện.

Bởi vì cửa phòng bị hỏng rơi xuống, may mắn trong nhà còn có nhiều phòng. Nàng tu luyện ở trong không gian vài ngày liên tục; cũng bởi vì có thể cảm nhận được linh khí nên thậm chí nàng còn không biết buồn ngủ, một ngày nàng đều luyện khí có tới hai mươi mấy tiếng, nàng tin tưởng có thể bại lại.

Lúc này tận thế đã đi qua được 4 ngày, Tô Ngưng Mi vận hành bảy bảy bốn mươi chín cái tiểu chu thiên sau đó mới từ không gian đi ra ngoài. Bốn ngày này lực lượng trong cơ thể nàng đã được không chế một phần, sẽ không giống mấy ngày trước, nàng không ngờ tới khi nàng chạm vào vật gì vật đó đều bị hỏng ngay lập tức.

Mấy ngày nay Trình Dung cũng vội vàng luyện tập lỗi dị năng, công việc nấu cơm liền giao cho Trình Văn Quân, mà cơm Trình Văn Quân nấu thì lại đặc biệt khó ăn; vì vậy những người trong nhà đều ăn tùy tiện gì đó để giải quyết vấn đề bụng đói. Hai ngày nay hệ thống cấp nước của tiểu khu cũng đã bị cắt triệt để, cũng may là Trình Văn Quân mua không ít nước khoáng.

Tô Ngưng Mi mở bao mì gói cùng hai bình nước khoáng nấu mì ăn liền. Lúc nàng đang ăn thì ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa; nàng liền ôm mì đi tới trước cửa nhìn ra ngoài qua mắt mèo trên cửa thì thấy có hai nam nhân. Một người nam nhân đeo kính gọng vàng, tuổi trưởng thành mặt một thân tay

trang nhàn hạ che đi thân hình cao ngất, trên đầu phức có vết máu, tóc tai hỗn độn, biểu cảm trên mặt sứt ruột một bên gối của một bên gối nhìn phía sau dường như có gì đó đang đuổi theo phích sau bọn họ. Nam nhân phía sau lại có diện mạo khôi ngô, ánh mắt nhẫn nhịn, vẻ mặt râu quai nón, tóc bóng loáng.

Nhìn thấy hai nam nhân này mắt Tô Ngưng Mi liền sáng loé loé; đang chuẩn bị quay trở lại không thèm nhìn thì phía sau vang lên thanh âm của Trình Dung: "Tiểu Mi, người bên ngoài là ai vậy?"

Một ngụm mỳ bị tắc nghẹn trong miệng Tô Ngưng Mi, "Không biết, trăm ngàn lần tỷ cũng đừng mở cửa, hiện tại thế giới bên ngoài đều thay đổi, ai có thể biết người bên ngoài là người tốt hay xấu đây? Trong nhà chúng ta lại có nhiều vật tư như vậy lỡ như khi 2 người kia được vào nhà lại nổi lên lòng tham thì chúng ta biết phải làm sao bây giờ?"

Trình Dung cũng đồng ý, có điều vẫn nhìn qua mắt mèo trên cửa một chút nhưng cũng chưa nói gì, chỉ yên lặng đi trở về phòng.

Nhìn thấy Trình Dung rời đi thì lúc này Tô Ngưng Mi mới thở dài một hơi nhẹ nhõm. Trong hai nam nhân ở bên ngoài kia có một người sau này sẽ ái mộ Trình Dung, còn người xấu xa còn lại thì là ác mộng của Tô Ngưng Mi.

Bên ngoài, tiếng đập cửa giằng co một hồi rồi cũng biến mất, Tô Ngưng Mi ném mì vào thùng rác rồi lại lên lầu tiếp tục tu luyện. Hiện tại nàng vẫn chỉ có thể vận hành tiểu chu thiên, thất kinh bát mạch còn chưa được khai thông triệt để, không thể vận hành đại chu thiên. Chỉ khi thất kinh bát mạch đều bình thường thì sau này tu luyện lên sẽ đưa linh khí hướng tới chứa đựng trong đan điền; khi học tập các công thức khẩu quyết khác nàng mới có năng lực đối phó với zombie và bảo vệ bản thân mình.

Lại ngồi trong không gian cả buổi chiều, sau khi ra ngoài Tô Ngưng Mi liền nghe thấy 2 thanh âm xa lạ trong phòng khách: "Ta là Vu Hạo Tĩnh, còn hẳn kêu Trần Đại Cường, chúng ta làm việc ở công ty phụ cận, không ngờ tới tận thế đột nhiên tiến đến nên tránh né ở trong công ty vài ngày. Ở trong công ty lại không có thức ăn cùng nước uống nên chỉ có thể ra ngoài tìm đồ ăn. Lại không ngờ rằng bị zombie đuổi theo đến tận nơi này... Vừa rồi thật sự là đa tạ Trình tiểu thư cứu giúp, nếu không chúng ta đã biến thành zombie." thanh âm lộ ra vài phần nhả nhặn. Sau đó một giọng nói như vịt đực vang lên: "Cũng không phải là, Trình tiểu thư thật sự đa tạ ngươi. Trình tiểu thư, chúng ta có chút đối bụng, không biết có thể cho chúng ta chút đồ ăn không?"

Nghe thấy hai thanh âm này sắc mặt Tô Ngưng Mi lập tức thay đổi, nàng vội xuống lầu liền thấy quả nhiên 2 người vừa nãy đang ngồi an ổn trong phòng khách nhà nàng. Trong phòng khách, bãi đồ ăn cùng nước đã thiếu hơn phân nửa, hiển nhiên là do Trình Dung mang ra từ trong phòng cùng tạp vật trong không gian đi. Nhìn thấy sắc mặt Tô Ngưng Mi khó coi, Trình Dung có chút băn khoăn hướng nàng giải thích nói: "Vừa rồi nhìn thấy họ bị đánh đuổi đến trước cửa, cuối cùng tâm địa không nỡ cứng rắn, ta mở cửa thế này, Tiểu Mi ngươi đừng nóng giận được không?"

Tô Ngưng Mi còn có thể nói cái gì đây? Người cũng đều đã vào nhà rồi, cũng không thể đuổi bọn họ đi. Nhìn 2 người kia, Tô Ngưng Mi căn bản không muốn hỏi tường! Nam nhân nhả nhặn tên Vu Hạo Tĩnh, người xấu xí còn lại là Trần Đại Cường tên hẳn khác xa với tính cách. Họ đi làm ở công ty phụ cận, Vu Hạo Tĩnh là quản lý công ty, Trần Đại Cường làm trưởng đội cảnh sát trong công ty.

Trong sách cũng là Trình Dung mở cửa cho 2 người kia vào nhà, Vu Hạo Tĩnh là hoá hệ dị năng giả, Trần Đại Cường là lực lượng biến dị giả. Tô Ngưng Mi thích Vu Hạo Tĩnh từ cái nhìn đầu tiên, kết quả Vu Hạo Tĩnh thích Trình Dung. Sau khi Tô Ngưng Mi bị Vu Hạo Tĩnh cự tuyệt nàng lại bị Trần Đại Cường cưỡng gian, trong sách cũng từ đó quan hệ giữa hai người Tô Ngưng Mi và Trình Dung xuất hiện khe hở.

Hiện tại Tô Ngưng Mi còn cho rằng nàng có thể ngăn cản bọn họ tiến vào, ai ngờ...

Tóm lại là ở trong sách Tô Ngưng Mi không ngừng thích người đã ái mộ Trình Dung, khe hở giữa nàng với Trình Dung giống như tuyết càng đắp càng lớn, có lẽ càng ngày Tô Ngưng Mi càng oán hận Trình Dung.

Trình Dung đang cầm 2 cái bánh mì cùng 2 bình nước khoáng đưa cho bọn họ. Vu Hạo Tĩnh nói đa tạ, lại ôn hoà lịch sự đứng dậy ăn; Trần Đại Cường lại ăn một miếng như cắn 3 miếng mà ăn sạch sẽ bánh mì trên tay, lại thô lỗ uống hết chai nước khoáng xong liền đảo con mắt đánh giá quanh nhà.

Trần Đức Thanh cùng Trình Văn Quân vẫn ngồi trên ghế sofa, sắc mặt Trần Đức Thanh khó coi, hiển nhiên là không thích 2 người lạ ở trong nhà hẳn nhưng e ngại Trình Dung có lời dị năng nên vẫn chưa thể nói ra những gì muốn nói. Trình Văn Quân thì cơ bản là không quan tâm, chỉ cần con gái nàng cần gì nàng đều cho rằng việc đó là tốt, huống chi nàng cũng phải nhận rằng con gái của nàng lợi hại như vậy!

Vu Hạo Tĩnh nhàn nhã ăn bánh mỳ xong, lại uống thêm 2 ngụm nước, lúc nàng mới hỏi Trình Dung: "Không biết Trình tiểu thư có tính toán gì cho sau này không?" Lúc vừa rồi Trình Dung đã dùng lời dị năng để cứu hai người kia cho nên Vu Hạo Tĩnh cho rằng Trình Dung mới là người nắm quyền trong ngôi nhà này, mà bây giờ vẫn chưa nhìn Tô Ngưng Mi đang mặt lạnh một cái. Nhưng là ánh mắt chuốt mang theo tia dâm ô bẩn thỉu của Trần Đại Cường lại đang một phen đánh giá trên người nàng. Mà hiển nhiên Trình Dung cũng không chú ý tới tình huống bên này, trong mắt chỉ có tuyên tú Vu Hạo Tĩnh nhả nhặn: "Tạm thời vẫn chưa có tính toán, hiện tại tận thế mới tiến đến, cho dù quốc gia muốn xây dựng lại ít nhất cũng phải chờ đến vài năm sau, thời kỳ này có lẽ chỉ có thể tự mình bảo vệ tính mạng của bản thân mà thôi."

Vu Hạo Tĩnh cười nói: "Ta cùng Trình tiểu thư đều là dị năng giả, hay là về sau cùng liên thủ đi, như vậy cơ hội cứu mạng..." Còn chưa nói chưa nói xong thì bên cạnh truyền đến tiếng nổ "Phanh!!!"

Tất cả mọi người quay đầu nhìn qua lại nhìn thấy Tô Ngưng Mi một mặt tức giận đang nhìn Trần Đại Cường ở phía đối diện: "Ngươi nhìn cái gì!" ở bên cạnh là cái bàn ăn bằng gỗ bị chụp nát. Tuy nhiên cái bàn gỗ kia lại dày chắc mười phần, ít nhất phải cấp 3 lực lượng thức tỉnh giả mới có thể nhẹ nhàng chụp nát bàn gỗ dày chắc mười phần như vậy.

Trần Đại Cường, Vu Hạo Tĩnh cũng không ngờ Tô Ngưng Mi lại lợi hại tới vậy, hiện tại tận thế chỉ mới tiến đến, mọi người cùng lắm cũng chỉ mới thức tỉnh, nhiều nhất cũng chỉ là cấp 1 thức tỉnh giả, ai ngờ đến nơi này thế nhưng lại có người cấp 3 lực lượng thức tỉnh giả.

Trần Đại Cường đảo tròn 2 tròn mắt chuột, lắp bắp nói: "A...a... Vị tiểu thư này hiểu nhầm, đều là hiểu nhầm cả." hấn mới chỉ cấp 1 lực lượng biến dị giả, làm sao có thể đem so sánh với cấp 3 lực lượng biến dị giả như nàng ta đây?

Khuôn mặt Tô Ngưng Mi đỏ bừng: "Hiểu làm sao? Vậy sao con mắt chuột của ngươi đều lên xuống đánh giá ta, ánh mắt mang theo tia bắn thiêu bùng lại trên ngực ta? còn dám nói đây là hiểu lầm?"

Lời này vừa nói, sắc mặt Vu Hạo Tĩnh nháy mắt đã thay đổi, hấn cùng Trần Đại Cường đều ở cùng một công ty, hấn biết Trần Đại Cường háo sắc; lúc trước đi ra ngoài tìm đồ ăn hấn đã cảnh cáo Trần Đại Cường tận thể tiến đến sẽ có rất nhiều cao thủ tâm tàng bất lộ, đừng tưởng khí lực bản thân lớn một chút là muốn làm gì thì làm, bằng không sẽ có lúc té ngã, ai biết được Trần Đại Cường vẫn không để vào tai.

Rốt cuộc Tô Ngưng Mi không nhịn được, bước chân đi 2 bước mà như 3 bước đến trước mặt Trần Đại Cường, một phen túm cổ áo của hấn kéo ra bên ngoài, người uy hiếp đến trình tiết của nàng, nàng muốn ngăn chặn hậu họa thật sớm mới được.

Trần Đại Cường bị 1 nữ nhân dễ dàng kéo đến cửa, mắt hết mặt mũi, trên mặt đỏ bừng, hét lớn: "Ngươi muốn làm gì?"

Tô Ngưng Mi hừ lạnh 2 tiếng, nhìn thoáng qua mắt mèo trên cửa liền thấy cách đó không xa có 2 con zombie đang du dương, nàng liền quay đầu nhìn Trần Đại Cường cười lạnh một tiếng: "Ngươi nói thử xem ta muốn làm gì?"

Trần Đại Cường dường như đã biết ý đồ của nàng, khua cánh tay hét lớn: "Ngươi không thể đến ta ra bên ngoài, ngươi dựa vào cái gì muốn đem ta ra ngoài? Ngươi còn chưa hỏi ý kiến của Trình tiểu thư, ngươi cũng không phải người nhà của Trình tiểu thư!"

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Editor: Thuý Nguyệt Lam

Tô Ngưng Mi nghe thấy mấy lời này ánh mắt mị mị, hiện tại nàng vẫn chưa tính toán muốn trở mặt với Trình Dung, có điều hôm nay vẫn phải đuổi người này ra ngoài, nàng có thể không cần Vu Hạo Tĩnh, dù sao trong nội dung truyện thì Vu Hạo Tĩnh không có uy hiếp đối với nàng, chủ yếu là nàng cũng không cảm thấy mình sẽ thích hấn. Mà hấn và Trần Đại Cường không giống nhau, mặc kệ thế nào thì Trần Đại Cường vẫn là người đầu tiên cường bạo nàng, nếu như vậy thì hoàn cảnh hiện tại sẽ rất nguy hiểm, nàng tuyệt đối sẽ không tha cho hấn, sẽ không để cho hấn ở gần nàng.

Tô Ngưng Mi quay lại nhìn Trình Dung, sắc mặt đỏ bừng do tức giận vẫn chưa biến mất, nàng bị phần nói: "Chị, chị có muốn lưu lại người như hấn hay không? Tình huống vừa rồi là gì... chị cũng đã thấy rồi đây, hấn...hấn thế nhưng lại...Chị với em đều là người bình thường, chỉ sợ cuối cùng..."

Nàng lại quay đầu hướng Vu Hạo Tĩnh, nói: "Vu tiên sinh, tôi rất hoan nghênh những người chính nhân quân tử như anh, nhưng mà đối với nhân phẩm của vị này, chỉ sợ anh là người biết rõ ràng nhất, mà tôi cũng chỉ muốn vì sự an toàn của chúng ta mà suy nghĩ thôi!"

Trình Dung nghe nàng nói vậy thì lại nhớ đến ngày đó ở trong phòng bếp nhận hết sự nhục nhã, sắc mặt trở nên tái nhợt, nàng ta nói: "Một khi đã như vậy, vậy liền đem hấn ra bên ngoài để hấn tự sinh tự diệt đi, chúng ta không chào đón người như vậy!"

Vu Hạo Tĩnh cũng nói: "Quan hệ giữa tôi và hấn cùng lắm cũng chỉ là quan hệ đồng nghiệp mà thôi...nơi này là nhà của Trình tiểu thư, vậy cứ nghe theo ý của Trình tiểu thư đi."

Trần Đại Cường vừa nghe vậy, sắc mặt liền thay đổi, dất yết hầu gào lên: "Vu Hạo Tĩnh! Ngươi không thể đối xử với ta như vậy. Tốt xấu gì chúng ta vẫn có quan hệ đồng nghiệp trong cùng một công ty...Hai vị tiểu thư, tôi biết sai rồi..."

Tô Ngưng Mi không nghe hấn giải thích, nhìn qua mắt mèo thấy hai con zombie người đầy huyết tinh kia đang tới gần ngay bên cửa, rốt cuộc nàng cắn răng một cái, kéo cửa phòng ra nhắm mắt dùng khí lực cường đại ném Trần Đại Cường ra ngoài thẳng hướng hai con zombie kia. Trần Đại Cường không chịu được không chế bị ném đi ngã trước mặt hai con zombie.

Sau khi ném người ra ngoài nàng lập tức đóng kín cửa phòng lại. Vừa mới ngẩng đầu mặt cười cười nàng liền nghe thấy Trần Đại Cường kêu lên thảm thiết ở bên ngoài cửa, sắc mặt nàng lập tức trắng bệch, nhìn ra ngoài qua mắt mèo một hồi lâu rồi mới quay đầu lại, cúi gầm mặt xuống, nói: "Chị, hấn đã chết rồi! Chị, em giết người..."

Khi nàng ngẩng đầu lên, hai hốc mắt đã đỏ bừng, biểu hiện bị dọa không nhẹ. Biểu hiện lúc này của nàng không phải hoàn toàn giả bộ, làm một người thanh niên tốt, đây là lần đầu tiên nàng giết người, nó không sợ hãi chính là giả. Nhưng mà người như Trần Đại Cường cho dù có sống cũng chỉ là tai họa cho người khác, nàng không biết chính mình sai lầm rồi, chỉ là nửa khắc nàng không thể nhận thức được chuyện mình đã giết người là sự thật.

Bởi vì Trình Dung bị Trần Đức Thanh nhục nhã nên phi thường chán ghét những nam nhân tính cách dâm ô. Thời điểm Trần Đại Cường kia bước vào phòng nàng đã không xem kỹ ánh mắt của hắn, mà Vu Hạo Tinh cũng không làm gì khó dễ nên nàng cũng không cảm thấy chuyện Trần Đại Cường đã chết sẽ có ảnh hưởng gì. Nàng vô vô bã vai Tô Ngưng Mi: "Tiểu Mi, em đừng sợ, người như vậy chết cũng xứng đáng, chỉ là em lần đầu tiên giết người nên mới vậy thôi, sau này sẽ quen thôi mà."

Tô Ngưng Mi gật gật đầu, buồn giọng nói: "Chị, em biết rồi, chỉ là trong lòng em có không thoải mái một chút thôi."

Trình Dung lại an ủi nàng mấy câu rồi mới cùng quay trở lại ngồi trên ghế sofa. Sắc mặt Trần Đức Thanh và Trình Văn Quân đều đồng dạng khó coi, nghe thấy tiếng kêu thảm thiết vừa rồi bọn họ mới hiểu được ở tận thế này mạng người là thứ không đáng giá nhất, bây giờ sẽ không bao giờ còn cái xã hội pháp trị như trước đây nữa, chỉ sợ về sau quyền lực sẽ rơi vào tay kẻ mạnh nhất, kẻ nào mạnh kẻ đó sẽ là lão đại.

Vu Hạo Tinh đối với chuyện Trần Đại Cường bị zombie cắn chết cũng không có nhiều cảm khái, hai ngày nay đi theo Trần Đại Cường ra ngoài tìm kiếm đồ ăn, hắn đã sớm nhận ra mạng người nhỏ bé cỡ nào, không đáng giá cỡ nào. Hơn nữa, có một đội hữu như Trần Đại Cường vẫn là một sự nguy hiểm đối với hắn, may mà hiện tại hắn đã chết, đây là một tin không còn gì tốt hơn.

Vu Hạo Tinh nghĩ nghĩ, nhìn Trình Dung và Tô Ngưng Mi đang ngồi phía đối diện, nói: "Hai vị Trình tiểu thư, các người có dự định gì về sau không?"

Tô Ngưng Mi nhìn hắn một cái, cười nói: "Vu tiên sinh, tôi họ Tô, nhưng anh cũng có thể gọi tôi là Tiểu Mi giống như chị vậy."

Tuy rằng Vu Hạo Tinh tò mò vì sao chị em hai người không cùng họ nhưng cuối cùng vẫn không hỏi ra miệng, chỉ gật đầu. Trình Dung mở miệng nói: "Hiện tại tận thế đã tiến đến được bốn ngày, tôi cảm thấy không có khả năng có thể trông cậy vào chính phủ quốc gia, nửa khắc sau sợ là cũng không li khai khỏi nơi này được. Bây giờ vật tư rất là quan trọng, tôi đề nghị ngày mai sẽ bắt đầu xuất môn thu thập vật tư, mọi người thấy sao?"

Tô Ngưng Mi cùng Vu Hạo Tinh đều gật đầu, hai người biết tầm quan trọng của vật tư, bởi vì nguyên nhân là bệnh độc tân thế nên trong tương lai tài nguyên đất và nước đều bị ô nhiễm rất nghiêm trọng không thể sử dụng được. Sau này nghiên cứu ra mấy tính lọc thì nước mới có thể sử dụng, còn đất tuy rằng vẫn có thể gieo trồng vài thứ nhưng tỉ lệ trưởng thành thật sự quá thấp.

Không gian của Tô Ngưng Mi có một lượng lớn vật tư cùng lương thực, mầm móng rau dưa nên không quá lo lắng vấn đề vật tư, dù sao tồn tại loại không gian nghịch thiên như vậy nàng sẽ tuyệt đối không thiếu ăn uống, nàng đi theo ra ngoài chủ yếu là vì rèn luyện bản thân, nàng không có khả năng sẽ ở trong nhà cả đời, nàng phải mau chóng quen thuộc với hoàn cảnh tận thế, mau chóng để chính mình trở nên cường đại.

Ba người liền quyết định ngày mai sẽ bắt đầu xuất môn ra ngoài thu thập vật tư, lộ tuyến là trong tiểu khu họ đang sống.

Ngày mai bắt đầu mạo hiểm, Trình Dung và Tô Ngưng Mi đều ở trong phòng bếp làm một đồng đồ ăn ngon: ức bò nướng với khoai tây, cá nấu cải chua, cà tím kho tàu, tổ sao cải thìa, một nồi canh gà lớn...

(Lam: *xoa bụng. ủa nước miếng* cho bé miếng đi, bé còn chưa có được ăn cơm chiều....nha..nha... :P3

Tập thể TNM, TD, TĐT, TVQ,VHT: *lắc đầu đồng thanh* :leuleu: Lam mơ đi nhé, có biết tận thế tiến đến, chúng ta đang thiếu ăn không?

Lam: *trẻ môi* đồ kẹt xi có miếng mà cũng không cho người ta, lại có đồ ăn cho người ngoài. Ta mới là người nhà của các người mà.....ki bo, kẹt xi...!@#%\$^&&^%
TNM, TD: muốn ta cho người một đạo lôi không?

Lam: *che miệng* em không dám, em hãi hai chị rồi!!!! *ôm đầu chạy té khờ*)

Trên bàn cơm VuHạo Tinh ăn hết ba bát cơm lớn, còn ăn rất nhanh và nhã nhặn, ăn hết ngụm cơm cuối cùng trong bát thì hắn mới buông bát đĩa nhìn mọi người nói: "Tôi ăn no rồi, đa tạ Trần tiên sinh, Trình/Tô tiểu thư đã khoản đãi."

Ăn Cơm xong Tô Ngưng Mi trở về phòng bắt đầu tu luyện, lần tu luyện này thắng một mạch đến sáng ngày hôm sau, thấy thời gian không còn sớm liền ở trong không gian tắm rửa một chút, lại đi ra ngoài thay quần áo, bên trong mặc một bộ quần áo dày sợ bị zombie bắt đến da thịt, bên ngoài nàng mặc một thân trang bị dễ vận động rồi mới thanh sang xuống lầu. Trình Dung đã chuẩn bị xong điểm tâm, ăn điểm tâm xong ba người liền tính toán xuất phát.

Trình Dung và Vu Hạo Tinh đều là dị năng giả, hai người này mang theo gậy sắt phòng thân. Tô Ngưng Mi khí lực lớn, cần vũ khí là các loại đao, tốt nhất là trường đao; vừa khéo Trần Đức Thanh có một cái đao Nhật Bản dùng để trảm zombie thì không còn gì tốt hơn. Trần Đức Thanh phi thường yêu quý cái đao kia nên không tính cho mượn nhưng mọi người mất lạnh nhìn hắn, hắn đành bắt đắc dĩ đem đao ra ngoài.

Tô Ngưng Mi thường thức một chút liền phát hiện đao này sắc bén phi thường, hai tay nàng nắm giữ chuôi đao vung vài đao trong không trung, thậm chí có thể nghe thấy thanh âm tê tê của đao phong trong không khí, cho dù người không hiểu gì về đao như Tô Ngưng Mi cũng biết đây là một hảo đao.

Ba người theo kế hoạch đem thanh lý sạch sẽ đám zombie trong tòa nhà, nếu không mỗi lần ra ngoài đều không an toàn. Thang máy đã ngừng hoạt động nên họ đi thang bộ đến từng tầng bắt đầu thanh lý zombie....

Chương 10: CHƯƠNG 10

Editor: Thuý Nguyệt Lam

tác giả có chuyện muốn nói:

Tung hoa, tung hoa, rốt cuộc cũng đạt Trúc Cơ .

Sửa chữa một chút, ô ô, quan hệ bị viết sai rồi, rõ ràng biết là ông ngoại, vì sao lại viết thành ông nội.

Vừa mới ra khỏi phòng liền nghe thấy cách vách ầm ầm truyền đến âm thanh ừ ừ a a, Tô Ngưng Mi quay đầu nhìn thoáng qua căn phòng cách vách đang khép chặt cửa, bĩu môi, đã đến giờ phút này rồi hai người kia vẫn còn thừa tình lực để làm cái loại chuyện kia.

Đi xuống lầu, trong phòng khách đèn bật sáng trưng, Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh đang ngồi song song ở trên sofa cười cười nói nói, Vu Hạo Tĩnh nghiêng đầu, nhìn Trình Dung bằng ánh mắt ôn nhu, Trình Dung cúi đầu xuống, một bên tóc mai đen được vén qua sau tai, để lộ ra cái cằm trắng nõn tinh xảo, trên má mang theo hai rặng mây hồng nhàn nhạt đỏ ửng, Vu Hạo Tĩnh thấy vậy thì rất mãn nguyện, trong lòng rung động, thấp giọng nói: "Dung Nhi, em thật đẹp....."

"Anh Vu ....." Trình Dung cúi đầu thấp xuống, khuôn mặt cũng có xu hướng ngày càng đỏ thêm.

Tô Ngưng Mi xem thật đã nghiền, đang muốn tiếp tục xem thêm thì không cẩn thận đụng chân vào cầu thang lầu, phát ra thanh âm rất nhỏ. Hai người đang ngồi trên sofa lập tức quay đầu sang, Tô Ngưng Mi nhếch khóe miệng cười cười: "Hai người cứ tiếp tục, em đang đói bụng nên muốn đi vào phòng bếp làm chút đồ ăn."

Thật không ngờ tới quan hệ giữa hai người lại phát triển nhanh như vậy, thời gian cũng chỉ mới có hai ngày vậy mà đã tình chàng ý thiếp rồi, chắc chắn..... Tô Ngưng Mi nghĩ, nhìn không chớp mắt đi vào phòng bếp. Mặc dù trong không gian của nàng có dự trữ không ít đồ ăn, nhưng đồ ăn để ở trong không gian cũng sẽ không bị hỏng, cho nên nàng muốn tiêu hao đồ ăn ở bên ngoài trước.

Rán hai quả trứng, lại rang thêm com, Tô Ngưng Mi liền ôm bát đứng lên đi phòng khách ngồi ăn trong đó. Hai người trong phòng khách cũng đã khôi phục dáng vẻ bình thường, đang tán gẫu về phương diện dị năng. Thấy Tô Ngưng Mi, Trình Dung lo lắng hỏi: "Tiểu Mi, cả hai ngày nay em đều làm cái gì ở trong phòng vậy? Chị gọi cũng không thấy em lên tiếng trả lời, thật sự là làm chị sợ muốn chết."

Tô Ngưng Mi cắn một ngụm hết nửa cái trứng, cũng không ngẩng đầu lên, vừa ăn vừa nói khiến tiếng nói phát ra không được rõ ràng: "Hai ngày nay em mệt quá, vừa đặt lưng xuống muốn ngủ một chút, không ngờ em đã ngủ hết hai ngày hai đêm."

Thấy cả người Tô Ngưng Mi đều sạch sẽ, trong lòng Trình Dung có chút bất mãn, lúc trước khi tận thể chưa đến, nàng hỏi vay nó chút tiền mua vật tư để dự trữ trong nhà thì nó không đồng ý. Nàng phải hỏi Trần Đức Thanh rất vất vả mới lấy được mấy vạn lại đem toàn bộ tiền đi mua thức ăn nước uống, cũng chỉ mua mấy chục thùng nước tinh khiết mà thôi, hệ thống cấp nước đã bị ngừng từ lâu, mà trên người nó lại sạch sẽ như vậy, hiển nhiên là đã tắm qua. Dùng nước tinh khiết để tắm rửa, thật quá phung phí, trong mắt Trình Dung lộ ra bất mãn, nhìn Tô Ngưng Mi đang cầm cốc ăn lấy ăn để, Trình Dung há miệng thờ đốc, rốt cuộc vẫn là không có nói ra.

Ăn com xong, nước ở trong phòng bếp đã sớm bị cắt, Tô Ngưng Mi cũng không có nổi điên mà đem nước tinh khiết đi rửa chén, chỉ dùng khăn lau bát thật sạch sẽ.

Đang chuẩn bị trở về phòng tiếp tục tu luyện, Trình Dung lại gọi nàng quay lại, "Tiểu Mi, ngày mai em có muốn tiếp tục đi đến từng tầng lầu thanh lý zombie và tìm tòi vật tư cùng bọn chị không?" Hai ngày nay cả hai người luôn luôn đi từng tầng lầu một để thanh lý zombie, cũng tìm ra không ít đồ ăn.

Tô Ngưng Mi lắc đầu, "Chị, mấy ngày nay em sẽ không đi được....." Nàng muốn mau chóng tu luyện đến Trúc Cơ.

Trình Dung gật gật đầu, cũng không thấy nàng ta nói gì nữa.

Tô Ngưng Mi trở về phòng, đang chuẩn bị vào trong không gian tiếp tục tu luyện, điện thoại lại vang lên, lấy điện thoại ra xem thì thấy dãy số lạ, ấn nút tiếp nhận cuộc gọi, "Alo....." Bên trong lại không nữa tiếng thanh âm đáp lại. Tô Ngưng Mi lại "Alo..." vài tiếng, bên trong vẫn thủy chung không có người lên tiếng, đang muốn tắt điện thoại thì lúc này bên trong mới có thanh âm già nua mang theo chút bi thương vang lên: "Tiểu Mi, ông là ông ngoại của con đây."

Tô Ngưng Mi ngăn ra, hiển nhiên không nghĩ tới người nhà họ Tô sẽ gọi điện thoại cho nàng. Từ khi mẹ Tô gả cho Trần Đức Thanh, Tô lão gia đã tức giận đến mức đoạn tuyệt quan hệ cha và con gái với mẹ Tô, từ đó hai người liền không còn nữa phần quan hệ. Bất quá theo như trí nhớ của nguyên chủ

Tô Ngưng Mi, mà nàng đang kể thừa thì hồi nhỏ khi Tô Ngưng Mi đến trường từng đã có cái ông lão cùng bà cố nội hội thường xuyên nhìn nàng. Tô Ngưng Mi đoán kia hai kia có lẽ là ông ngoại cùng bà ngoại.

Nghĩ đến đây, trong lòng Tô Ngưng Mi liền mềm nhũn, thanh âm mang theo vài phần nhẹ nhàng cùng kinh hi: "Ông ngoại, gần đây ông cùng bà ngoại có khỏe không ạ?"

"Ừ, tất cả đều rất tốt, con vẫn đang ở tại ngôi nhà mẹ con đã mua phải không?" Ông ngoại Tô thật ra rất để ý đứa cháu gái này, từ khi nó còn nhỏ ông đã cho người đi theo bảo vệ đứa cháu gái nhỏ này rồi, Tô lão gia tính khí quật cường, thật ra vẫn chưa có ý nhận lại Tô Ngưng Mi, không ngờ tới tận thể đột nhiên tiến đến, khiến cho Tô lão gia trở tay không kịp, bà ngoại phải khuyên vài lần, Tô lão gia mới chịu gọi điện thoại cho Tô Ngưng Mi.

"Vâng, Ông ngoại, con vẫn đang ở nơi này, ông ngoại, mẹ con đã mất rồi, mẹ đã bỏ con mà đi từ bốn năm trước rồi." Tô Ngưng Mi nước nở nói, nghĩ tới mẹ Tô đã qua đời, trong tim Tô Ngưng Mi lại đau như bị cào xé.

Đầu dây kia lâu thật lâu vẫn không có tiếng vang, qua hồi lâu mới nghe tiếng Tô lão gia thở dài, "Ừ, ông biết rồi, Tiểu Mi, nơi con ở có còn đồ ăn uống không?"

Tô Ngưng Mi nói: "Ông ngoại, ông cứ yên tâm đi ạ, lúc trước khi tận thể đến con đã mua rất nhiều đồ ăn nước uống, cũng đủ cho con sống qua một đoạn thời gian nữa, ông ngoại, mọi người bên đó có khỏe không? Có ăn uống đầy đủ không?"

"Đều có, con yên tâm đi. Tiểu Mi, con cố gắng kiên trì một đoạn thời gian, ông sẽ cho cậu cùng anh họ con qua đó đón con....." Đang nói, đột nhiên tiếng Tô lão gia bị cắt đứt. Tô Ngưng Mi nhìn thoáng qua màn hình điện thoại thì không thấy có tín hiệu, có lẽ các thiết bị công nghệ thông tin và truyền thông đều đã bị tê liệt.

Tô Ngưng Mi nhũn nhủn đôi mày, vừa nãy hình như ông ngoại nói cho cậu cùng anh họ qua đây đón nàng đi. Nàng nhớ là trong nguyên tác không có kịch tình này, lúc Tô Ngưng Mi cùng Tô gia đoàn viên sau khi nàng đã ở trong căn cứ ba năm, khi đó Tô gia đã bị những người ủng hộ Trình Dung chen ép thật thê thảm, cuối cùng kết cục của Tô gia cũng không được tốt, tất cả người nhà họ Tô đều chết thê thảm.

Nhớ tới chuyện này Tô Ngưng Mi đau lòng, che ngực đứng lên, hơi thở cũng bắt đầu hỗn loạn, nàng thầm nghĩ một tiếng không tốt, tu chân kiêng kỵ nhất chính là việc cảm xúc bị dao động mạnh, bằng không rất dễ dàng trở thành tâm ma.

trong lúc uống quýt đó, Tô Ngưng Mi lắc mình tiến vào không gian, ngồi xếp bằng xuống, ngăn chặn dòng linh khí đang di chuyển cấp tốc trong cơ thể chính mình, bình phục lại tâm tình, chậm rãi đem linh khí dẫn vào trong đan điền. Cứ tiếp tục như thế qua một hồi lâu linh khí trong cơ thể mới xem như bình phục trở lại, Tô Ngưng Mi lại tiếp tục vận hành đại chu thiên, để cho linh khí cọ rửa kỳ kinh bát mạch.

Lại tu luyện ở trong không gian thêm hai ngày, đói bụng thì ăn chút bánh mì bánh bích quy. Cuối cùng vì lo lắng bọn Trình Dung hoài nghi nàng mới đi ra ngoài bê một đồng thức ăn nước uống vào trong phòng, nói cho mọi người biết mấy ngày nay nàng sẽ không ra khỏi phòng, bảo họ không cần quấy rầy nàng.

Trần Đức Thanh nhìn thấy bộ dáng Tô Ngưng Mi, tức giận không nhẹ, "Tốt tốt, con cứ ở trong phòng làm cái gì? Ngày mai mau cùng bọn A Dung đi ra ngoài thu thập vật tư đi, bằng không đồ ăn này sớm muộn gì cũng sẽ bị người ăn sạch sẽ."

Tô Ngưng Mi liếc mắt nhìn hần một cái, "Ba, chẳng lẽ đồ ăn này ba cũng chưa ăn một chút nào sao?"

Trần Đức Thanh khí đỏ mặt tía tai, "Là do tao không có dị năng, nếu có dị năng tao đã đi ra ngoài thu thập vật chất từ sớm rồi! đứa nhỏ này sao mà lại thể này, tao là ba mày, có người con tranh luận với ba ba như mày sao?"

Tô Ngưng Mi mặc kệ hần, sớm hay muộn người này cũng gặp báo ứng, không cần nàng ra tay. Ôm đồ ăn trở về phòng, Tô Ngưng Mi khóa trái cửa lại liền bắt đầu điên cuồng tu luyện. Không có biện pháp, ai bảo nàng không phải nữ chủ, không có ánh sáng của nữ chủ, tốc độ tu luyện tự nhiên không lợi hại như nữ chủ, nàng nhớ trong nguyên tác nữ chính vì có không gian dư thừa linh khí nên chỉ mất ba ngày liền đạt tới Trúc Cơ, tốc độ khủng bố tới cỡ nào a.

Trong phòng khách, Trần Đức Thanh nhìn thoáng qua sắc mặt Trình Dung có chút khó coi, nhẹ nhàng nói: "A Dung, cũng không biết vì sao gần đây Tiểu Mi lại thể này, tính tình trở nên cổ quái, con đừng so đo với nó."

Trình Dung lạnh lùng nhìn hần một cái, không nói chuyện.

Trình Văn Quân có chút không vừa lòng rúc vào bên người Trần Đức Thanh, nhẹ nhàng nhũn nhủn mày, "A Dung, ba con đang nói chuyện với con, sao con lại không trả lời? Con không thể thiếu lễ phép như vậy!"

Lúc này Trình Dung mới hạ mí mắt nhẹ nhàng dạ một tiếng, Vu Hạo Tĩnh ở một bên nhìn ra tâm tình Trình Dung không được tốt, hướng nàng ta cười nói: "Dung Nhi, chúng ta đi trên ban công hít thở không khí đi."

Trong không gian Tô Ngưng Mi tu luyện quên mình, mỗi ngày đói bụng lại làm chút đồ ăn ngay trong không gian, trong không gian cái gì cũng có, máy phát điện năng lượng mặt trời cũng đã lắp ráp xong từ sớm, trong không gian hình thành một cái thể giới, trên không trung còn có một mặt trời. Bởi vì có liên quan tới linh khí, đồ ăn sẽ không bị biến đổi chất, Tô Ngưng Mi một lần làm tốt vài cho vài ngày, thời điểm nàng đói ngay lập tức chỉ cần cho vào lò vì ba hãm nóng một chút là có thể ăn.

Vừa mới đầu mọi người còn có thể kêu nàng một chút, Tô Ngưng Mi cũng sẽ đáp lại hai tiếng, cũng chỉ là để cả nhà không cần quấy rầy nàng, sau này liền không người để ý gọi nàng, tùy ý để nàng ở trong phòng.

Tô Ngưng Mi chỉ lo tu luyện, qua vài ngày đi ra ngoài lấy chút thức ăn nước uống trở về phòng, cũng làm cho người ta biết nàng sống rất tốt, không cần không có việc gì lại phải đi gõ cửa.

Như thế qua thời gian một tháng, tình huống bên ngoài Tô Ngưng Mi chẳng phải rất rõ ràng, cũng không biết Trình Dung các nàng thế nào, bắt quá mỗi lần đi ra ngoài đều có thể nhìn thấy Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh rất tốt, nửa điểm sự tình đều không có, Tô Ngưng Mi vội vàng tu luyện, cũng mặc kệ hai người kia tình chàng ý thiếp.

Lúc này Tô Ngưng Mi đã đến luyện khí hậu kỳ, là lúc quan trọng nhất để đột phá Trúc Cơ kỳ, không thể có nửa điểm phân tâm.

Tô Ngưng Mi đối với việc đột phá bình cảnh đạt tới Trúc Cơ chẳng phải thật hiểu biết, chỉ có thể dựa theo mặt trên công pháp lần lượt vận hành linh khí, như thế qua một tuần, vẫn là không có gì tiến triển, nàng không khỏi có chút nóng nảy, quýnh lên khiến linh khí trong cơ thể có chút không chịu khống chế, Tô Ngưng Mi cố gắng ổn định tâm thần, âm thầm nói với chính mình, hết thảy đều không thể gấp gáp, muốn đột phá phải từ từ thực hiện từng bước một.

Nghĩ như vậy, trong lòng nàng cũng bình tĩnh trở lại, không suy nghĩ gì nữa, đầu óc một mảnh sáng loáng, chính là dựa theo bản năng đưa linh khí xối rửa kinh mạch, rồi đột nhiên, nàng tựa hồ cảm thấy có cái gì không giống như trước đây, thân thể rất là nhẹ nhàng, từ từ nhắm hai mắt tựa hồ cũng có thể nhìn thấy tình huống chung quanh, trong hồ nước cá tôm nhỏ bơi qua bơi lại, trên đất cỏ mọc xanh mướt nha..... Hết thảy đều nhìn rất rõ ràng.

Tô Ngưng Mi mạnh mẽ mở hai mắt, mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, thành công, nàng rốt cục thành công đột phá luyện khí tầng, trải qua bốn mươi thiên, rốt cục Trúc Cơ.

Đạt tới Trúc Cơ liền có thể có được chính mình thần thức, vừa rồi nhắm mắt lại nhìn thấy chung quanh cảnh sắc chính là bởi vì thần thức quan hệ, chẳng qua thần thức cũng không cường đại, có thể bao trùm phạm vi phi thường tiêu, bắt quá vài cái m² khoảng cách thôi. Phải nương tu vi tăng lên, thần thức tài năng đi theo tăng lên.

Hiện thời đạt tới Trúc Cơ, Tô Ngưng Mi mới xem như yên tâm, Trúc Cơ sau nàng liền có thể học tập các loại công pháp khẩu quyết, có càng cường đại bùa hộ mệnh.

Tô Ngưng Mi đứng lên, có thể này phát hiện toàn bộ không gian đã hoàn toàn bại lộ ở nàng trước mặt, xem xa xa tiên khí lượn lờ núi cao, uốn lượn lưu chuyển suối nước, rộng rãi được điện, thật lớn mạch khoáng cùng tiên khí lượn lờ linh tuyến, cùng với kia một tòa hùng vĩ cung điện, không khỏi lộ ra tươi cười, rốt cục, nàng rốt cục có tự bảo vệ mình tiền vốn.

Lúc này không gian mới tính tự thành một cái thiên địa.

Nàng cũng không vội vã nghiên cứu xa xa vài thứ kia, đầu tiên là ở bên cạnh hồ nước lí tắm rửa một cái, thay đổi quần áo. Hiện thời nàng đều nhanh có mười ngày không đi ra ngoài qua, nên đi ra ngoài một chút, miễn cho đại gia cho rằng nàng chết ở trong phòng.

Lắc mình đi đến trong phòng, thế nhưng nghe thấy bên ngoài phòng khách truyền đến vài cái xa lạ thanh âm. Bởi vì đạt tới Trúc Cơ, thánh lực, thị lực thân thể các phương diện đều có rất lớn đề cao.

Mở cửa, Tô Ngưng Mi đứng ở trên thang lầu triều hạ nhìn đi qua, phát hiện trong phòng khách rải rác ngồi vài người, có nam có nữ, trên người đều có chút bản, mang theo một dòng mùi máu tươi. Phòng khách nhân cũng nghe gấp trên lầu động tĩnh, đều quay đầu hướng tới Tô Ngưng Mi nhìn đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: CHƯƠNG 11

Editor: Thủy Nguyệt Lam

Trình Dung cũng đi theo ngẩng đầu nhìn đi qua, nhìn thấy Tô Ngưng Mi kia một khắc, hô hấp không khỏi cúi xuống. Cửa thang lầu Tô Ngưng Mi khoác một đầu tóc đen, khuôn mặt trắng nõn, hai má lộ ra khỏe mạnh hồng nhuận, trên thân nhất màu đen áo lông, hạ thân màu xám quần jeans, bộ dáng thế nhưng so một tháng trước thoát nhìn đều còn muốn khỏe mạnh xinh đẹp, Trình Dung sắc mặt có chút thay đổi, trong lòng tựa hồ cũng có chút bất bình hành lên, nàng liệu chết liêu sống ở ngoài thu thập vật tư, nàng lại ở nhà sành ăn, dưỡng xinh xắn đẹp đẽ, mặc cho ai trong lòng đều sẽ không thoải mái.

Không đợi Trình Dung nói ra miệng, nàng bên cạnh ngồi màu đỏ tóc quần nữ hải đã quay đầu nhìn về phía Trình Dung, cũng có điều chi nói: “Dung tỷ, này chính là người cái kia kêu Tô Ngưng Mi muội muội sao? Thực làm chính mình vẫn là trước kia hào môn đại tiểu thư đâu? Này đều tận thế, đại gia căn bản không tất yếu nhân nhượng nàng, rõ ràng có một thân khí lực còn không chịu đi ra ngoài thu thập vật tư, mỗi ngày hết ăn lại nằm oa ở nhà!”

Trình Dung vội vàng kéo tóc hồng nữ hải, “Tiểu Tinh, đừng nói nữa..... Ta muội muội từ nhỏ nuôi chiều từ bé, sợ hiện tại chính là còn không thói quen.....”

Tô Ngưng Mi giận dữ phản cười, từng bước một đi xuống thang lầu, đi đến trên sofa ngồi xuống, xung nàng tóc hồng nữ hải giờ giờ lên cầm, “Người ai? Chạy đến nhà của ta đến chỉ trích ta? Đầu óc không bệnh đi.”

Tóc hồng nữ hải nghe vậy, giận dữ, giương nanh múa vuốt muốn hướng tới Tô Ngưng Mi bỏ nhào qua, bị Trình Dung cùng Vu Hạo Tinh kéo lại. Trình Dung nhìn Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái, xin lỗi nói: “Tiểu Mi, người đừng nóng giận, này vài vị đều là này đồng trong lâu hộ gia đình, trước đó vài ngày thanh lý tầng lầu thời điểm nhận thức, đều là thức tỉnh giả, vị này là Khang Tiểu Tinh, thô hệ dị năng giả.” Lại chỉ chỉ Khang Tiểu Tinh bên cạnh tóc ngắn nữ hải, “Vị này kêu Hàn Bảo, thủy hệ dị năng giả.” Lại chỉ chỉ đối diện trưởng giống nhau như đúc nam hải, “Này hai cái là song bào thai huynh đệ, Tường Nhật, Tường Nguyệt, đều là phong hệ dị năng giả.”

Cuối cùng cũng còn lại một vị trung niên nam nhân, kia nam nhân không đợi Trình Dung giới thiệu, đã xưng Tô Ngưng Mi nói, “Tô tiểu thư, ta gọi Không Văn Ninh, cùng người giống nhau là lực lượng biến dị giả, về sau thỉnh nhiều hơn chỉ giáo.”

Tô Ngưng Mi yên lặng gật gật đầu, này vài vị đều là trong nội dung tác phẩm nhân vật, vừa rồi xung nàng ồn ào Khang Tiểu Tinh là Trình Dung dẫn đến người ủng hộ, Hàn Bảo trong nội dung tác phẩm tựa hồ cùng Trình Dung quan hệ không là gì cả, hậu kỳ cùng Trình Dung tách ra, kia hai cái song bào thai nam hải lão đại Tường Nhật thích Hàn Bảo, cuối cùng vì cứu Hàn Bảo bị zombie đàn vây công chết mất, về phần này trung niên nam tử cùng Trần Đức Thanh giống nhau đối Trình Dung có không an phận chi tướng, cuối cùng bị nam chủ cấp tiêu diệt. Này vài vị đều là không có thân nhân, chỉ còn lại có người cô đơn.

Bọn họ như là vừa mới thu thập vật tư trở về, trên người dính đầy vết máu, mang theo một cỗ hủ thi hương vị, trong phòng khách rải rác bãi một ít đồ ăn.

Khang Tiểu Tinh rốt cục bình phục xuống dưới, hung tợn trừng mắt nhìn Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái, quay đầu xưng đại gia nói: “Này đồ ăn là chúng ta từ bên ngoài tân tân khổ khổ thu thập đến, ta xem theo chúng ta vài người chia đều đem, về phần này chờ ngồi mát ăn bát vàng nhân khiến cho nàng tiếp tục đói bụng đi.”

Trình Dung có chút khó xử, nhìn thoáng qua Khang Tiểu Tinh, “Tiểu Tinh, đừng như vậy, Tiểu Mi mấy ngày nay là có chút không thoải mái, về sau có thể cùng chúng ta cùng đi thu thập vật tư, Tiểu Mi, có phải hay không?” Cuối cùng một câu là ngừng đầu hỏi Tô Ngưng Mi.

Tô Ngưng Mi chính là ha ha cười lạnh hai tiếng, không nói chuyện.

Vu Hạo Tinh bỗng nhiên vỗ vỗ đùi, hấp dẫn đại gia ánh mắt, có thể này đẩy đẩy trên mũi kính gọng vàng nói: “Tốt lắm, trước không nói này đó, trong khoảng thời gian này phụ cận vật tư đã bị bắt quét không sai biệt lắm, chúng ta có tất yếu đi xa một ít vị trí thu thập vật tư, tiểu khu cửa hướng rẽ phải, tiền phương mấy trăm thước chính là Gia Nhạc Phúc siêu thị, vừa khéo mấy ngày hôm trước chúng ta được chiếc xe vận tải, dùng để trang vật tư không thể tốt hơn. Này thời kì phía dưới tiểu khu zombie đã bị chúng ta thanh lý không sai biệt lắm, chính là tiểu khu ngoại không biết là tình huống gì, ngày mai ai muốn ý cùng đi siêu thị thu thập vật chất?”

Mấy người đều phải cầu muốn đi, Tô Ngưng Mi cũng cử nhắc tay, “Ngày mai ta cũng đi.” Chủ yếu là nàng nhớ được siêu thị bên cạnh có gia chủng tử điểm, nàng không gian đã toàn bộ mở ra, có bao nhiêu dư địa phương gieo trồng lương thực, về sau quan trọng nhất chính là đồ ăn, nàng hiện tại nhiều loại chút lương thực chứa đựng đứng lên cũng là không sai, huống chi nàng còn tưởng quân Gia Nhạc Phúc kho hàng cấp chuyển, mấy thứ này đều là càng nhiều càng tốt.

Kia Gia Nhạc Phúc siêu thị khoảng cách tiểu khu không xa, nàng thường xuyên đi dạo, quen thuộc lộ tuyến, trong siêu thị vị trí cũng rất quen thuộc, đợi đến siêu thị nàng có nắm chắc tránh đi những người này đi thu quét kho hàng.

Nghe thấy Tô Ngưng Mi cũng phải đi, Khang Tiểu Tinh khinh thường bĩu môi, “Liên người này thiên kim tiểu thư cũng tưởng đi ra ngoài sát zombie, đừng tưởng rằng người thức tỉnh rồi lực lượng cũng rất lợi hại, nhất cấp lực lượng biến dị giả kia nhưng là so ngang nhau cấp dị năng giả căn bản rất nhiều.....”

Lời này vừa ra, liền kia trung niên nam nhân Không Văn Ninh đều khí thay đổi sắc mặt. Tô Ngưng Mi nhìn Khang Tiểu Tinh liếc mắt một cái, mảnh khảnh ngón tay sờ hướng thủy tinh công nghiệp chế thành mặt bàn, ngón tay cái cùng ngón trỏ nhẹ nhàng nắm góc bàn, góc bàn lên tiếng trả lời mà đoạn, Khang Tiểu Tinh tức khắc thay đổi sắc mặt.

Trình Dung cuống quýt xuất ra hoà giải, “Tốt lắm, Tiểu Tinh, đừng nói nữa, Tiểu Mi rất lợi hại, hiện tại đại gia đều là gặt gao trở thành một đoàn, đừng bị thương hòa khí. Hiện tại cũng không sớm, đem đồ ăn phân liên sớm đi trở về nghỉ ngơi, sáng mai ở đi lại tập hợp.”

Phân đồ ăn thời điểm Khang Tiểu Tinh thế nào cũng không chịu đem đồ ăn phân cho Tô Ngưng Mi, nhưng là phân cho Trần Đức Thanh cùng Trình Văn Quân. Tô Ngưng Mi cũng không để ý, nàng trong không gian đồ ăn nhiều đúng vậy, còn có thể ăn thượng các loại xào rau, đối với loại này bánh bích quy mì ăn liền nàng căn bản không gì hứng thú.

Nhưng là diện mạo hoạt bát đáng yêu Hàn Bảo đem phân đến mì ăn liền phân cho Tô Ngưng Mi hai bao, lại đưa cho nàng hai bình nước khoáng, “Cấp, người ăn đi, không cần để ý tới Tiểu Tinh lời nói.”

Tô Ngưng Mi cười cười, nói một tiếng cảm ơn, tiếp nhận mì ăn liền cùng nước khoáng.

Không bao lâu, mấy người đều phân biệt trở về nhà của mình. Khang Tiểu Tinh ở tại lầu 6, Trương Nhật Nguyệt ở tại lầu 8, Hàn Bảo ở tại lầu 18, bất quá Trương Nhật phải muốn đem Hàn Bảo đưa trở về mới phóng tâm, tôn Văn Ninh ở tại lầu 20.

Sắc trời rất nhanh liền ám xuống dưới, thủy điện đã sớm ngừng, trong nhà cũng không ngọn nến, mấy người đều tùy tiện ăn vài thứ trở về phòng đi.

Tô Ngưng Mi trở về phòng, vào không gian. Tận thế phía trước nàng liền mưa thật nhiều mầm mống, Tô Ngưng Mi tìm chút ngô mầm mống xuất ra, ngô là lương thực phụ, tỉ lệ trưởng thành cao, nàng tính toán loại đến thử xem. Ở nhà gỗ nhỏ phía sau mở xuất ra một khối thổ địa, đem ngô mầm mống rơi tại mặt trên, mặt trên lại rắc một tầng mỏng manh thổ nhượng. Đối với việc nhà nông nàng tuy rằng không phải rất đường lối, đại khái nhưng cũng biết nói nên làm như thế nào.

Mới xoay người can một hồi, Tô Ngưng Mi liền mệt không được, nhìn đại phiến đất đen, Tô Ngưng Mi đột phát kỳ tưởng, đây này không gian cùng bản thân tâm ý tương thông, không biết có thể hay không chi động nào khiến cho thổ nhượng chính mình mở xuất ra. Ôm thử một lần thái độ, Tô Ngưng Mi phát hiện thế nhưng thành công, cách đó không xa xuất hiện nhất long long mờ tốt thổ địa, lại dùng ý niệm đem ngô mầm mống toàn bộ loại hạ, Tô Ngưng Mi liền phát hiện trong cơ thể linh khí không nhiều lắm, bận ngồi xuống bắt đầu tu luyện lên, đại vận hành thất thất bốn mươi chín cái đại chu thiên sau, Tô Ngưng Mi liền cảm thấy trong cơ thể linh khí càng thêm dư thừa, tựa hồ so phía trước tu luyện cũng khoái thượng rất nhiều.

Tô Ngưng Mi kinh ngạc, nhưng là không nghĩ tới như vậy còn có thể gia tăng tốc độ tu luyện, thật sự là không sai, về sau có thể một bên gieo trồng lương thực một bên tu luyện.

Nhìn thời gian không còn sớm, Tô Ngưng Mi ra không gian tính toán đi trước toilet là tốt rồi hảo nghỉ ngơi, ngày mai cũng có tinh thần thu thập vật tư. Đang nghĩ tới, Tô Ngưng Mi lại nghe thấy bên tai truyền đến tiếng tế thanh, tựa hồ là cách vách phòng truyền đến.

Cách vách phòng trụ là Trình Dung, Tô Ngưng Mi nghĩ nghĩ, đem thần thức bao trùm đi qua, trong phòng không có người, Tô Ngưng Mi lại đem thần thức hướng tới phòng trên ban công bao trùm đi qua, liền nhìn thấy làm cho người ta phun máu mũi một màn.

Trên ban công là cái cửa sổ sắt đất, trên cửa sổ an là một tầng thật dày thủy tinh công nghiệp, Vu Hạo Tinh đang từ mặt sau ôm trọn Trình Dung, đem Trình Dung áp ở cửa sổ kính thượng, Trình Dung một đôi con mắt nhỏ đều bị thủy tinh tế thay đổi hình.

Trong phòng Tô Ngưng Mi xem trọn mắt há hốc mồm, thẳng đến trong cơ thể linh khí không có bao nhiêu, có thể này thu hồi thần thức. Nàng biết nếu không phải bởi vì đạt tới Trúc Cơ, chỉ sợ hay là nghe không đến cũng nhìn không tới cách vách thịt diễn. Không nghĩ tới hai người này phát triển như thế nhanh chóng, nàng bất quá hơn một tháng không cùng bọn họ ở chung, hai người đều đã lên nặng như vậy khẩu vị thịt diễn. Bất quá nữ chủ chính là hảo mệnh, chỉ cần là nam nhân của nàng không chỉ có đáng người hảo, thân thể bỗng, kia việc cũng là đỉnh cao, tùy tiện can / thượng một hai mấy giờ cũng không ở nói hạ.

Ý còn chưa hết thượng toilet, Tô Ngưng Mi trở về không gian ngủ. Hiện hiện thời nàng đều là dài ở trong không gian mặt ngủ, trong không gian linh khí chừng, đối thân thể là vô cùng tốt.

Một giấc ngủ đến hừng đông, Tô Ngưng Mi có thể này về tới trong phòng.

Hiện tại bất quá là mùa thu, đã lãnh làm cho người ta có chút không chịu nổi, Tô Ngưng Mi biết tận thế tiến đến, mùa hai cực phân hoá hội đặc biệt nghiêm trọng, mùa hạ độ ẩm nóng dọa người, mùa đông có thể đem nhân cấp đông chết.

Bên trong chụp vào thật dày lông dê sam, bên ngoài mặc nhất kiện áo lông, hạ thân cũng vô trang nghiêm nghiêm thực thực, Tô Ngưng Mi có thể này ra phòng.

Trình Dung, Trần Đức Thanh, Trình Văn Quân đã ở ăn cái gì, bất quá đều là một ít bánh mì mì ăn liền linh tinh đồ ăn. Tô Ngưng Mi ăn cái bánh mì lại uống lên chút thủy, liền im lặng ngồi ở trên sofa chờ những người khác đã đến.

Những người khác không đợi đến, nhưng là nghe thấy ngoài cửa sổ bỗng nhiên truyền đến một cái tinh khí mười phần thanh âm, “Trần Đức Thanh, ta là người lão tử, mau xuống dưới tiếp ta, n, ai đem này đại môn đều cấp khóa .....”

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Một phòng nhân sắc mặt đều trở nên khó coi lên, Trần Đức Thanh sắc mặt càng xông ra, Tô Ngưng Mi khẽ hừ một tiếng, đối với này gia gia nãi nãi,

thúc thúc tiểu cô một nhà nàg cũng không thể nào thích, dĩ vãng bởi vì Tô mẩu quan hệ, này toàn gia mỗi lần thấy nàg đều là ân cần không thể , chẳng qua Tô Ngưng Mi biết bọn họ lại thường xuyên công nàg cùng Trần Đức Thanh nói nàg nói bậy, quay chung quanh trọng tâm đề tài đều là tiền tiền!

Mấy người đều đứng dậy hướng tới phía bên ngoài cửa sổ nhìn đi, phòng khách cửa sổ đối diện đại môn một mặt, có thể rõ ràng nhìn thấy phía dưới ngừng một chiếc giao thông công cộng xe, xuyên thấu qua cửa sổ xe thủy tinh nhìn thấy một đồng nhân. Tô Ngưng Mi nhớ được tiểu dượng Nghiêm Giang Sơn chính là một cái giao thông công cộng xe lái xe.

Tiểu khu đã bị thanh lý qua, chỉ có mấy chỉ zombie ở du đãng , nghe thấy Trần Đức Thanh lão ba Trần Đại Hoa thanh âm, đều khàn giọng gào thét hướng tới giao thông công cộng xe vây quanh đi qua. Giao thông công cộng trong xe thoát ra vài cái hỏa cầu đem vài cái nhào tới zombie cấp diệt.

Trần Đại Hoa thanh âm rõ ràng truyền đến trên lầu mấy người trong lỗ tai,“Trần Đức Thanh ngươi cái thằng nhóc mau xuống dưới cấp lão tử mở cửa, ngươi cái bất hiếu tử! Ngươi chó nuôi đường , ngươi cái.....”

Không đợi hần tiếp tục nói tiếp, Trần Đức Thanh đã nghiêng răng nghiêng lợi hô:“Đừng mắng, ba, ta cái này đi xuống mở cửa!” Dứt lời, dặng dặng dặng chạy xuống lầu mở cửa đi, không một hồi ngoài cửa liền vang lên Trần Đại Hoa tinh khí mườì phân thanh âm,“Ngươi nương cái b, đã sớm cho ngươi đi tiếp chúng ta, ngươi không đi, làm hại chúng ta liều chết hợp lại sống chính mình đã chạy tới, trong nhà có không có ăn ? Mau đói chết ta !”

Đi theo, một đám người rộn ràng nhón nháo vào được, Tô Ngưng Mi nhìn lướt qua, tám người, thật đúng là một cái cũng chưa thiếu. Tiên tiến nhất đến là Trần Đại Hoa cùng với Trần Đức Thanh lão nương Lưu Phụng Lan, theo ở phía sau là hai cái bảy tám tuổi tiểu nam hài cùng tiểu cô nương, tiếp nếu thúc thúc Trần Đức Dương, thăm thăm Thích Anh, tiểu dượng Nghiêm Giang Sơn, tiểu cô cô Trần Tiểu Liên. Kia hai cái hài tử, nam hài là Trần Đức Dương cùng Thích Anh sinh con Trần Tráng Tráng, tiểu cô nương là tiểu cô cùng tiểu dượng nữ nhi Nghiêm Họa Họa. Đoàn người cả người đều là bản hệ hệ , cho dù là này rét lạnh mùa đều có thể nghe thấy gấp một dòng khó nghe hương vị.

Tô Ngưng Mi ghen tức mắt một cái Trần Tráng Tráng, đứa nhỏ này hoàn toàn là cái hùng đứa nhỏ, chọc người hận thật, về phần một cái tiểu cô nương cũng không phải tốt chọc .

Mấy người vừa tiến đến liền theo vào chính mình gia môn giống nhau, chung quanh bắt đầu tìm ăn , phòng bếp cùng phòng khách đồ ăn đã sớm ăn sạch , trong ngày thường phân đến đồ ăn cũng đều đặt ở đều tự trong phòng, vài người thế nhưng lui vào phòng lí bắt đầu tìm ăn . Tô Ngưng Mi phòng cho tới bây giờ đều là khóa lại, hoàn toàn không lo lắng, về phần cái khác mấy người trong phòng gì đó đều bị thu quát xuất ra, mấy người lang thôn hồ yết ở trong phòng khách ăn đứng lên, chỉ có Nghiêm Giang Sơn ngưng ngưng đứng ở bên sofa, nuốt nước miếng xung Trần Đức Thanh xin lỗi,“Đại ca, thực xin lỗi, Tiểu Liên bọn họ thật sự rất đói bụng.”

Mấy người đều là mấy ngày chưa ăn , nguyên bản trong nhà còn có điểm đồ ăn, nhưng là bị Trần Đại Hoa dấu đi, chỉ có hần một người ăn, sau này đại gia thật sự là kiên trì không được , có thể này lái xe đi tới Trần Đức Thanh nơi này. Bọn họ này đoàn người, dựa vào Trần Đức Dương hỏa hệ dị năng cùng Nghiêm Giang Sơn lực lượng biến dị mới xem như một đường hữu kinh vô hiểm đi lại .

Mặt khác Trần Tráng Tráng là cái thủy hệ dị năng giả.

Tô Ngưng Mi ngồi ở trên sofa ghen tức mắt một cái cùng chó điên thường thực giống nhau mọi người, vài cái đại nhân hoàn hảo chút, hai cái hài tử liền cùng điên rồi giống nhau hướng trong lòng mình lay đồ ăn, miệng tắc tràn đầy , rõ ràng đều tắc không đi vào, còn muốn dùng sức hướng trong miệng tắc.

Nghiêm Họa Họa đoạt một cái socola, đang chuẩn bị bùng hướng trong miệng tắc, Trần Tráng Tráng một phen đoạt đi lại, hung tợn trừng mắt nhìn Nghiêm Họa Họa liếc mắt một cái,“Đây là ta , ngươi cái gì đều sẽ không, cái gì cũng chưa làm, còn tưởng ăn, cẩn thận ăn chết ngươi!”

Nghiêm Họa Họa bản hệ hệ khuôn mặt nhỏ nhắn thật dờ dẩn, một đôi mắt lại tinh lực trừng mắt Trần Tráng Tráng. Một bên Trần Tiểu Liên đột nhiên làm khó dễ, một cái tát chụp ở Trần Tráng Tráng trên mặt, hung tợn mắng:“Ngươi này tao □ đường , ngươi biểu muội so ngươi tiểu, ngươi nhượng nhượng nàg sẽ chết a!”

Không đợi Trần Tráng Tráng cha mẹ Trần Đức Dương cùng Thích Anh làm khó dễ, Trần Tráng Tráng đã ngao ô một tiếng một cái môn bóng nước đánh vào Trần Tiểu Liên trên đầu, lại phốc đi lên néo Trần Tiểu Liên, đối với chính mình tiểu cô cô lại trào lại đại lại mắng,“Ngươi dựa vào cái gì đánh ta, dựa vào cái gì, dựa vào cái gì.....”

Xem này âm âm một màn, Tô Ngưng Mi mấy người đều thay đổi sắc mặt, Tô Ngưng Mi nhin không được nhu nhu cái trán.

Trần Đức Thanh khí sắc mặt xanh mét,“Các ngươi làm gì, còn không chạy nhanh dừng lại, ba, đây đều là sao lại thế này!!”

Trần Đại Hoa hét lớn một tiếng,“Đều cấp lão tử dừng lại, lão tử hiện tại đem đồ ăn phân phối .....”

Trình Văn Quân ôn nhu thanh âm vang lên,“Ba, đây là A Dung cùng Hạo Tĩnh liều chết hợp lại sống thu thập đến vật tư, các ngươi ăn còn chưa tính, còn lại ít nhất cũng muốn nhượng A Dung bọn họ đến phân phối đi.”

Trần Đại Hoa cả giận nói:“Nơi này có các ngươi nương hai nói chuyện phân? Đây là con ta phòng, tin hay không ta nhượng con ta đem ngươi nhóm hai tao hóa cấp chạy đi ra ngoài!”

Vu Hạo Tĩnh đẩy đẩy trên mũi ánh mắt, lạnh như băng nói:“Trần bá bá, thỉnh tự trọng.”

“Ngươi tính cái gì này nọ? Còn dám nói lão tử, chỗ nào đến đã hần tử.....”

“Tất cả đều cảm miệng cho ta!” Tô Ngưng Mi giận dữ, một cái tát vỗ vào trước mặt thủy tinh công nghiệp trên mặt bàn, toàn bộ mặt bàn lên tiếng trả lời mà toái. Này thanh nổ vang lên, tất cả mọi người đóng khẩu, Trần gia nhân đều ngốc lăng lăng xem nàng, nhưng là Trần Tráng Tráng còn nhỏ lá gan đại, hét lên: “Ngươi cái người xấu, dọa đến ta.” Nói xong, một cái môn bóng nước sẽ hướng Tô Ngưng Mi trên người ném đi.

Tô Ngưng Mi mặt lạnh lùng một cái lắc mình tránh né qua môn bóng nước, ánh mắt nhìn chăm chăm liên can nhân, nói: “Đây là ta phòng ở, phiền toái các ngươi đều đi ra ngoài chính mình tìm phòng ở đi, ta nơi này không chào đón các ngươi!” Chính đồng trong lâu không xuất ra phòng ở rất nhiều, Tô Ngưng Mi không muốn cùng một đám người như vậy ở cùng một chỗ.

Mau bảy mươi Trần Đại Hoa thoát nhìn bất quá mới năm mươi hơn tuổi bộ dáng, tính khí mười phần, tận thế phía trước người này cũng chỉ hội ăn uống hưởng lạc, cái gì cũng không quan tâm, Trần gia vài cái nữ nhân đều là Lưu Phụng Lan chiều cổ lớn lên, so với việc tính thần khí mười phần Trần mạnh miệng, năm tiểu Trần Đại Hoa này tuổi lưu phụng hoa sẽ thương lão rất nhiều, một đầu tóc bạc, vẻ mặt khe rãnh, hành động đều có một chút chiến chiến.

Lúc này nghe thấy Tô Ngưng Mi lời nói, Trần Đại Hoa như vậy, chỉ vào Tô Ngưng Mi mắng: “Ngươi hảo hảo cũng là chúng ta Trần gia cháu gái, thế nhưng gọi ngươi gia gia ta đi ra ngoài? Tin hay không ta nhượng con ta đem ngươi đuổi ra đi?” Hiện thời tận thế tiến đến, chính mình con tôn từ đều là dị năng giả, hẳn mới không cần ở ơ ngại này Tô người nhà.

Tô Ngưng Mi dặt khước miệng cười lạnh hai tiếng, “Gia gia? Ta họ Tô, ta là Tô người nhà, không phải Trần gia nhân, còn có ngài lão muốn hay không nhìn xem này bất động sản chứng thượng viết tên ai? Đừng cho là ta không biết ngươi căn bản là không thích ta này cháu gái, dĩ vãng trước mặt ba ta nói những lời này ta nhưng là nhớ được rành mạch, lúc trước không phải là vì mẹ ta tiền mới đứng ta sắc mặt tốt sao?”

“Bất động sản chứng thượng viết tên của ngươi lại như thế nào, mẹ cái bức, hiện tại đều tận thế, ai nắm tay đại ai mới là lão đại.....” Trần Đại Hoa nói xong hướng trên đất phi một ngụm.

Tô Ngưng Mi mặt trầm xuống, vài bước đi đến Trần Đại Hoa trước mặt.

Xem này Tô Ngưng Mi ngăm đen hơi trầm xuống đôi mắt, Trần Đại Hoa trong lòng hơi hơi bồn chồn, bất quá nhớ tới chính mình tiểu nhi từ tiểu cháu gái cùng con rể đều là dị năng giả, còn sợ như vậy một cái nha đầu bất thành, lập tức trừng mắt đi qua, “Cái b nuôi dưỡng, ngươi xem cái gì xem!”

Tô Ngưng Mi lười lại cùng người này vô nghĩa, một phen kéo lấy cổ áo hắn, nhưng lại nganh sinh sinh đem hắn nói ra đứng lên, kéo hướng cửa ngoại đi rồi đi. Trần Đại Hoa sắc mặt đến mức đỏ bừng, trong miệng tiếng nỉn liên tục, “Trần Đức Thanh ngươi cái quy con, xem lão tử bị ngươi khuê nữ ra bên ngoài tha, ngươi có phải hay không đã chết a? Còn có Trần Đức Dương ngươi cái đồ ranh con còn không chạy nhanh đi lại ngăn đón nàng!”

Tất cả mọi người bị này một màn cấp sợ ngây người, Trần Đức Dương cùng Nghiêm Giang Sơn bước lên phía trước muốn đi hỗ trợ, đáng tiếc Tô Ngưng Mi khởi là bọn hắn ngăn được. Một phen đẩy ra bọn họ, Tô Ngưng Mi đem Trần Đại Hoa hướng ngoại cửa nhất quảng, ngăn ở cửa, mới xung trong phòng nhân đạo: “Đều rút cho ta đi ra ngoài!”

Ở thế nào Trần Đại Hoa thủy chung là Trần Đức Thanh lão tử, giờ phút này Trần Đức Thanh sắc mặt khó coi cực kỳ, “Tiểu Mi, này đó đều là người nhà ngươi, ngươi đem bọn họ đuổi ra đi là cái gì ý tứ?”

“Không có gì ý tứ, dù sao trong nhà cũng trụ không xong nhiều người như vậy, bên ngoài cũng không phải không chỗ ở. Thúc thúc, thăm thăm, cô cô dưỡng phiền toái các ngươi đều đi ra ngoài đi, ta nhớ được 304 phòng đã bị thanh không, bên trong cũng đủ các ngươi toàn gia ở.” Tô Ngưng Mi là tuyệt đối sẽ không cùng như vậy toàn gia nhân ở cùng một chỗ.

Trần Đức Thanh bất đắc dĩ, chỉ phải đi khuyên bảo người nhà của mình.

Cũng may Trần gia nhân đều biết đến Tô Ngưng Mi không bao giờ nửa trước đây cái kia hảo lừa gạt thiên kim đại tiểu thư, đều yên lặng đi theo Trần Đức Thanh ra cửa phòng, đi 3 lâu. Không lâu ngày Trần Đức Thanh sẽ trở lại, phía sau đi theo Trần Đức Dương cùng Nghiêm Giang Sơn.

Không đợi Trần Đức Thanh mở miệng nói chuyện, phía sau Nghiêm Giang Sơn đã một mặt xin lỗi nói: “Tiểu Mi, vừa rồi thật sự là thực xin lỗi, ba hắn tính khí không tốt, ngươi cũng đừng trách hắn.....” Nhìn thấy Tô Ngưng Mi không thêm nhìn hắn, hắn lại ngượng ngùng nói: “Ta cùng Đức Dương nghe nói các ngươi đội muốn đi ra ngoài sưu tầm vật tư, ta cùng Đức Dương cũng là thức tình giả, tương đi theo cùng đi. Tiểu Mi ngươi yên tâm, về sau bọn họ đồ ăn chính là ta cùng Đức Dương phụ trách, sẽ không phiền toái đến của các ngươi.”

P phía sau Trần Đức Dương có chút không đồng ý, bất quá nhìn thoáng qua mặt không biểu cảm Tô Ngưng Mi nganh sinh sinh đem lời cấp nghẹn trở về.

Trình Dung nhưng là cảm kích nhìn Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái, vừa rồi cái loại này tình huống nàng cũng không tốt ý tứ đứng ra, dù sao nàng cùng mẹ cũng là ngoại nhân.

Không lâu ngày, Khang Tiểu Tĩnh, Hàn Bảo các nàng đã qua đến.

Trình Dung đem Trần Đức Dương Nghiêm Giang Sơn giới thiệu cho bọn họ, nói là muốn đi ra ngoài sưu tầm vật tư, mọi người chuẩn bị thỏa đáng liền chuẩn bị xuất phát.

Đã sửa bởi Thủy Nguyệt Lam lúc 01.04.2016, 19:21.

Có bài mới Re: [Xuyên không - Nữ phụ văn] Vật hi sinh tu chân ký - Nhu Nạo Khinh Mạn - Diêm 10

Editor: Thuý Nguyệt Lam

Một hàng mười cá nhân đi đến tiểu khu phía dưới, từ bên ngoài du đãng vài cái zombie tiến vào, mấy người đã đánh mất vài cái dị năng đi qua, zombie lập tức ngã xuống đất không dậy nổi. Một đám người lí, chỉ có Trình Dung dị năng đạt tới hai cấp, dị năng kiên trì thời gian muốn so nhất cấp dị năng giả dài gấp đôi, huống chi vẫn là lõi điện dị năng, một tá một cái chuẩn.

Lúc này, Tô Ngưng Mi bởi vì tu chân nguyên nhân, tâm tính đã bình thản rất nhiều, cũng là không ở lão là muốn Trình Dung là nữ chủ, có được nữ chủ quang hoàn, năng chỉ nghĩ đến nỗ lực tu chân, tại như vậy một cái trong thế giới hảo hảo sống sót, không cần cùng trong sách kết cục giống nhau.

Phía dưới ngừng một chiếc tạp sương thức xe vận tải, còn có một chiếc giao thông công cộng xe, giao thông công cộng xe là Trần gia nhân mở ra, hiển nhiên là không thích hợp sưu tầm vật tư, mọi người tới đến xe vận tải trước mặt, xe vận tải phía trước chỉ có thể tọa hai người, mặt sau là dùng sắt lá cái trang toa xe, trải qua cái trang, có thể nhắc lên một cái cửa sổ nhỏ từ tùy thời chú ý bên ngoài tình huống.

Mọi người trải qua thương lượng sau, Vu Hạo Tinh lái xe, Trình Dung ngồi ở bên cạnh chú ý bên ngoài tình huống, ứng đối bên ngoài zombie, cuối cùng sợ Trình Dung một người ứng phó không đi tới, nhưng Tô Ngưng Mi cũng ngồi ở phía trước cùng Trình Dung tề một chút. Tô Ngưng Mi cũng là không ý kiến, chẳng qua Khang Tiểu Tinh liền bất đồng ý, tà Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái, châm chọc khiêu khích nói: "Ta xem nhượng nàng tọa phía trước chỉ do vương bạn đi, như vậy tha thiết mong thấu thượng, chứ không phải là nhìn trúng Vu đại ca? Thật sự là đáng tiếc, Vu đại ca yêu nhưng là A Dung tỷ, mới sẽ không coi trọng người."

Tô Ngưng Mi cười lạnh, "Còn Vu đại ca? Kêu thật đúng là thân thiết, cũng không biết là ai coi trọng Vu đại ca, dám đem nước bẩn hướng trên người ta hắt." Đây Khang Tiểu Tinh ở vẫn lí cũng là cái có thể nhìn, rõ ràng đối với Hạo Tinh có cảm tình, lại ngạnh sinh sinh nhìn xuống, cùng đuôi nhỏ giống nhau đi theo Trình Dung cùng Vu Hạo Tinh phía sau. Để cho nhân kính nể là, nàng rõ ràng đối với Hạo Tinh có cảm tình, cũng biết Vu Hạo Tinh thích Trình Dung, lại một chút cũng không ghen tị, ngược lại trung thành đi theo hai người, nhận vì chỉ cần có thể mỗi ngày thấy Vu Hạo Tinh thì tốt rồi, nên nàng là ngọc tử vẫn là ngọc tử.....

Khang Tiểu Tinh biến sắc, trừng mắt Tô Ngưng Mi, "Người nói bậy bạ gì đó!"

"Có phải hay không nói bậy, trong lòng người tôi rõ ràng bất quá."

Khang Tiểu Tinh trên mặt tránh qua một chút hoảng loạn, nhìn về phía Trình Dung, "A Dung tỷ, người đừng nghe nữ nhân này nói bậy, ta....."

Trình Dung đánh gãy lời của nàng, không kiên nhẫn vẫy tay nói: "Tiểu Tinh, Tiểu Mi là ta muội muội, nàng là cái dạng gì nhân ta tới rõ ràng bất quá, phiền toái người về sau thiếu khi dễ nàng. Còn có ta nhóm hiện tại là đi ra ngoài sưu tầm vật tư, không phải đi du ngoạn, không thời gian ở trong này đánh khẩu chiến..... Tốt lắm, đều chạy nhanh lên xe đi."

Khang Tiểu Tinh có thể này tức giận bất bình vòng đến sau xe, thượng mặt sau toa xe.

Phía trước tuy rằng chỉ có hai cái vị trí, nhưng Tô Ngưng Mi cùng Trình Dung cũng không tính béo, tề tề cũng an vị hạ, có thể này lái xe chạy ra tiểu khu.

Đây là Tô Ngưng Mi tự tận thế sau lần đầu tiên nhìn thấy tiểu khu ngoại tình huống, bọn họ chỗ w thị là cái thị trấn thành thị, rất là phồn hoa, hiện thời lại tiêu điều nhanh. Tuy rằng như trước là cao lầu đứng thẳng, lại làm cho người ta đè nén, mãi đường cái đều là hành động chậm chạp, đầy người vết máu, cả người tanh hôi zombie, căn bản nhìn không thấy một cái bình thường nhân loại. Trên mặt gỗ ghế, tràn đầy hắc ám sắc vết máu, còn có một khối cụ thi thể, ngẫu nhiên có màu đen quạ đen phi rơi xuống, một ngụm khẩu trác trên đất hủ thi, oa oa kêu, làm cho người ta trong lòng sinh ra.

Này đó màu đen quạ đen có đã biến dị, so dĩ vãng quạ đen lớn vài lần, còn may là chúng nó như trước thích dùng ăn hủ thi, sẽ không chủ động công kích nhân loại.

Xe vận tải khai bay nhanh, chung quanh zombie nghe thấy ô Tô thanh âm nghe thấy tu sửa tiên thệ người hương vị, theo xe vận tải đuổi theo. Xe vận tải dọc theo đường đi phá khai một khối lại một khối zombie, may mà này đó đều là cấp thấp zombie, không đủ vì cứu, Trình Dung cùng Tô Ngưng Mi dọc theo đường đi cũng không có ra tay.

Gia Nhạc Phúc khoảng cách tiểu khu cũng không xa, rất nhanh liền lái xe xe vận tải đi tới Gia Nhạc Phúc siêu thị cửa.

Chung quanh có mấy chỉ zombie nghe thấy tiếng vang hướng tới các nàng đã đi tới, Trình Dung khoát tay vài đạo lõi điện chuẩn bị đánh vào zombie trên đầu mặt, sau toa xe cũng bay ra hỏa cầu, phong nhận cùng thổ tên, chung quanh zombie rất nhanh bị giải quyết.

Vài người hạ xe vận tải, triệu gia nhạc Phủ Lý mặt đi rồi đi. May mà tận thế tiến đến thời điểm là buổi sáng, trong siêu thị nhiều đều là chút đi làm viên công, khách nhân cũng không nhiều.

Gia Nhạc Phúc lầu một đều là châu báu trang sức mấy thứ này, lầu hai là các loại vật dụng hàng ngày cùng phục trang, lầu ba mới là đồ ăn khu.

Lầu một zombie số lượng không nhiều lắm, đều là mặc chế phục viên công, rất nhanh đã bị mấy người tiêu diệt. Lầu hai là vật dụng hàng ngày, mấy người trực tiếp theo trên thang lầu lầu ba, trên thang lầu chỉ có cái mặc Gia Nhạc Phúc viên công trang phục zombie, Trình Dung một đạo lõi điện đi qua kia zombie đầu đã bị bỏ ra, Tô Ngưng Mi tiến lên dùng đao đào ra zombie trong óc màu đen hạt châu.

Rất nhanh liền đến lầu ba cửa thang lầu, thang lầu môn hờ khép , Tô Ngưng Mi dụng thần thức bao trùm đi qua, phát hiện bên trong cửa bên trái năm sáu thước xa vị trí chỗ có mười đến chỉ zombie, tựa hồ là nghe thấy thấy bọn họ hương vị, chính lung lay thoáng động hướng tới cạnh cửa đã đi tới.

Đi tuốt đằng trước mặt Vu Hạo Tĩnh nhẹ nhàng đẩy ra môn đem, hướng tới bên trong nhìn thoáng qua, trước hết đi đến tiến vào. May mà cửa zombie cũng không nhiều, mười cá nhân một người phân một cái liền giải quyết .

Lầu ba là đồ ăn khu, mấy người cũng không tham nhiều, ngay tại lối thoát hiểm xuất khẩu chỗ bắt đầu hướng tùy thân mang theo trong bao vây trang đồ ăn.

Mấy người bắt được không sai biệt lắm, Trình Dung nhìn Vu Hạo Tĩnh liếc mắt một cái, Vu Hạo Tĩnh thấp giọng nói:“Các người trước mang theo đồ ăn đi xuống chờ chúng ta, ta cùng Dung Nhi đi lầu hai sưu tập một ít vật dụng hàng ngày.”

Hàn Bảo nói:“Nếu không đại gia cùng đi đi, như vậy cũng an toàn chút.”

“Không cần, Bảo Nhi.” Trình Dung thanh âm ép tới cúi đầu, “Ta cùng Hạo Tĩnh đi lầu hai sưu tập một ít vật dụng hàng ngày cùng phục trang, hôm nay khi có chút khác thường, sợ đến mùa đông sẽ càng thêm gian nan luôn muốn bị một ít dày quần áo.”

Tô Ngưng Mi nhìn Trình Dung liếc mắt một cái, nàng đương nhiên biết Trình Dung Vu Hạo Tĩnh cùng đại gia tách ra nguyên nhân là cái gì, tự nhiên là hướng trong không gian trang này nọ . Hiện thời Trình Dung lôi điện dị năng lên tới nhị cấp, không gian dị năng cũng đi theo cùng nhau thăng cấp , không gian sợ là cũng có hai ba mươi cái bình phương không gian, cũng đủ trang thật nhiều này nọ . Trình Dung trước mắt còn không tưởng đem không gian dị năng bại lộ ở trước mặt mọi người, chỉ có thể mượn cớ rời đi, Vu Hạo Tĩnh là nam nhân của nàng, tự nhiên cũng biết nàng này không gian dị năng .

Thương lượng một phen sau, đại gia đều đồng ý ở trong này thang lầu thông đạo chờ bọn họ, dù sao nơi này thang lầu thông đạo muốn so phía dưới an toàn một ít. Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh có thể này chuẩn bị rời đi, Tô Ngưng Mi lại nói:“Ta và các người cùng nhau đi.”

Tô Ngưng Mi có tâm đi siêu thị kho hàng bên kia, nàng biết ở hoa quả khu cùng rau dưa khu bên kia có một viên công thông đạo, vừa ra đi chính là siêu thị kho hàng , hiện tại đi theo hai người này, đợi lát nữa cũng tốt mượn cớ đi kho hàng chuyển này nọ.

Trình Dung có chút khó xử,“Tiểu Mi, người vẫn là ở chỗ này chờ chúng ta đi, đi nhân nhiều dễ dàng nào xuất động tĩnh khiến cho zombie chú ý.....”

Tô Ngưng Mi kiên trì muốn đi, Hàn Bảo, Trương Nhật Trương Nguyệt mấy người khuyên nhủ:“Dung tỷ, khiến cho Tiểu Mi tỷ đi theo cùng đi đi, Tiểu Mi tỷ là lực lượng biến dị giả, đi cũng có thể nhiều một phần trợ giúp.”

Bất đắc dĩ, Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh chỉ có thể nhượng bộ.

Còn lại mấy người mang theo mười đến bao đồ ăn tránh ở bên ngoài trong thông đạo, thuận tiện đem cửa cấp đóng lại. Trình Dung, Vu Hạo Tĩnh, Tô Ngưng Mi một đường hướng tới lầu hai thang máy chạy đi đâu đi. Nơi này sẽ trải qua hoa quả khu cùng rau dưa khu.

Lầu một thượng, hai người nghĩ thể nào thoát khỏi Tô Ngưng Mi, Tô Ngưng Mi cũng tưởng thể nào thoát khỏi kia hai cái. Kết quả đi đến rau dưa khu thời điểm, ba người sắc mặt đều là biến đổi. Rau dưa khu thể nhưng vây quanh một đám zombie, nhìn ra ít nhất hơn trăm cái, đều là chút lão nhân lão thái thái. Ba người có thể này nghĩ tới, mỗi ngày buổi sáng tám giờ Gia Nhạc Phúc mở cửa thời điểm đều sẽ có rau dưa cùng hoa quả giá thấp bán ra, liền có yêu tiện nghĩ lão nhân lão thái thái nhóm sáng sớm sẽ chờ ở nhà nhạc phúc siêu thị mở cửa, sau đó đi vào tranh mua.

Ba người sắc mặt đều khó coi không thôi, bên kia lão nhân lão thái thái zombie đoàn hiển nhiên đã chú ý tới ba người , khàn giọng gào thét hướng tới ba người xông đến.

Zombie số lượng nhiều lắm, cứng rắn tiến lên không phải biện pháp, ba người chỉ có thể sử xuất cả người chiêu thức hướng tới zombie công đi lên.

Này đó thấp hơn zombie tốc độ rất chậm, bởi vậy ba người còn có thể tha thương một thời gian. Vu Hạo Tĩnh cùng Trình Dung hai người liên thủ rất nhanh liền sát ra một cái đường đến, Vu Hạo Tĩnh ở cũng cố không lên khác, lôi kéo Trình Dung hướng tới cửa thang máy bên kia chạy vội đi qua, chỉ để lại Tô Ngưng Mi một người huy đao khảm zombie.

Trình Dung quay đầu nhìn thoáng qua bị zombie đàn vây quanh Tô Ngưng Mi, kinh hãi,“Hạo Tĩnh, Tiểu Mi còn không có xuất ra!”

Vu Hạo Tĩnh một tay lôi kéo Trình Dung hướng thang máy chỗ chạy tới, một tay đẩy đẩy trên mũi ánh mắt,“Dung Nhi, không thời gian quản nàng , bị zombie đàn vây quanh, nàng không có khả năng có còn sống khả năng, chúng ta hiện tại đi lên cứu giúp cũng bất quá là không công chịu chết, vẫn là chạy nhanh thu thập vật tư, nhanh chút rời đi nơi này mới được.”

Trình Dung trên mặt tránh qua một tia do dự,“Nhưng là.....”

“Không có nhưng là .....”

Trình Dung rút cục cắn răng một cái, nhấn tâm đi theo Vu Hạo Tĩnh ly khai.

Bị nhốt ở trung ương Tô Ngưng Mi cười lạnh một tiếng, huy động trong tay vũ sĩ đao tiếp tục khảm chung quanh zombie, nàng biết hiện tại căn bản không có khả năng lao ra đi, hơn nữa nàng cũng không tính toán lao ra đi. Mắt thấy chung quanh zombie càng vây càng chặt, Tô Ngưng Mi cắn răng một cái lách mình đi vào trong không gian mặt, lúc này không phải cạy mạnh thời điểm, cũng may nàng còn có không gian này vạn năng tác tệ khí.

Vừa vào không gian Tô Ngưng Mi còn có chút trợn tròn mắt, lẳng lẳng xem nhà gỗ mặt sau kia một loạt xếp xanh mượt thực vật, ngày hôm qua ban đêm loại hạ ngô loại thể nhưng trong một đêm thành thực . Ngày hôm qua ban đêm nàng ở nhà gỗ nhỏ ngủ một giấc, tỉnh lại trực tiếp ra không gian, căn bản không nhìn thấy bên ngoài ngô. Hiện tại xem ra, cũng quá đồ sộ kinh người , sợ là trong không gian linh khí tạo thành , dù sao ngô bắt quá là phổ thông cây nông nghiệp, linh khí đối chúng nó có đề cao tác dụng.

Áp chế trong lòng kích động, Tô Ngưng Mi ngồi xếp bằng ngồi xuống bắt đầu hấp thu trong không khí linh khí, vừa rồi một phen đánh nhau xuống dưới, trong cơ thể linh khí sở thừa không nhiều lắm . Đãi vận hành vài cái đại chu thiên sau, đan điền chỗ linh khí liền chứa đựng đầy, nàng có thể này đứng lên từ, vận dụng thần thức tra xét bên ngoài tình huống.

Vừa rồi đám kia zombie đã tàn ra , chính chung quanh du đăng . Tô Ngưng Mi phát hiện này đàn zombie còn rất có thú , đều chỉ vây quanh rau dưa cùng hoa quả này một khối địa phương du đăng, sợ là nào từ vọng phía trước đối nơi này rau dưa cùng hoa quả chấp niệm quá sâu thối, Tô Ngưng Mi chỉ có thể như thế lý giải .

Thừa dịp zombie phân tán thật khai, Tô Ngưng Mi nắm chặt trong tay đao tránh đi ra ngoài, là tả mấy đao, chung quanh vài cái zombie đầu liền rơi xuống trên đất, nàng cũng cố không lên cái khác zombie, hướng tới viên công thông đạo vọt đi qua.

May mà Trúc Cơ sau nàng tốc độ cũng tăng lên rất nhiều, bắt quá hai giây thời gian đã vọt tới viên công thông đạo, vào viên công thông đạo, Tô Ngưng Mi vội vàng đem viên công thông đạo đại môn cấp đóng lại. Nói là viên công thông đạo, kỳ thật chính là kho hàng, bên trong chỉ có vài cái thương quán, hiện thời cũng đều thành zombie, Tô Ngưng Mi rất nhanh liền đem bọn họ cấp giải quyết .

Trong kho hàng gì đó rất nhiều, đều là các loại hàng lương hàng lương đồ ăn cùng đồ ăn vặt, thủy, đồ uống, còn có thuốc, mặt, du các loại gia vị, toàn bộ kho hàng rất nhanh đã bị nàng chuyển không , cuối cùng lại đây đến đóng băng khô, trong hầm lạnh mặt đều là hoa quả cùng rau dưa, Tô Ngưng Mi vung tay lên, cũng toàn bộ đi vào trong không gian.

Trong kho hàng gì đó rất nhiều, bạn hết sau đã là một giờ sau .

Ở trong không gian nghỉ ngơi một lát, đem sở hữu gì đó đều phân loại gửi hảo, Tô Ngưng Mi lại dùng ý niệm đem ngô toàn bộ thu, không chân khí thời điểm liền ngồi xếp bằng ngồi xuống tu luyện, như thế lặp lại , rất nhanh vài ngày thời gian liền đi qua , trong không gian ngô đã gieo trồng thu gặt vài lần, không gian một chỗ địa phương chông chắt núi nhỏ giống nhau cao ngô.

Như thế phương pháp tu luyện nhưng là so trước kia nhanh gấp đôi.

Lúc này nàng đã là Trúc Cơ sơ kỳ , hồi nhà gỗ nhỏ chọn mấy bản pháp thuật thư, chuẩn bị luyện tập một chút. Chỉ có trong cơ thể đan điền có thể chứa đựng linh khí sau, liền có thể học chút các loại pháp thuật công kích , trong cơ thể linh khí nguyệt nhiều tu vi càng cao, pháp thuật công kích lại càng lợi hại.

Nàng là biến dị lõi linh căn, chọn một quyển lõi điện pháp thuật công kích, học trong sách pháp quyết, hai tay ngón cái chỉ dần dần nắm tay tăng khởi giáp xác, như thế thí nghiệm vài lần Tô Ngưng Mi mới làm ra chính xác thủ pháp, ngón tay phía trên lập tức ngưng tụ ra một đạo lõi điện, đồng thời cảm thấy trong cơ thể linh khí thiếu một ít.

Tô Ngưng Mi mừng thầm, chỉ huy trong tay lõi điện hướng tới không gian vừa ra thổ địa bắn tới, lập tức trên đất liền xuất hiện một cái hố, chung quanh trải rộng hắc tiêu.

Như thế phát ra mười cái tả hữu lõi điện pháp quyết, Tô Ngưng Mi liền cảm giác trong cơ thể linh khí không còn một mảnh , có thể này ngồi xếp bằng ngồi xuống.

Từ không gian toàn bộ mở sau, Tô Ngưng Mi còn chưa có thể nào nghiên cứu qua, xa xa có tòa cung điện, một tòa đại sơn, một tòa linh thạch mạch khoáng, còn có một cái linh tuyến cùng một mảnh được điện. Tô Ngưng Mi biết trong cung điện có các loại vẽ bùa pháp, luyện đan pháp, trận pháp bộ sách, còn có phù phòng, còn có pháp khí. Nghĩ nghĩ, Tô Ngưng Mi đi đến linh tuyến bên cạnh, linh tuyến là một chỗ con suối, chỉ có chậu rửa mặt lớn nhỏ, óng ánh trong suốt phỉ thúy thạch làm thành một vòng, con suối có thể ngưng tụ ra màu trắng ngà linh dịch, hiện thời mới bắt quá bán bồn lớn nhỏ linh dịch, có thể thấy được này linh dịch là cỡ nào khó được. Nhũ bạch linh dịch dùng xanh biếc thủy thạch phụ trợ , xem làm cho người ta không đành lòng dời ánh mắt.

Tô Ngưng Mi biết này linh dịch có thể tẩy tủy luyện cốt, cũng có thể trợ giúp tu luyện, là hiếm có hảo này nọ.

Lấy một giọt linh dịch, Tô Ngưng Mi dùng thủy pha loãng sau liền một hơi uống rớt, không bao lâu liền cảm thấy trên người nóng bỏng, đau đớn. Tô Ngưng Mi cắn răng kiên trì, ngồi xếp bằng ngồi xuống bắt đầu tu luyện lên, như thế vận chuyển vài cái đại chu thiên đau đớn trên người cảm mới tiêu thất, Tô Ngưng Mi trợn mắt mở mắt tỉnh đã nghe gặp một dòng mồ hôi vị, hướng trên người vừa thấy, trên da kề cận một tầng hơi mỏng mỏng gì đó, này đó là trong cơ thể tập chất .

Dùng nhà gỗ nhỏ bên cạnh hồ nước tắm rửa một cái, Tô Ngưng Mi liền lại cảm giác thân thể càng thêm linh mãnh . Kia chỗ cung điện Tô Ngưng Mi tạm thời không tính toán đi, bên trong mặc kệ là luyện phù, luyện đan, vẫn là pháp khí đều sẽ không nàng trước mắt có thể dùng ăn , luyện phù, luyện đan, trận pháp, đều cần cực cao tu vi, nàng trước mắt cấp bậc còn không được.

Được điện tự nhiên là dùng để luyện đan , nàng trước mắt cũng không cần phải. Duy nhất có thể dùng chính là trước mắt linh dịch cùng xa xa kia tòa linh thạch mạch khoáng.

Linh thạch, danh như ý nghĩa chính là bổ sung trong cơ thể linh lực , áp dụng cho thời điểm chiến đấu, nàng là người tu chân, lợi dụng trong cơ thể linh khí

hóa thành công kích, linh khí hao hết tự nhiên liền cần bổ sung linh khí, nắm giữ linh thạch liền có thể bổ sung trong cơ thể linh khí, bởi vậy linh thạch là rất nhiều người tu chân tha thiết ước mơ gì đó. Xác thực nói, này toàn bộ trong không gian gì đó đều là người tu chân tha thiết ước mơ .

Một ý niệm, Tô Ngưng Mi đã đứng ở xuất ra linh thạch chỗ, cả tòa đại sơn ẩn chứa thật lớn linh khí, Tô Ngưng Mi vận dụng một chút ý thức, phát hiện thể nhưng không thể lay động này mạch khoáng, xem ra chỉ có thể chính mình khai thác .

Dựa theo trong sách đặt ra, mạch khoáng bên ngoài đều là một ít thấp phẩm linh thạch, chỉ có trung gian mới là trung phẩm linh thạch cùng cao phẩm linh thạch. Tô Ngưng Mi cũng không cấp, cầm công cụ đào đứng lên, đào nửa ngày cũng là đào ra mấy chục khối thấp phẩm linh thạch.

Kể tiếp một tuần, Tô Ngưng Mi đều vội vàng vận dụng linh dịch tu luyện, cùng với tu luyện lời điện pháp quyết, còn có chính là lấy quặng .

Vận dụng linh dịch tu luyện, hơn nữa không gian vốn cũng rất nồng đậm linh khí, Tô Ngưng Mi tốc độ tu luyện nhanh rất nhiều.

Lúc này đã qua đi nửa tháng, Tô Ngưng Mi nguyên bản là không tính toán hồi cái kia gia, liền ở trong này hảo hảo tu luyện , chính là nhớ tới Tô lão gia từ từng đã cho nàng đánh qua điện thoại, nói là sẽ tìm đến nàng, sợ đến lúc đó bỏ lỡ Tô gia nhân, Tô Ngưng Mi chỉ phải đình chỉ tu luyện, chuẩn bị trở về công việc.

Nàng trong khoảng thời gian này vì tu luyện đều là lung tung ăn vài thứ ứng phó rồi sự, đã chuẩn bị đi trở về, nàng cũng không bận tu luyện , ở trong không gian làm đồ ăn ngon khao chính mình, trong không gian cái gì nguyên liệu nấu ăn đều có, lấy điều hồ nước lí tươi mới ngư tôm, làm cái tiên ngư khối, du buồn trứng tôm, khoai tây thiếu gà khối, tôi dung rau muống, thư thư phục phục ăn một chút.

Mấy ngày nay ăn mì ăn liền bánh mì bánh bích quy đồ ăn vặt đều có chút ăn sợ, Tô Ngưng Mi dùng bạch diện lạc rất nhiều bạch diện bánh bột ngô, bên trong có thịt hạm, đường hạm cùng thức ăn chay hạm, còn làm rất nhiều tương thịt, trong không gian linh khí có giữ tươi tác dụng, mấy thứ này có thể tùy thời lấy ra ăn.

Trên người thấp phẩm linh thạch cũng có mấy trăm khối , cũng đủ nàng dùng tới một đoạn thời gian , chuẩn bị thỏa đáng sau, Tô Ngưng Mi có thể này ra không gian, chuẩn bị đi trở về.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Editor: Thủy Nguyệt Lam

Một hàng mười cá nhân đi đến tiểu khu phía dưới, từ bên ngoài du đăng vài cái zombie tiến vào, mấy người đã đánh mất vài cái dị năng đi qua, zombie lập tức ngã xuống đất không dậy nổi. Một đám người lí, chỉ có Trình Dung dị năng đạt tới hai cấp, dị năng kiên trì thời gian muốn so nhất cấp dị năng giả dài gấp đôi, huống chi vẫn là lời điện dị năng, một tá một cái chuẩn.

Lúc này, Tô Ngưng Mi bởi vì tu chân nguyên nhân, tâm tính đã bình thản rất nhiều, cũng là không ở lão là muốn Trình Dung là nữ chủ, có được nữ chủ quang hoàn, nàng chỉ nghĩ đến nỗ lực tu chân, tại như vậy một cái trong thế giới hảo hảo sống sót, không cần cùng trong sách kết cục giống nhau .

Phía dưới ngừng một chiếc tạp sương thức xe vận tải, còn có một chiếc giao thông công cộng xe, giao thông công cộng xe là Trần gia nhân mở ra , hiển nhiên là không thích hợp sưu tầm vật tư, mọi người tới đến xe vận tải trước mặt, xe vận tải phía trước chỉ có thể tọa hai người, mặt sau là dùng sắt lá cái trang toa xe, trải qua cái trang, có thể nhắc lên một cái cửa sổ nhỏ từ tùy thời chú ý bên ngoài tình huống.

Mọi người trải qua thương lượng sau, Vu Hạo Tinh lái xe, Trình Dung ngồi ở bên cạnh chú ý bên ngoài tình huống, ứng đối bên ngoài zombie, cuối cùng sợ Trình Dung một người ứng phó không đi tới, nhượng Tô Ngưng Mi cũng ngồi ở phía trước cùng Trình Dung tề một chút. Tô Ngưng Mi cũng là không ý kiến, chẳng qua Khang Tiểu Tinh liền bất đồng ý , tà Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái, châm chọc khiêu khích nói:“Ta xem nhượng nàng tọa phía trước chỉ do vương bạn đi, như vậy tha thiết mong thấu thượng, chứ không phải là nhìn trúng Vu đại ca? Thật sự là đáng tiếc, Vu đại ca yêu nhưng là A Dung tỷ, mới sẽ không coi trọng người.”

Tô Ngưng Mi cười lạnh,“Còn Vu đại ca? Kêu thật đúng là thân thiết, cũng không biết là ai coi trọng Vu đại ca, dám đem nước bẩn hướng trên người ta hắt.” Này Khang Tiểu Tinh ở vẫn lí cũng là cái có thể nhìn , rõ ràng đối với Hạo Tinh có cảm tình, lại ngạnh sinh sinh nhìn xuống , cùng đuôi nhỏ giống nhau đi theo Trình Dung cùng Vu Hạo Tinh phía sau. Để cho nhân kính nể là, nàng rõ ràng đối với Hạo Tinh có cảm tình, cũng biết Vu Hạo Tinh thích Trình Dung, lại một chút cũng không ghen tị, ngược lại trung thành đi theo hai người, nhận vì chỉ cần có thể mỗi ngày thấy Vu Hạo Tinh thì tốt rồi, nên nàng là gốc từ vẫn là gốc từ .....

Khang Tiểu Tinh biến sắc, trừng mắt Tô Ngưng Mi,“Người nói bậy bạ gì đó!”

“Có phải hay không nói bậy, trong lòng người tôi rõ ràng bất quá .”

Khang Tiểu Tình trên mặt tránh qua một chút hoảng loạn, nhìn về phía Trình Dung, “A Dung tỷ, người đừng nghe nữ nhân này nói bậy, ta.....”

Trình Dung đánh gãy lời của nàng, không kiên nhẫn vẫy tay nói: “Tiểu Tình, Tiểu Mi là ta muội muội, nàng là cái dạng gì nhân ta tối rõ ràng bất quá, phiên toái người về sau thiếu khi dễ nàng. Còn có ta nhóm hiện tại là đi ra ngoài sưu tầm vật tư, không phải đi du ngoạn, không thời gian ở trong này đánh khẩu chiến..... Tốt lắm, đều chạy nhanh lên xe đi.”

Khang Tiểu Tình có thể này tức giận bất bình vòng đến sau xe, thượng mặt sau toa xe.

Phía trước tuy rằng chỉ có hai cái vị trí, nhưng Tô Ngưng Mi cùng Trình Dung cũng không tính béo, tề tề cũng an vị hạ, có thể này lái xe chạy ra tiểu khu.

Đây là Tô Ngưng Mi tự tận thế sau lần đầu tiên nhìn thấy tiểu khu ngoại tình huống, bọn họ chỗ w thị là cái nhị tuyến thành thị, rất là phồn hoa, hiện thời lại tiêu điều nhanh. Tuy rằng như trước là cao lầu đứng thẳng, lại làm cho người ta đề nén, màn đường cái đều là hành động chậm chạp, đầy người vết máu, cả người tanh hôi zombie, căn bản nhìn không thấy một cái bình thường nhân loại. Trên mặt gỗ ghề, tràn đầy hắc ám sắc vết máu, còn có một khối cụ thi thể, ngẫu nhiên có màu đen quạ đen phi rơi xuống, một ngum khẩu trác trên đất hủ thi, oa oa kêu, làm cho người ta trong lòng sinh ra.

Này đó màu đen quạ đen có đã biến dị, so dĩ vãng quạ đen lớn vài lần, còn may là chúng nó như trước thích dùng ăn hủ thi, sẽ không chủ động công kích nhân loại.

Xe vận tải khai bay nhanh, chung quanh zombie nghe thấy ô Tô thanh âm nghe thấy tu sửa tiên thịt người hương vị, theo xe vận tải đuổi theo. Xe vận tải dọc theo đường đi phá khai một khối lại một khối zombie, may mà này đó đều là cấp thấp zombie, không đủ vì cứu, Trình Dung cùng Tô Ngưng Mi dọc theo đường đi cũng không có ra tay.

Gia Nhạc Phúc khoảng cách tiểu khu cũng không xa, rất nhanh liền lái xe xe vận tải đi tới Gia Nhạc Phúc siêu thị cửa.

Chung quanh có mấy chỉ zombie nghe thấy tiếng vang hướng tới các nàng đã đi tới, Trình Dung khoát tay vãi đao lôi điện chuẩn bị đánh vào zombie trên đầu mặt, sau toa xe cũng bay ra hỏa cầu, phong nhận cùng thổ tên, chung quanh zombie rất nhanh bị giải quyết.

Vài người hạ xe vận tải, triều gia nhạc Phủ Lý mặt đi rồi đi. May mà tận thế tiến đến thời điểm là buổi sáng, trong siêu thị nhiều đều là chút đi làm viên công, khách nhân cũng không nhiều.

Gia Nhạc Phúc lầu một đều là châu báu trang sức mấy thứ này, lầu hai là các loại vật dụng hàng ngày cùng phục trang, lầu ba mới là đồ ăn khu.

Lầu một zombie số lượng không nhiều lắm, đều là mặc chế phục viên công, rất nhanh đã bị mấy người tiêu diệt. Lầu hai là vật dụng hàng ngày, mấy người trực tiếp theo trên thang lầu lầu ba, trên thang lầu chỉ có cái mặc Gia Nhạc Phúc viên công trang phục zombie, Trình Dung một đao lôi điện đi qua kia zombie đầu đã bị bỏ ra, Tô Ngưng Mi tiến lên dùng đao đào ra zombie trong óc màu đen hạt châu.

Rất nhanh liền đến lầu ba cửa thang lầu, thang lầu môn hồ khép, Tô Ngưng Mi dụng thần thức bao trùm đi qua, phát hiện bên trong cửa bên trái năm sáu thước xa vị trí chỗ có mười đến chỉ zombie, tựa hồ là nghe thấy thấy bọn họ hương vị, chính lung lay thoáng động hướng tới cạnh cửa đã đi tới.

Đi tuốt đằng trước mặt Vu Hạo Tĩnh nhẹ nhàng đẩy ra môn đem, hướng tới bên trong nhìn thoáng qua, trước hết đi đến tiến vào. May mà cửa zombie cũng không nhiều, mười cá nhân một người phân một cái liền giải quyết.

Lầu ba là đồ ăn khu, mấy người cũng không tham nhiều, ngay tại lối thoát hiểm xuất khẩu chỗ bắt đầu hướng tùy thân mang theo trong bao vây trang đồ ăn.

Mấy người bắt được không sai biệt lắm, Trình Dung nhìn Vu Hạo Tĩnh liếc mắt một cái, Vu Hạo Tĩnh thấp giọng nói: “Các người trước mang theo đồ ăn đi xuống chờ chúng ta, ta cùng Dung Nhi đi lầu hai sưu tập một ít vật dụng hàng ngày.”

Hàn Bảo nói: “Nếu không đại gia cùng đi đi, như vậy cũng an toàn chút.”

“Không cần, Bảo Nhi.” Trình Dung thanh âm ép tới cúi đầu, “Ta cùng Hạo Tĩnh đi lầu hai sưu tập một ít vật dụng hàng ngày cùng phục trang, hôm nay khi có chút khác thường, sợ đến mùa đông sẽ càng thêm gian nan luôn muốn bị một ít dày quần áo.”

Tô Ngưng Mi nhìn Trình Dung liếc mắt một cái, nàng đương nhiên biết Trình Dung Vu Hạo Tĩnh cùng đại gia tách ra nguyên nhân là cái gì, tự nhiên là hướng trong không gian trang này nọ. Hiện thời Trình Dung lôi điện dị năng lên tới nhị cấp, không gian dị năng cũng đi theo cùng nhau thăng cấp, không gian sợ là cũng có hai ba mươi cái bình phương không gian, cũng đủ trang thật nhiều này nọ. Trình Dung trước mắt còn không tưởng đem không gian dị năng bại lộ ở trước mặt mọi người, chỉ có thể mượn cớ rồi đi, Vu Hạo Tĩnh là nam nhân của nàng, tự nhiên cũng biết nàng này không gian dị năng.

Thương lượng một phen sau, đại gia đều đồng ý ở trong này thang lầu thông đạo chờ bọn họ, dù sao nơi này thang lầu thông đạo muốn so phía dưới an toàn một ít. Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh có thể này chuẩn bị rồi đi, Tô Ngưng Mi lại nói: “Ta và các người cùng nhau đi.”

Tô Ngưng Mi có tâm đi siêu thị kho hàng bên kia, nàng biết ở hoa quả khu cùng rau dưa khu bên kia có một viên công thông đạo, vừa ra đi chính là siêu thị kho hàng, hiện tại đi theo hai người này, đợi lát nữa cũng tốt mượn cớ đi kho hàng chuyển này nọ.

Trình Dung có chút khó xử, “Tiểu Mi, người vẫn là ở chỗ này chờ chúng ta đi, đi nhân nhiều dễ dàng nào xuất động tình khiến cho zombie chú ý.....”

Tô Ngưng Mi kiên trì muốn đi, Hàn Bảo, Tường Nhật Tường Nguyệt mấy người khuyên nhủ: “Dung tỷ, khiến cho Tiểu Mi tỷ đi theo cùng đi đi, Tiểu Mi

tỷ là lực lượng biến dị giả, đi cũng có thể nhiều một phần trợ giúp.”

Bất đắc dĩ, Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh chỉ có thể nhượng bộ.

Còn lại mấy người mang theo mười đến bao đồ ăn tránh ở bên ngoài trong thông đạo, thuận tiện đem cửa cấp đóng lại. Trình Dung, Vu Hạo Tĩnh, Tô Ngưng Mi một đường hướng tới lầu hai thang máy chạy đi đâu đi. Nơi này sẽ trải qua hoa quả khu cùng rau dưa khu.

Lầu một thượng, hai người nghĩ thế nào thoát khỏi Tô Ngưng Mi, Tô Ngưng Mi cũng tưởng thế nào thoát khỏi hai cái. Kết quả đi đến rau dưa khu thời điểm, ba người sắc mặt đều là biến đổi. Rau dưa khu thể nhưng vây quanh một đám zombie, nhìn ra ít nhất hơn trăm cái, đều là chút lão nhân lão thái thái. Ba người có thể này nghĩ tới, mỗi ngày buổi sáng tám giờ Gia Nhạc Phúc mở cửa thời điểm đều sẽ có rau dưa cùng hoa quả giả thấp bán ra, liền có yêu tiện nghĩ lão nhân lão thái thái nhóm sáng sớm sẽ chờ ở nhà nhạc phúc siêu thị mở cửa, sau đó đi vào tranh mua.

Ba người sắc mặt đều khó coi không thôi, bên kia lão nhân lão thái thái zombie đoàn hiển nhiên đã chú ý tới ba người, khàn giọng gào thét hướng tới ba người xông đến.

Zombie số lượng nhiều lắm, cứng rắn tiến lên không phải biện pháp, ba người chỉ có thể sử xuất cả người chiêu thức hướng tới zombie công đi lên.

Này đó thấp hơn zombie tốc độ rất chậm, bởi vậy ba người còn có thể tha thượng một thời gian. Vu Hạo Tĩnh cùng Trình Dung hai người liên thủ rất nhanh liền sát ra một cái đường đến, Vu Hạo Tĩnh ở cũng cố không lên khác, lôi kéo Trình Dung hướng tới cửa thang máy bên kia chạy vội đi qua, chỉ để lại Tô Ngưng Mi một người huy đao khảm zombie.

Trình Dung quay đầu nhìn thoáng qua bị zombie đàn vây quanh Tô Ngưng Mi, kinh hãi, “Hạo Tĩnh, Tiểu Mi còn không có xuất ra!”

Vu Hạo Tĩnh một tay lôi kéo Trình Dung hướng thang máy chỗ chạy tới, một tay đẩy đẩy trên mũi ánh mắt, “Dung Nhi, không thời gian quán nằng, bị zombie đàn vây quanh, nằng không có khả năng có còn sống khả năng, chúng ta hiện tại đi lên cứu giúp cũng bất quá là không công chịu chết, vẫn là chạy nhanh thu thập vật tư, nhanh chút rời đi nơi này mới được.”

Trình Dung trên mặt tránh qua một tia do dự, “Nhưng là.....”

“Không có nhưng là.....”

Trình Dung rốt cục cắn răng một cái, nhắm tâm đi theo Vu Hạo Tĩnh ly khai.

Bị nhốt ở trung ương Tô Ngưng Mi cười lạnh một tiếng, huy động trong tay võ sĩ đao tiếp tục khảm chung quanh zombie, nằng biết hiện tại căn bản không có khả năng lao ra đi, hơn nữa nằng cũng không tính toán lao ra đi. Mắt thấy chung quanh zombie càng vây càng chặt, Tô Ngưng Mi cắn răng một cái lặc mình đi vào trong không gian mật, lúc này không phải cạy mạnh thời điểm, cũng may nằng còn có không gian này vạn năng tác tặc khí.

Vừa vào không gian Tô Ngưng Mi còn có chút tròn tròn mắt, lẳng lẳng xem nhà gỗ mật sau kia một loạt xếp xanh mượt thực vật, ngày hôm qua ban đêm loại hạ ngô loại thế nhưng trong một đêm thành thực. Ngày hôm qua ban đêm nằng ở nhà gỗ nhỏ ngủ một giấc, tỉnh lại trực tiếp ra không gian, căn bản không nhìn thấy bên ngoài ngô. Hiện tại xem ra, cũng quá đồ sộ kinh người, sợ là trong không gian linh khí tạo thành, dù sao ngô bất quá là phổ thông cây nông nghiệp, linh khí đối chúng nó có đề cao tác dụng.

Áp chế trong lòng kích động, Tô Ngưng Mi ngồi xếp bằng ngồi xuống bắt đầu hấp thu trong không khí linh khí, vừa rồi một phen đánh nhau xuống dưới, trong cơ thể linh khí sở thừa không nhiều lắm. Đãi vận hành vài cái đại chu thiên sau, đan điền chỗ linh khí liền chứa đựng đầy, nằng có thể này đứng lên từ, vận dụng thần thức tra xét bên ngoài tình huống.

Vừa rồi đám kia zombie đã tản ra, chính chung quanh du đang. Tô Ngưng Mi phát hiện này đàn zombie còn rất có thú, đều chỉ vây quanh rau dưa cùng hoa quả này một khối địa phương du đang, sợ là nãi tử vong phía trước đối nơi này rau dưa cùng hoa quả chấp niệm quá sâu thôi, Tô Ngưng Mi chỉ có thể như thế lý giải.

Thừa dịp zombie phân tán thật khai, Tô Ngưng Mi nắm chặt trong tay đao tránh đi ra ngoài, là tả mấy đao, chung quanh vài cái zombie đầu liền rơi xuống đến trên đất, nằng cũng cố không lên cái khác zombie, hướng tới viên công thông đạo vội đi qua.

May mà Trúc Cơ sau nằng tốc độ cũng tăng lên rất nhiều, bất quá hai giây thời gian đã vội tới viên công thông đạo, vào viên công thông đạo, Tô Ngưng Mi vội vàng đem viên công thông đạo đại môn cấp đóng lại. Nói là viên công thông đạo, kỳ thật chính là kho hàng, bên trong chỉ có vài cái thương quán, hiện thời cũng đều thành zombie, Tô Ngưng Mi rất nhanh liền đem bọn họ cấp giải quyết.

Trong kho hàng gì đó rất nhiều, đều là các loại hàng lương hàng lương đồ ăn cùng đồ ăn vật, thủy, đồ uống, còn có thuốc, mặt, du các loại gia vị, toàn bộ kho hàng rất nhanh đã bị nằng chuyển không, cuối cùng lại đây đến đóng băng khô, trong hầm lạnh mặt đều là hoa quả cùng rau dưa, Tô Ngưng Mi vung tay lên, cũng toàn bộ đi vào trong không gian.

Trong kho hàng gì đó rất nhiều, bận hết sau đã là một giờ sau.

Ở trong không gian nghỉ ngơi một lát, đem sở hữu gì đó đều phân loại gửi hảo, Tô Ngưng Mi lại dùng ý niệm đem ngô toàn bộ thu, không chân khí thời điểm liền ngồi xếp bằng ngồi xuống tu luyện, như thế lặp lại, rất nhanh vài ngày thời gian liền đi qua, trong không gian ngô đã gieo trồng thu gặt vài lần, không gian một chỗ địa phương chồng chất núi nhỏ giống nhau cao ngô.

Như thế phương pháp tu luyện nhưng là so trước kia nhanh gấp đôi.

Lúc này nàng đã là Trúc Cơ sơ kỳ, hồi nhà gỗ nhỏ chọn mấy bản pháp thuật thư, chuẩn bị luyện tập một chút. Chỉ có trong cơ thể đan điền có thể chứa đựng linh khí sau, liền có thể học chút các loại pháp thuật công kích, trong cơ thể linh khí nguyệt nhiều tu vi càng cao, pháp thuật công kích lại càng lợi hại.

Nàng là biến dị lõi linh căn, chọn một quyển lõi điện pháp thuật công kích, học trong sách pháp quyết, hai tay ngón cái chỉ dẫn vẫn nắm tay tảng khởi giáp xác, như thế thí nghiệm vài lần Tô Ngưng Mi mới làm ra chính xác thủ pháp, ngón tay phía trên lập tức ngưng tụ ra một đạo lõi điện, đồng thời cảm thấy trong cơ thể linh khí thiếu một ít.

Tô Ngưng Mi mừng thầm, chỉ huy trong tay lõi điện hướng tới không gian vừa ra thổ địa bản tới, lập tức trên đất liền xuất hiện một cái hố, chung quanh trải rộng hắc tiêu.

Như thế phát ra mười cái tả hữu lõi điện pháp quyết, Tô Ngưng Mi liền cảm giác trong cơ thể linh khí không còn một mảnh, có thể này ngồi xếp bằng ngồi xuống.

Từ không gian toàn bộ mở sau, Tô Ngưng Mi còn chưa có thể nào nghiên cứu qua, xa xa có tòa cung điện, một tòa đại sơn, một tòa linh thạch mạch khoáng, còn có một cái linh tuyến cùng một mảnh dược điền. Tô Ngưng Mi biết trong cung điện có các loại về bùa pháp, luyện đan pháp, trận pháp bùa sách, còn có phù phòng, đan phòng, còn có pháp khí. Nghĩ nghĩ, Tô Ngưng Mi đi đến linh tuyến bên cạnh, linh tuyến là một chỗ con suối, chỉ có chậu rửa mặt lớn nhỏ, óng ánh trong suốt phi thủy thạch làm thành một vòng, con suối có thể ngưng tụ ra màu trắng ngà linh dịch, hiện thời mới bắt quá bán bồn lớn nhỏ linh dịch, có thể thấy được này linh dịch là cỡ nào khó được. Nhũ bạch linh dịch dùng xanh biếc thủy thạch phụ trợ, xem làm cho người ta không đành lòng dời ánh mắt.

Tô Ngưng Mi biết này linh dịch có thể tùy tùy luyện cốt, cũng có thể trợ giúp tu luyện, là hiếm có hảo này nọ.

Lấy một giọt linh dịch, Tô Ngưng Mi dùng thủy pha loãng sau liền một hơi uống rớt, không bao lâu liền cảm thấy trên người nóng bỏng, đau đớn. Tô Ngưng Mi cắn răng kiên trì, ngồi xếp bằng ngồi xuống bắt đầu tu luyện lên, như thế vận chuyển vài cái đại chu thiên đau đớn trên người cảm mới tiêu thất, Tô Ngưng Mi trợn mắt mở mắt tinh đã nghe gặp một dòng mồ hôi vị, hương trên người vừa thấy, trên da kề cận một tầng hơi mỏng mỏng gì đó, này đó là trong cơ thể tạp chất.

Dùng nhà gỗ nhỏ bên cạnh hồ nước tắm rửa một cái, Tô Ngưng Mi liền lại cảm giác thân thể càng thêm linh mãnh. Kia chỗ cung điện Tô Ngưng Mi tạm thời không tính toán đi, bên trong mặc kệ là luyện phù, luyện đan, vẫn là pháp khí đều sẽ không nàng trước mắt có thể dùng ăn, luyện phù, luyện đan, trận pháp, đều cần cực cao tu vi, nàng trước mắt cấp bậc còn không được.

Dược điền tự nhiên là dùng để luyện đan, nàng trước mắt cũng không cần phải. Duy nhất có thể dùng chính là trước mắt linh dịch cùng xa xa kia tòa linh thạch mạch khoáng.

Linh thạch, danh như ý nghĩa chính là bổ sung trong cơ thể linh lực, áp dụng cho thời điểm chiến đấu, nàng là người tu chân, lợi dụng trong cơ thể linh khí hóa thành công kích, linh khí hao hết tự nhiên liền cần bổ sung linh khí, nắm giữ linh thạch liền có thể bổ sung trong cơ thể linh khí, bởi vậy linh thạch là rất nhiều người tu chân tha thiết ước mơ gì đó. Xác thực nói, này toàn bộ trong không gian gì đó đều là người tu chân tha thiết ước mơ.

Một ý niệm, Tô Ngưng Mi đã đứng ở xuất ra linh thạch chỗ, cả tòa đại sơn ẩn chứa thật lớn linh khí, Tô Ngưng Mi vận dụng một chút ý thức, phát hiện thể nhưng không thể lay động này mạch khoáng, xem ra chỉ có thể chính mình khai thác.

Dựa theo trong sách đặt ra, mạch khoáng bên ngoài đều là một ít thấp phẩm linh thạch, chỉ có trung gian mới là trung phẩm linh thạch cùng cao phẩm linh thạch. Tô Ngưng Mi cũng không cấp, cầm công cụ đào đứng lên, đào nửa ngày cũng là đào ra mấy chục khối thấp phẩm linh thạch.

Kế tiếp một tuần, Tô Ngưng Mi đều vội vàng vận dụng linh dịch tu luyện, cùng với tu luyện lõi điện pháp quyết, còn có chính là lấy quặng.

Vận dụng linh dịch tu luyện, hơn nữa không gian vốn cũng rất nồng đậm linh khí, Tô Ngưng Mi tốc độ tu luyện nhanh rất nhiều.

Lúc này đã qua đi nửa tháng, Tô Ngưng Mi nguyên bản là không tính toán hồi cái kia gia, liền ở trong này hảo hảo tu luyện, chính là nhớ tới Tô lão gia từ từ đã cho nàng đánh qua điện thoại, nói là sẽ tìm đến nàng, sợ đến lúc đó bỏ lỡ Tô gia nhân, Tô Ngưng Mi chỉ phải đình chỉ tu luyện, chuẩn bị trở về công việc.

Nàng trong khoảng thời gian này vì tu luyện đều là lưng tung ăn vài thứ ứng phó rồi sự, đã chuẩn bị đi trở về, nàng cũng không bận tu luyện, ở trong không gian làm đồ ăn ngon khao chính mình, trong không gian cái gì nguyên liệu nấu ăn đều có, lấy điều hồ nước lí tươi mới ngư tôm, làm cái tiên ngư khối, du buồn trứng tôm, khoai tây thiếu gà khối, tòi dung rau muống, thư thư phục phục ăn một chút.

Mấy ngày nay ăn mì ăn liền bánh mì bánh bích quy đồ ăn vặt đều có chút ăn sợ, Tô Ngưng Mi dùng bạch diện lạc rất nhiều bạch diện bánh bột ngô, bên trong có thịt hạm, đường hạm cùng thức ăn chay hạm, còn làm rất nhiều tương thịt, trong không gian linh khí có giữ tươi tác dụng, mấy thứ này có thể tùy thời lấy ra ăn.

Trên người thấp phẩm linh thạch cũng có mấy trăm khối, cũng đủ nàng dùng tới một đoạn thời gian, chuẩn bị thỏa đáng sau, Tô Ngưng Mi có thể này ra không gian, chuẩn bị đi trở về.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14

Tô Ngưng Mi ra không gian, giờ phút này chính vị cho kho hàng vị trí, kho hàng đại môn khóa, dụng thần thức dò xét hạ bên ngoài tình huống, đám kia zombie như trước ở hoa quả khu cùng rau dưa khu chuyển động, Tô Ngưng Mi ở kho hàng đem chính mình làm cái trên mặt bụi phốc phốc, trên quần áo cũng niêm thượng một ít bẩn này nọ, nhìn cả người đều bẩn hê hê, có thể này tay cầm đao mở kho hàng đại môn.

Bên kia zombie nghe thấy tiếng vang, đều hướng tới kho hàng lung lay thoáng động chạy vội tới, Tô Ngưng Mi một tay nắm đao, một tay kháp cái thủ quyết, một đao lóe liền tránh đi qua. Liên phát vài đao lóe điện, rất nhanh zombie đàn liền bỏ ra một cái đường, Tô Ngưng Mi liền vọt đi qua, trong nháy mắt đã ở đồ ăn vật khu.

Trong siêu thị gì đó Tô Ngưng Mi không tính toán chuyển, kho hàng gì đó ở hơn nửa dĩ vãng mua gì đó cũng đủ hơn, hơn nửa không gian gieo trồng lương thực cũng có thể nhanh chóng sinh trưởng, nàng không tất yếu cùng khác người sống sót thường đồ ăn. Nàng hiện tại cần là mầm mống, lúc trước tận thổ phía trước mua mầm mống cũng không nhiều, siêu thị bên cạnh còn có cái mầm mống điểm, Tô Ngưng Mi tính toán đi bên cạnh mầm mống điểm nhìn xem.

Như trước vẫn là theo đường cũ phản hồi, mới vừa đi đến lầu ba thang lầu cửa thông đạo từ nơi đó, Tô Ngưng Mi liền nghe thấy bên ngoài thang lầu chỗ truyền đến nữ nhân cúi đầu □ thanh. Tô Ngưng Mi trong cơ thể đã không bao nhiêu linh khí, theo không gian lấy ra một khối linh thạch, hấp thu bên trong linh khí, có thể này dụng thần thức tra xét đi qua, tiếp nhượng nàng nhìn thấy huyết mạch / bành / trưởng một màn.

Bên ngoài nhất diện mạo âm nhu nam tử đang dùng lực c một cái cả người tròn nữ nhân, nữ nhân diện mạo quyến rũ, chính lưng dựa vào tường ngồi xếp bằng mang theo nam nhân thất lung, đầu sau này ngưỡng, một đầu màu đen gọn thật to hỗn độn phi ở hai người trên người, hình ảnh này cũng thật đủ kích thích.

Nam nhân mặc quần áo, trên người sạch sẽ, liền đem kia cực đại theo khó / đang lí đào xuất ra, hai tay nâng nữ nhân trắng nõn tiểu thí / cổ, dùng sức đỉnh nữ nhân chỗ sâu.

Nữ nhân hiển nhiên bị xx thật thích, chính ôm nam nhân đầu chính mình kích thích, trong miệng cũng thì thào kêu, “Nga..... Thân ái, người giỏi quá.....”

Nam nhân vốn cũng rất âm nhu trên mặt hiện ra một chút cười quỷ dị, cúi đầu hôn ở nữ nhân đỏ sẫm môi.

Tô Ngưng Mi xem trọn mắt há hốc mồm, ni nã, đây chính là tận thổ a, bên trong còn có một đám zombie, bọn họ liền công nhiên tại đây cửa thang lầu từ chỗ oxxx lên. Hơn nửa trong nội dung tác phẩm cũng không có này một màn, cho nên nàng cũng làm không rõ ràng này nam nhân đến cùng là ai, duy nhất xác định chính là này nam nhân hẳn là đỉnh lợi hại, bằng không trên người cũng sẽ không làm vậy tĩnh.

Tô Ngưng Mi biết như vậy nam nhân nàng không thể trêu vào, không nghĩ bị người này chú ý tới, vậy chỉ có thể theo thang máy bên kia xuất khẩu đi xuống. Thu hồi thần thức đang muốn nhắc chân rồi đi, lại nghe thấy phía sau cửa bị đẩy ra thanh âm, Tô Ngưng Mi quay đầu vừa thấy liền thạch hóa, âm nhu nam nhân thế nhưng ôm kia tròn nữ nhân đi đến, chính tựa tiểu phi tiểu nhìn chăm chăm Tô Ngưng Mi. Kia nữ nhân lại chỉ làm không phát hiện Tô Ngưng Mi, hãy còn ngoạn chính mình.

Tô Ngưng Mi trương há mồm, nhìn chăm chăm trước mắt còn gát gao dính ở cùng nhau hai cụ, không biết muốn nói gì.

Kia nam nhân lại mở miệng, “Mỹ nữ nhưng là muốn từ nơi này đi xuống? Thật sự là ngược ngược, cần mỹ nữ lộ, mỹ nữ coi như không phát hiện chúng ta là được.”

Tô Ngưng Mi trương há mồm, như trước vẫn là không biết muốn nói gì, cúi xuống, rốt cục vẫn là theo này hai cụ bên cạnh trải qua triều cửa thang lầu từ đi rồi đi. Vừa ra đi, Tô Ngưng Mi liền ba bước hai bước hướng dưới lầu chạy tới, nàng thủy chung cảm thấy kia nam nhân không bình thường.

Đi đến dưới lầu, trên đường du đãng rất nhiều zombie, Tô Ngưng Mi ngừng thở, khinh thủ khinh cước hướng tới cách vách mầm mống điểm đi rồi đi.

Ngẫu nhiên có zombie phát hiện nàng, cũng bị nàng một đao chém chết. Không đến vạn bất đắc dĩ thời điểm nàng không nghĩ để cho người khác thấy nàng là dùng lóe điện công kích, tuy rằng sẽ bị nhân nghĩ làm là lóe điện dị năng.

Rất nhanh sẽ đến mầm mống điểm cửa, đại môn chính khóa, Tô Ngưng Mi một phen liền đem cửa khóa cấp kéo, sau đó tiềm đi vào, bên trong mặc kệ là cái gì mầm mống, nàng toàn bộ cấp thu được trong không gian mặt, có thể này ra mầm mống điểm, lại tùy tay đem cửa cấp đóng lại.

Đang do dự muốn hay không đem không gian Hummer lấy ra trượt đi thời điểm, Tô Ngưng Mi mạnh mẽ nghe thấy phía sau truyền đến một cái âm nhu thanh âm, “Hi, mỹ nữ, chúng ta lại thấy mặt.”

Tô Ngưng Mi vừa quay đầu lại liền nhìn thấy vừa rồi ở cửa thang lầu từ nhìn thấy âm nhu nam nhân chính mặc chỉnh tề đứng ở nàng phía sau.

Do dự hạ, Tô Ngưng Mi nhíu mày hỏi, “Đại ca, chúng ta hẳn là không biết đi? Người đi theo ta làm cái gì?”

Kia nam nhân cười cười, “Kia hiện tại không phải nhận thức, ta gọi Trâu Bái, mỹ nữ người tên gì?”

Vừa nghe tên này, Tô Ngưng Mi đầu óc liền oanh một tiếng, nàng rốt cục biết này hóa là ai, này hóa là văn lý nam 2 hào, nhân âm ngoan độc lạt, tính tình âm dương bất định, trước hết gặp là Tô Ngưng Mi, Tô Ngưng Mi đem hấn mang về nhà lý sau, đối Trình Dung nhất kiến chung tình..... Nàng nếu đoán không sai, vừa rồi cái kia bạn gái hoặc là bị hấn giết, hoặc là liền ném vào siêu thị uy zombie, tóm lại đây là cái nguy hiểm nhân vật.

Tô Ngưng Mi đau lợi hại, người này khó chơi thật, hơn nữa văn lý gặp Trâu Bái chẳng phải ở trong siêu thị, kịch tình mặc dù có nhỏ nhỏ lệch lạc, nhưng như trước vẫn là không gì thay đổi. Nàng tuyệt đối không cần đem này nam nhân mang về.

Bất quá, này Trâu Bái rất lợi hại, tốc độ lôi điện song thức tình, nàng lúc này muốn chạy cũng là trốn không thoát, nên thế nào bỏ ra này nam nhân?

Trâu Bái cười tùm tùm xem Tô Ngưng Mi, mặt mày cong cong, “Mỹ nữ, người sẽ không nghĩ thế nào đem ta bỏ ra đi? Còn có ta đã tự giới thiệu, còn không biết mỹ nữ gọi cái gì.”

Tô Ngưng Mi bị hấn này một ngum một ngum mỹ nữ kêu run lên, vội hỏi: “Đại ca, ta họ Tô, kêu Tô Ngưng Mi, đại ca ta muốn về nhà, ngài tự tiện đi.”

Mắt xem xét chung quanh có zombie nghe thấy thanh âm xông tới, Tô Ngưng Mi bèn khinh thủ khinh cước chạy đến phía trước một chiếc tiểu ô Tô trước mặt, xem xét liếc mắt một cái bên trong chỗ tay lái, chỉ có cái đầu bị nhân cắn lái xe ngồi ở bên trong, Tô Ngưng Mi cũng không nhân bản, một phen kéo ra cửa xe, đem kia lái xe tha xuất ra, đặt mông ngồi ở có đen thùi vết máu trên chỗ sau tay lái mặt.

Vừa ngồi ổn, liền cảm giác cửa xe bị nhân mở ra, quay đầu vừa thấy cũng là kia Trâu Bái vẻ mặt tươi cười ngồi ở bên cạnh.

Tô Ngưng Mi khóc mặt giật giật, “Đại ca, ta về nhà, người đi theo ta làm cái gì?”

“Ta không nhà để về.” Trâu Bái làm cái đáng thương hề hề biểu cảm, “Tiểu Mi muội tử, người liền mang ta về nhà đi.”

Tô Ngưng Mi mày giắc thẳng khiêu, biết hấn này biểu cảm dưới che giấu nhưng là tâm ngoan thủ lạt cùng âm tình bất định tính tình, “Đại ca, người không phải có bạn gái sao? Chạy nhanh đi tìm nàng đi, tốt xấu đừng làm cho nhân sốt ruột chờ, có phải hay không?”

Trâu Bái nga một tiếng, ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ xe lung lay thoáng động đi tới zombie, mi mày (ánh mắt) gian hiện ra một chút lạnh lùng, “Nàng bị zombie cắn, cho nên Tiểu Mi muội tử người chạy nhanh mang ta về nhà đi, người yên tâm, đại ca ta hảo nuôi sống thật.”

Nhìn thấy ngoài cửa sổ xe vây tới được zombie nhóm, Tô Ngưng Mi cắn răng một cái biết được chậm trễ không thể, bèn khởi động xe hướng tới zombie đụng phải đi qua. Mang về liền mang về đi, dù sao triển là Trình Dung, lại nói nàng nguyên bản liền tính toán cùng Tô người nhà hội họp sau liền rời đi nơi đó, cùng người này cũng sẽ không có nhiều lần cùng xuất hiện.

Tô Ngưng Mi một đường xung trở về tiểu khu, cả người đã là bần hề hề, trên quần áo là sặc sỡ vết máu, mang theo một dòng hủ thi hương vị, đang nhìn bên cạnh toàn thân sạch sẽ Trâu Bái, hai người thật sự là cách biệt một trời.

Trâu Bái chắc chắc hai tiếng, đi theo Tô Ngưng Mi lên lầu. Đại lâu đại môn dùng là điện tử, bất quá chìa khóa cũng có thể khai, Tô Ngưng Mi trên người liền mang có chìa khóa, trực tiếp mở cửa thượng lầu hai, mở cửa phòng. Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái liền nhìn thấy ngồi ở trên sofa cùng Vu Hạo Tĩnh tán gẫu chính mặt mày hơn hờ Trình Dung.

Khang Tiểu Tình cùng Hàn Bảo hai người đã ở, còn lại nhân nhưng là không ở trong này.

“Ta đã trở về.....” Tô Ngưng Mi xem một phòng nhân cười khẽ.

Trong phòng mấy người đồng thời quay đầu nhìn về phía cửa Tô Ngưng Mi, một phòng nhân đều là giật mình không thôi, Khang Tiểu Tình trừng hai cái tròng mắt đều phải xuất ra, “Tô Ngưng Mi? Người không phải đã chết sao?”

Trình Dung cũng có chút giật mình, dù sao lúc đó nhưng là tận mắt thấy nàng bị zombie vây quanh, bất quá rất nhanh liền hoãn đi lại, đứng dậy hướng tới Tô Ngưng Mi đi rồi đi qua, cầm nàng hai tay, “Tiểu Mi, người còn sống, thật sự là quá tốt, ngày đó xem người bị zombie đàn vây quanh, trong lòng ta khó chịu thật, cũng may người rốt cục bình an đã trở lại, tốt lắm tốt lắm, đừng sợ.”

Tô Ngưng Mi xem Trình Dung, cười cười, “Ta còn sợ cái gì, bị zombie đàn vây quanh cũng chưa tử, hiện thời ta còn có cái gì rất sợ.”

Trình Dung còn tưởng nói cái gì, lại mạnh nhìn thấy Tô Ngưng Mi phía sau đứng nam nhân, nhẹ nhàng nhú nhú mày, “Tiểu Mi, người phía sau là ai?”

Không đợi Tô Ngưng Mi nói cái gì, Trâu Bái đã một phen đẩy ra Tô Ngưng Mi cười tùm tùm ghé vào Trình Dung trước mặt, ánh mắt thiêm thiêm tỏa sáng, mần nhân đều là □, còn kèm đi lên đem Trình Dung đặt tại trên tường cấp trực tiếp làm, “Vị này xinh đẹp nữ sĩ, ta gọi Trâu Bái, người cũng có thể bảo ta Trâu đại ca, ta là cùng Tiểu Mi muội tử cùng nhau trở về, về sau còn thỉnh nhiều hơn chỉ giáo.” Hấn vừa nói, ánh mắt lại không nhân rồi, ở Trình Dung mặc áo lông còn như trước đứng thẳng bộ ngực tới tới lui lui ngấm vài lần, chắc chắn, thật sự là cái vụ vật a, cũng không biết trên giường tư vị thế nào.

Cảm nhận được Trâu Bái □ lửa ánh mắt, Trình Dung nhú nhú đầu mày, bất động thần sắc lui về sau hai bước.

Trên sofa Vu Hạo Tĩnh cũng cảm giác được chính mình nữ nhân đang bị nhân dùng ánh mắt gian / dâm, đứng dậy hướng tới cửa đi rồi đi, cao lớn bóng

đáng lập tức gắn vào bé bỏng Trình Dung trên người, lạnh như băng xem ngoài cửa âm nhu nam nhân, “Nơi này không chào đón người.”

Trâu Bái cũng là hắc hắc nở nụ cười hai tiếng, không để ý tới Vu Hạo Tĩnh, một phen lôi kéo Tô Ngưng Mi vào phòng khách, “Đây là Tiểu Mi muội từ gia, cũng thật xinh đẹp.....” Hắn nói xong lại vọt tới Trần Đức Thanh cùng Trình Văn Quân trước mặt, cười tủm tỉm nói, “Về sau chúng ta sẽ ngủ ở một cái dưới mái hiên, còn thỉnh bá bá a đi nhiều hơn chỉ giáo.”

Trần Đức Thanh mặc một trương mặt, cũng không biết đang nghĩ cái gì, Trình Văn Quân bắt an hưởng Trần Đức Thanh bên người xê dịch.

Trình Dung bị Vu Hạo Tĩnh nắm cũng trở về phòng khách, Trình Dung đối Trâu Bái thật không vừa lòng, lôi kéo Tô Ngưng Mi đi đến một bên, nói nhỏ: “Tiểu Mi, người thế nào đem người này mang về đến? Vừa thấy sẽ không là người tốt, mau chút đem hắn đuổi đi đi.”

Tô Ngưng Mi lay hạ mang theo vết máu đã khô héo thành một đầu loạn phát, “Tỷ, hắn rất lợi hại, phải muốn đi theo ta trở về, ta cũng không có biện pháp.” Nói xong xung trên sofa mặt khác một bên thủy chung bảo trì giả trầm mặc Hàn Bảo cười nói, “Bảo Nhi, có thể hay không cho ta một ít thủy, ta tưởng trở về phòng gội rửa, trên người bản đã chết.”

Hàn Bảo cười cười, đi toilet tìm cái đại thùng, rất nhanh liền trang đầy nhất thùng thủy, đề cập qua vội tới Tô Ngưng Mi, “Tiểu Mi tỷ, người khoái thượng đi gội rửa đi.”

Khang Tiểu Tĩnh xem trong thùng tràn đầy nhất thùng thủy, trừng mắt nhìn Hàn Bảo liếc mắt một cái, “Bảo Nhi, người đem thủy toàn cho nàng, chúng ta hôm nay uống cái gì dùng cái gì rửa mặt?”

Hàn Bảo thủy hệ dị năng bắt quá mới nhất cấp, một ngày cũng có thể làm ra như vậy nhất thùng nhiều thủy thôi. Hàn Bảo nói: “Thiếu tẩy một ngày là được, không phải có nước khoáng cùng đồ uống sao?”

Tô Ngưng Mi mặc kệ hội phía dưới kêu loạn một đoàn, dẫn theo thủy trở về phòng, nàng tự nhiên không biết dùng như vậy nhất thùng thủy đến tắm rửa, dẫn theo thủy vào không gian, thả ra một cái mộc chế đục đẽng, bên trong giọt một giọt linh dịch, lại đổ đầy nước ấm, ở bên trong hảo hảo phao tắm rửa.

Xem ra Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh này hai ngày có bạn, chắc chắn, nàng thật đúng là chờ mong mấy người giường diễn.

Trong sách mặt, ở gặp được chân chính nam chủ phía trước, Trình Dung trần trọc cho các loại chất lượng tốt nam nhân trung, này nam nhân yêu nàng yêu khó có thể tự kềm chế, có thể dễ dàng tha thứ cùng nhau chia sẻ Trình Dung, thẳng đến sau này tà mị cuồng quyền nam chủ xuất hiện, lập tức chân chính bắt được Trình Dung tâm, hai người ân ái ái ở tận thể can ra một phen sự nghiệp. Về phần này nam nhân, từ từ, thương thương, đi xa thiên nhai đi xa thiên nhai, tóm lại đều là thể xác và tinh thần mỗi một ly khai Trình Dung.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạc Vãn Vật Hi Sinh Tu Chân* Ký được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Tô Ngưng Mi phao tắm, thay đổi thân sạch sẽ quần áo, trên thân như trước vẫn là màu đen áo lông, hạ thân thì màu xám quần jeans, lại đem ướt sũng tóc dài dùng khăn lông lau cái khô một nửa, bận việc ban ngày, bụng đã sớm đói thăm thì kêu lên. Ăn hai cái thịt bánh thịt tứ, lại tẩy sạch xuyên nhô ăn, không biết có phải hay không bởi vì có linh khí tắm bỏ quan hệ, này nho hương vị thể nhưng đặc biệt hảo, cùng Tô Ngưng Mi hồi nhỏ ăn giống nhau.

Theo sau ở nhà gỗ nhỏ mặt sau đào cái thiên hố, đem nho từ mai đi vào, lại ở bên cạnh đắp mấy căn cái giá, Tô Ngưng Mi có thể này ra không gian, nàng còn có việc muốn tìm phía dưới kia hai người.

Đi đến phòng khách, Khang Tiểu Tĩnh cùng Hàn Bảo đều ở, liên Tường Nhật Tường Nguyệt cũng tới rồi, Tường Nhật chính vây quanh Hàn Bảo cho nàng giảng chế cười.

Tô Ngưng Mi phát hiện, trong sách tội bình thường chính là này đúng rồi, tuy rằng cũng có thịt diễn, nhưng ít ra đều là một chọi một, kết cục cũng coi như oanh oanh liệt liệt.

Tường Nhật Tường Nguyệt thấy Tô Ngưng Mi rất là vui mừng, hai cái thiếu niên lập tức vây quanh Tô Ngưng Mi ngồi xuống, “Tiểu Mi tỷ, người không có việc gì thật sự là quá tốt, ngày đó dung tỷ cùng dư đại ca nói người đã chết, chúng ta còn thương tâm thật lâu, may mắn người đã trở lại, đúng rồi, Tiểu Mi tỷ, người có phải hay không chưa ăn? Ta nhượng Tường Nguyệt cầm chút đồ ăn đi lại.....”

Tô Ngưng Mi vì nàng đồ ăn mà đến, tạ qua hai cái thiếu niên, quay đầu xung trên sofa không được tự nhiên cùng lão thần khắp nơi Trình Dung Vu Hạo Tĩnh nói: “Đúng rồi, ta hẳn là phân đến đồ ăn? Hiện tại ta đã trở về, có phải hay không cũng nên đem đồ ăn phân cho ta?”

Trình Dung đứng dậy ngồi xuống Tô Ngưng Mi bên cạnh, cười nói: “Tiểu Mi, đồ ăn đều đã chia tay xứng tốt lắm, bất quá ta có thể đem ta phân đến đồ

ăn cho người, tốt lắm, chúng ta không nói này, mấy ngày nay nghe xong vệ tinh radio, nói là g thị căn cứ đã thành lập đi lên, ta cùng Hạo Tinh thương lượng qua, chuẩn bị đi căn cứ, dù sao đây ở trong này cũng không phải đáng kể biện pháp.”

Bọn họ bản thân là ở tại w thị, g thị có quân khu, sớm nhất thành lập ra người sống sót căn cứ. Tận thể tiến đi quốc lộ cũng kém bắt quá muốn mười hai mười ba mấy giờ mới có thể đến đạt g thị, hiện thời tận thể tiến đến, zombie hoành hành, sẽ không nhất định thời gian dài bao lâu.

Dựa theo kịch tình, Trình Dung sẽ cùng Vu Hạo Tinh đoàn người đi trước g thị căn cứ, trong sách, Tô Ngưng Mi tự nhiên cũng là đi theo cùng đi. Chẳng qua, hiện tại Tô Ngưng Mi sớm đã thay đổi cá nhân, nàng trước mắt có tự bảo vệ mình năng lực, không tính toán ở cùng Trình Dung đi cùng một chỗ, chính yếu là nàng tưởng chờ Tô gia nhân, nàng tuy rằng biết Tô người nhà, lại không biết Tô người nhà đến cùng ở tại chỗ nào, cũng chỉ có thể ở chỗ này chờ.

Tô Ngưng Mi hỏi:“Các người tất cả đều muốn đi?” Nghĩ nghĩ lại nói:“Ta tạm thời còn không muốn đi căn cứ.”

Trình Dung nói:“Còn không rõ ràng, Tiểu Tinh nói nàng muốn đi theo chúng ta cùng đi, Bảo Nhi, người cùng Tường Nhật Tường Nguyệt có đi hay không?”

Hàn Bảo cấp tốc nhìn Trình Dung liếc mắt một cái, lắc lắc đầu,“Ta không đi, ta tưởng đi theo Tiểu Mi tỷ cùng nhau.” Nàng cũng không biết vì sao, luôn cảm thấy đi theo Tô Ngưng Mi sẽ đỡ hơn.

Tô Ngưng Mi nhưng là sừng sốt hạ, hiển nhiên là không nghĩ tới Hàn Bảo sẽ cùng nàng, này cùng trong nội dung tác phẩm không quá phù hợp, bất quá đây là không phải cũng đại biểu cho kịch tình thủy chung phát sinh biến hóa, sẽ không nhất thành bất biến dựa theo nguyên văn phát triển đi xuống, mặc kệ như thế, này thủy chung là tốt tin tức.

Tường Nhật tự nhiên là đi theo Hàn Bảo, bần nhấc tay nói:“Ta đi theo Bảo Nhi, Bảo Nhi đi nơi nào ta phải đi làm sao.” Nói xong, quay đầu xung Hàn Bảo lộ ra cái chói mắt tươi cười, chọc Hàn Bảo lập tức đỏ mặt.

“Ta đi theo ta ca.....” Tường Nguyệt chính là cái tiểu theo đuôi, hần ca đi nơi nào, hần tự nhiên theo tới làm sao.

Trình Dung sắc mặt có chút khó coi, cắn cắn môi, này động tác xem bên cạnh Trâu Bái vào mê, mặt đều nhanh thiếp đến Trình Dung trên người, Trình Dung nhú mày hướng bên cạnh xê dịch, bên cạnh Vu Hạo Tinh sắc mặt càng đen. Trình Dung không nghĩ tới Tô Ngưng Mi hội không đi theo nàng cùng nhau đi, càng làm cho không người nào nại là, lần này xem như liền mang đi ba cái dị năng giả.

Không lâu ngày, Tường Nhật Tường Nguyệt đem trên lầu nhân toàn bộ kêu xuống dưới, bao gồm Trần gia người một nhà, toàn bộ phòng khách âm âm. Trần gia một nhà đứng đầu Trần Đại Hoa có lẽ là e ngại Tô Ngưng Mi thế nhưng thành thành thật thật ở trong góc không lên tiếng, thẳng đến Trình Dung hỏi hần ý kiến, hần mới nói:“Lão tử tự nhiên là đi theo con đi rồi.”

Trình Dung lại nhìn về phía Trần Đức Thanh, Trần Đức Thanh si mê ánh mắt ở Trình Dung trên mặt vòng vo hai vòng, thẳng đến Trình Dung nhú mày, hần mới sờ sờ cái mũi,“Ta đi theo A Dung đi.” Nói xong lại quay đầu nhìn về phía Tô Ngưng Mi,“Tiểu Mi người sẽ không cần nào loạn, đi theo người tỷ đi, w thị đến g thị dọc theo đường đi nguy hiểm trùng trùng, người cùng Hàn Bảo các nàng vài cái không an toàn, đại gia cùng nhau đi cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

“Không xong, ta muốn ở chỗ này chờ ông ngoại bọn họ, khoảng thời gian trước ông ngoại gọi điện thoại cho ta, nói là muốn tới tìm ta.” Tô Ngưng Mi cũng chưa nằng, trước mắt này nam nhân có thể đoạn liên chặt đứt, nàng căn bản không đem hần đương gia nhân, về sau về phần hần chết sống, nàng là sẽ không quản.

Trần Đức Thanh sắc mặt toàn hắc, xanh mặt không lại nói chuyện.

Khang Tiểu Tinh còn tại bên cạnh lái nhai khuyên bảo Hàn Bảo, nhượng Hàn Bảo đi theo bọn họ đi, Hàn Bảo chính là buồn không nói chuyện, thế nào đều không để ý thái Khang Tiểu Tinh, khí Khang Tiểu Tinh hung hăng trừng mắt nhìn Tô Ngưng Mi hai mắt.

Cuối cùng sở hữu nhân đều đi theo Trình Dung bọn họ đi, chỉ có Tô Ngưng Mi, Hàn Bảo, Tường Nhật Tường Nguyệt bốn người giữ lại. Tô Ngưng Mi nguyên bản cũng tưởng khuyên bảo Hàn Bảo đi theo Trình Dung đi, sau này nghĩ đến trong sách mặt chính là lần này, Hàn Bảo đi theo Trình Dung cùng đi g thị căn cứ, sau đó mới bị zombie đàn vây công chỉ từ.

Vu Hạo Tinh đẩy đẩy trên mũi ánh mắt, chán ghét nhìn kẻ cận Trình Dung Trâu Bái liếc mắt một cái, có thể này đã mở miệng,“Tốt lắm, đại gia sớm đi nghỉ ngơi đi, sáng mai liền xuất phát.”

Tô Ngưng Mi đi theo Trình Dung bẻ thuộc loại nàng đồ ăn, có thể này chuẩn bị trở về phòng, Trình Dung lại khuyên bảo Tô Ngưng Mi vài câu, nhượng nàng đi theo cùng nhau đi, Tô Ngưng Mi lắc đầu,“Không cần, ta còn muốn chờ ta ông ngoại.” Tô Ngưng Mi không phải không nghĩ tới đi tìm Tô người nhà, chính là nàng chỉ theo nguyên văn biết Tô gia ở tại h thị, cụ thể vị trí căn bản không biết, h thị dân cư cũng có mấy trăm vạn, như thế nào mò kim đáy bể? Chỉ có thể ở chỗ này chờ, nàng chỉ hy vọng kịch tình có thể thay đổi, nhượng nàng đợi đến Tô người nhà.

Trở về phòng, Tô Ngưng Mi đem phân đến đồ ăn đôi ở tại đầu giường, hướng trên giường nhất nằm, nghĩ nghĩ nguyên văn trung kịch tình. Nàng nhớ được nguyên văn lý Tô Ngưng Mi chính là lần này đi theo Trình Dung cùng đi g thị căn cứ, lộ trung gặp được vài cái lưu manh, Trình Dung bị Vu Hạo Tinh cùng Trâu Bái che chở, Tô Ngưng Mi liền không như vậy hảo mệnh, bị mấy người cấp luân. Trên đường, Hàn Bảo bị zombie đàn vây công, Tường Nhật vì cứu Hàn Bảo, hai người đều chết mất, sau lại gặp gỡ biến dị măng xà, cái kia kêu Không Văn Ninh lực lượng thức tỉnh giả bởi vì lấy dính biến dị măng xà nọc độc đối Trình Dung dực biết không quý, bị Trâu Bái cấp giết, Trâu Bái lại bởi vì vì cứu Trình Dung dính vào biến dị măng xà nọc độc, không chế không được trong cơ thể □, hai người thuận theo tình tiết lần draped giường, Vu Hạo Tinh tuy rằng bắt đắ đi nhưng cũng chỉ có thể nhìn âu

yếm nữ nhân cùng nam nhân khác oox. Sau, một đám người mới xem như hữu kinh vô hiểm đến g thị người sống sót căn cứ.

Nhớ lại xong, Tô Ngưng Mi liền một đầu hắc tuyến, ni mã may mắn nàng không tính toán đi theo Trình Dung.

Tô Ngưng Mi lắc mình vào không gian, thấy nhà gỗ sau đã trèo lên cái giá dây nho nhưng là không có nửa phần kinh ngạc, y theo này tốc độ phòng chừng sáng mai đứng lên có thể có tươi mới nho ăn. Nàng cũng cố không lên khác, bắt đầu đem buổi sáng ở mầm móng điểm thu thập đến mầm móng thanh lý xuất ra, các loại rau dưa mầm móng, hoa cỏ mầm móng còn có lương thực loại, Tô Ngưng Mi vận dụng trong cơ thể linh khí bắt đầu loại nổi lên rau dưa, một thời điểm liền ngồi xếp bằng ngồi xuống bắt đầu vận hành đại chu thiên, dài trong cơ thể linh khí dư thừa sau liền tiếp tục loại, đợi đến ngày thứ hai buổi sáng, không gian đã lại nhiều một đồng rau dưa cùng ngô cây gậy.

Mở mắt ra, nhìn nhìn trên tay biểu, đã buổi sáng bảy giờ rưỡi, bởi vì tu luyện nguyên nhân nhưng là một chút cũng không vậy (buồn ngủ), Tô Ngưng Mi ở không gian rửa mặt sạch loát nha lại dùng khí than tảo tiên hai quả trứng, hai căn lạc xuron, cắt vài miếng bánh mì ngồi ở nhà gỗ nhỏ ăn xong. Theo sau lại đi nhà gỗ sau hái được một chuỗi nho, nho hương vị tốt lắm, hơn nữa này nho thể nhưng còn dẫn theo một tia linh khí, đối tu luyện trợ giúp không lớn, lại có thể cường thân kiện thể.

Nhìn nhìn đồng hồ, phát hiện đã tám giờ, Tô Ngưng Mi có thể này ra không gian, trên lầu đã làm âm ỉ thật, Trần gia nhân sáng sớm liền mang theo này nọ đi lại, chính chen chúc tại ngồi trên sofa, Trần Tráng Tráng, Nghiêm Họa Họa hai cái tiểu bằng hữu chính hướng trong miệng tắc che mặt bao, Trần Tráng Tráng ăn xong rồi chính mình trong tay bánh mì, một bao đoạt lấy Nghiêm Họa Họa trong tay đồ ăn, xung Nghiêm Họa Họa nhếch miệng nở nụ cười. Nghiêm Họa Họa cắn răng trừng mắt nhìn Trần Tráng Tráng liếc mắt một cái, lại căn bản không dám đi cướp về, lần này liền nàng lão nương Trần Tiểu Liên cũng không dám ra tay giúp bạn.

Hàn Bảo, Trương Nhật Trường Nguyệt cũng tới rồi, chính dựa vào ngồi ở phòng khách một góc, xem làm âm ỉ đằng mọi người.

Trình Dung thấy Tô Ngưng Mi xuống dưới, thân thiết giữ lại nàng cánh tay, “Tiểu Mi, ngươi muốn hay không ở lo lắng một chút, Tô người nhà ở tại h thị, khoảng cách nơi này rất xa, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy có thể đến, nói không chừng bọn họ đã sớm đi căn cứ, nếu không ngươi theo chúng ta cùng đi căn cứ chờ bọn họ đi.”

Tô Ngưng Mi lắc đầu, “Không cần, các ngươi đi trước đi.”

Trình Dung khuyên bảo không có kết quả, chỉ phải u buồn về tới Vu Hạo Tĩnh bên cạnh, Vu Hạo Tĩnh sờ sờ nàng đầu, hiển nhiên là ở an ủi Trình Dung. Tô Ngưng Mi thu hồi tâm mất, thấy góc tường ngồi mấy người, đi rồi đi qua, cũng học mấy người ngồi xuống, “Bảo Nhi, ngươi xác định muốn lưu lại? Dù sao về sau cũng chỉ có chúng ta bốn, cũng không biết sẽ phát sinh tình huống gì.”

Hàn Bảo nhìn thoáng qua làm âm ỉ đằng đám người, quay đầu xung Tô Ngưng Mi cười nói, “Tiểu Mi tỷ, ta không nghĩ cùng bọn họ cùng nhau đi, ta ở tại chỗ này đi theo ngươi.”

Kỳ thật Hàn Bảo cũng là trái tim băng giá, ngày đó đại gia cùng đi thu thập vật tư, kết quả chỉ có Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh trở về, hỏi bọn hắn, bọn họ chỉ nói Tô Ngưng Mi bị zombie đàn vây quanh, sợ là đã chết. Lúc đó Hàn Bảo trong lòng còn có chút không thoải mái, vì sao ba người cùng đi, chỉ trở về hai người, ngoài miệng cũng hỏi ra đến, hỏi bọn hắn vì sao không cứu Tiểu Mi tỷ, vì sao không nỗ lực một chút, nói không chừng còn có thể đem nhân cứu ra. Vu Hạo Tĩnh cái kia nhà nhận bại hoại thể nhưng lạnh như băng nhìn nàng một cái, nói là bị zombie đàn vây quanh căn bản là cứu không đi ra, không nghĩ uống phí khí lực. Hàn Bảo lúc đó đã nghĩ hô hấp một mặt đại fên. Đây cũng là vì sao hiện tại không nghĩ cùng đám kia nhân cùng nhau đi nguyên nhân.

Lại làm âm ỉ thật lâu, Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh rốt cục thương lượng tốt lắm đường phải đi tuyến, theo nội thành thượng quốc lộ, sau đó theo quốc lộ đi thị. Quốc lộ ít người, zombie tự nhiên cũng ít, chính là quốc lộ hai bên đa số đều là sơn, zombie tuy rằng không nhiều lắm, biến dị thú khả hơn. Bất quá tương đối cho có thượng trăm vạn zombie thành thị, vẫn là đi quốc lộ an toàn một ít. Biến dị thú dù sao không có khả năng thành đàn xuất hiện, bị zombie đàn vây quanh kia còn sống tỷ lệ nhưng là quá nhỏ.

Thương lượng xong sau, tất cả mọi người thanh lý này nọ, liền chuẩn bị xuất phát, Trình Dung quay đầu nhìn Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái, muốn nói lại thôi.

Tô Ngưng Mi triều nàng cười cười, phát phát tay. Trình Dung rốt cục cắn răng một cái quay đầu đi rồi.

Trần Đức Thanh lúc đi liền đầu cũng chưa hỏi một cái, càng là không cùng Tô Ngưng Mi nói thượng một câu, phi thường rõ ràng lưu loát lôi kéo Trình Văn Quân đi rồi. Trình Văn Quân cũng quay đầu nhìn Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái, thần sắc mang theo vài phần không rõ, tựa hồ còn có một tia sám hối.

Bọn người đi rồi, Tô Ngưng Mi đứng dậy đóng cửa phòng, đứng ở cửa sổ biên đi xuống nhìn đi. Một đám người bởi vì là khai giao thông công cộng xe vẫn là khai xe vận tải xuất phát phát sinh tranh chấp, cuối cùng Trình Dung quyết định hai chiếc xe cùng nhau khai đi, như vậy buổi tối đại gia đều có thể ở trên xe nghỉ ngơi.

Xem hai chiếc xe tuyệt Trần mà đi, Tô Ngưng Mi thở ra, rốt cục xem như cùng này nữ chủ tách ra, hi vọng nàng này nữ xứng về sau không cần rất không hay ho.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạc Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Tô Ngưng Mi phao tắm, thay đổi thân sạch sẽ quần áo, trên thân như trước vẫn là màu đen áo lông, hạ thân thì màu xám quần jeans, lại đem ướt sũng tóc dài dùng khăn lông lau cái khô một nửa, bận việc ban ngày, bụng đã sớm đói lắm thì kêu lên. Ăn hai cái thịt bánh thịt tử, lại tẩy sạch xuyên nho ăn, không biết có phải hay không bởi vì có linh khí tắm bổ quan hệ, này nho hương vị thể nhưng đặc biệt hảo, cùng Tô Ngưng Mi hồi nhỏ ăn giống nhau.

Theo sau ở nhà gỗ nhỏ mặt sau đào cái thiên hồ, đem nho tử mai đi vào, lại ở bên cạnh đập mấy căn cái giá, Tô Ngưng Mi có thể này ra không gian, nàng còn có việc muốn tìm phía dưới kia hai người.

Đi đến phòng khách, Khang Tiểu Tĩnh cùng Hàn Bảo đều ở, liên Tường Nhật Tường Nguyệt cũng tới rồi, Tường Nhật chính vây quanh Hàn Bảo cho nàng giảng chế cười.

Tô Ngưng Mi phát hiện, trong sách tội bình thường chính là này đúng rồi, tuy rằng cũng có thịt diễn, nhưng ít ra đều là một chọi một, kết cục cũng coi như oanh oanh liệt liệt.

Tường Nhật Tường Nguyệt thấy Tô Ngưng Mi rất là vui mừng, hai cái thiếu niên lập tức vây quanh Tô Ngưng Mi ngồi xuống, “Tiểu Mi tỷ, ngươi không có việc gì thật sự là quá tốt, ngày đó dung tỷ cùng dư đại ca nói ngươi đã chết, chúng ta còn thương tâm thật lâu, may mắn ngươi đã trở lại, đúng rồi, Tiểu Mi tỷ, ngươi có phải hay không chưa ăn? Ta nhượng Tường Nguyệt cầm chút đồ ăn đi lại.....”

Tô Ngưng Mi vì nàng đồ ăn mà đến, tạ qua hai cái thiếu niên, quay đầu xung trên sofa không được tự nhiên cùng lão thần khắp nơi Trình Dung Vu Hạo Tĩnh nói: “Đúng rồi, ta hẳn là phân đến đồ ăn? Hiện tại ta đã trở về, có phải hay không cũng nên đem đồ ăn phân cho ta?”

Trình Dung đứng dậy ngồi xuống Tô Ngưng Mi bên cạnh, cười nói: “Tiểu Mi, đồ ăn đều đã chia tay xứng tốt lắm, bắt quá ta có thể đem ta phân đến đồ ăn cho ngươi, tốt lắm, chúng ta không nói này, mấy ngày nay nghe xong vệ tinh radio, nói là g thị căn cứ đã thành lập đi lên, ta cùng Hạo Tĩnh thương lượng qua, chuẩn bị đi căn cứ, dù sao đãi ở trong này cũng không phải đáng kể biện pháp.”

Bọn họ bản thân là ở tại w thị, g thị có quân khu, sớm nhất thành lập ra người sống sót căn cứ. Tận thể tiền đi quốc lộ cũng kém bắt quá muốn mười hai mười ba mấy giờ mới có thể đến đạt g thị, hiện thời tận thể tiến đến, zombie hoành hành, sẽ không nhất định thời gian dài bao lâu.

Dựa theo kịch tình, Trình Dung sẽ cùng Vu Hạo Tĩnh đoàn người đi trước g thị căn cứ, trong sách, Tô Ngưng Mi tự nhiên cũng là đi theo cùng đi. Chẳng qua, hiện tại Tô Ngưng Mi sớm đã thay đổi cá nhân, nàng trước mắt có tự bảo vệ mình năng lực, không tính toán ở cùng Trình Dung đi cùng một chỗ, chính yếu là nàng tưởng chờ Tô gia nhân, nàng tuy rằng biết Tô người nhà, lại không biết Tô người nhà đến cùng ở tại chỗ nào, cũng chỉ có thể ở chỗ này chờ.

Tô Ngưng Mi hỏi: “Các ngươi tất cả đều muốn đi?” Nghĩ nghĩ lại nói: “Ta tạm thời còn không muốn đi căn cứ.”

Trình Dung nói: “Còn không rõ ràng, Tiểu Tĩnh nói nàng muốn đi theo chúng ta cùng đi, Bảo Nhi, ngươi cùng Tường Nhật Tường Nguyệt có đi hay không?”

Hàn Bảo cấp tốc nhìn Trình Dung liếc mắt một cái, lắc lắc đầu, “Ta không đi, ta tưởng đi theo Tiểu Mi tỷ cùng nhau.” Nàng cũng không biết vì sao, luôn cảm thấy đi theo Tô Ngưng Mi sẽ đỡ hơn.

Tô Ngưng Mi nhưng là sững sờ hạ, hiển nhiên là không nghĩ tới Hàn Bảo sẽ cùng nàng, này cùng trong nội dung tác phẩm không quá phù hợp, bắt quá đây là không phải cùng đại biểu cho kịch tình thủy chung phát sinh biến hóa, sẽ không nhất thành bất biến dựa theo nguyên văn phát triển đi xuống, mặc kệ như thế, này thủy chung là tốt tin tức.

Tường Nhật tự nhiên là đi theo Hàn Bảo, bận nhắc tay nói: “Ta đi theo Bảo Nhi, Bảo Nhi đi nơi nào ta phải đi làm sao.” Nói xong, quay đầu xung Hàn Bảo lộ ra cái chói mắt tươi cười, chọc Hàn Bảo lập tức đỏ mặt.

“Ta đi theo ta ca.....” Tường Nguyệt chính là cái tiểu theo đuôi, hẳn ca đi nơi nào, hẳn tự nhiên theo tới làm sao.

Trình Dung sắc mặt có chút khó coi, cắn cắn môi, này động tác xem bên cạnh Trâu Bái vào mê, mặt đều nhanh thiếp đến Trình Dung trên người, Trình Dung nhúu mày hướng bên cạnh xê dịch, bên cạnh Vu Hạo Tĩnh sắc mặt càng đen. Trình Dung không nghĩ tới Tô Ngưng Mi hội không đi theo nàng cùng nhau đi, càng làm cho không người nào nại là, lần này xem như liên mạng đi ba cái dị năng giả.

Không lâu ngày, Tường Nhật Tường Nguyệt đem trên lầu nhân toàn bộ kêu xuống dưới, bao gồm Trần gia người một nhà, toàn bộ phòng khách ầm ầm. Trần gia một nhà đứng đầu Trần Đại Hoa có lẽ là e ngại Tô Ngưng Mi thể nhưng thành thành thật thật đãi ở trong góc không lên tiếng, thẳng đến Trình Dung hỏi hân ý kiến, hẳn mới nói: “Lão tử tự nhiên là đi theo con đi rồi.”

Trình Dung lại nhìn về phía Trần Đức Thanh, Trần Đức Thanh si mê ánh mắt ở Trình Dung trên mặt vòng vo hai vòng, thẳng đến Trình Dung nhúu mày, hẳn mới sờ sờ cái mũi, “Ta đi theo A Dung đi.” Nói xong lại quay đầu nhìn về phía Tô Ngưng Mi, “Tiểu Mi ngươi sẽ không cần nào loạn, đi theo ngươi tỷ đi, w thị đến g thị dọc theo đường đi nguy hiểm trùng trùng, ngươi cùng Hàn Bảo các nàng vài cái không an toàn, đại gia cùng nhau đi cũng có thể có thể

chiếu ứng lẫn nhau.”

“Không xong, ta muốn ở chỗ này chờ ông ngoại bọn họ, khoảng thời gian trước ông ngoại gọi điện thoại cho ta, nói là muốn tới tìm ta.” Tô Ngưng Mi cũng chưa nằng, trước mắt này nam nhân có thể đoạn liên chặt đứt, nằng căn bản không đem hấn đương gia nhân, về sau về phần hấn chết sống, nằng là sẽ không quản.

Trần Đức Thanh sắc mặt toàn hắc, xanh mặt không lại nói chuyện.

Khang Tiểu Tinh còn tại bên cạnh lái nhái khuyên bảo Hàn Bảo, nhưng Hàn Bảo đi theo bọn họ đi, Hàn Bảo chính là buồn không nói chuyện, thế nào đều không để ý thái Khang Tiểu Tinh, khi Khang Tiểu Tinh hung hăng trừng mắt nhìn Tô Ngưng Mi hai mắt.

Cuối cùng sở hữu nhân đều đi theo Trình Dung bọn họ đi, chỉ có Tô Ngưng Mi, Hàn Bảo, Trương Nhật Trương Nguyệt bốn người giữ lại. Tô Ngưng Mi nguyên bản cũng tưởng khuyên bảo Hàn Bảo đi theo Trình Dung đi, sau này nghĩ đến trong sách mặt chính là lần này, Hàn Bảo đi theo Trình Dung cùng đi g thị căn cứ, sau đó mới bị zombie đàn vây công chỉ từ.

Vu Hạo Tinh đẩy đẩy trên mũi ánh mắt, chán ghét nhìn kẻ cận Trình Dung Trâu Bái liếc mắt một cái, có thể này đã mở miệng, “Tốt lắm, đại gia sớm đi nghỉ ngơi đi, sáng mai liền xuất phát.”

Tô Ngưng Mi đi theo Trình Dung bẻ thuộc loại nằng đồ ăn, có thể này chuẩn bị trở về phòng, Trình Dung lại khuyên bảo Tô Ngưng Mi vài câu, nhưng nằng đi theo cùng nhau đi, Tô Ngưng Mi lắc đầu, “Không cần, ta còn muốn chờ ta ông ngoại.” Tô Ngưng Mi không phải không nghĩ tới đi tìm Tô người nhà, chính là nằng chỉ theo nguyên văn biết Tô gia ở tại h thị, cụ thể vị trí căn bản không biết, h thị dân cư cũng có mấy trăm vạn, như thế nào mò kim đáy bể? Chỉ có thể ở chỗ này chờ, nằng chỉ hy vọng kịch tình có thể thay đổi, nhưng nằng đợi đến Tô người nhà.

Trở về phòng, Tô Ngưng Mi đem phân đến đồ ăn đôi ở tại đầu giường, hướng trên giường nhất nằm, nghĩ nghĩ nguyên văn trung kịch tình. Nằng nhớ được nguyên văn lý Tô Ngưng Mi chính là lần này đi theo Trình Dung cùng đi g thị căn cứ, lộ trung gặp được vài cái lưu manh, Trình Dung bị Vu Hạo Tinh cùng Trâu Bái che chở, Tô Ngưng Mi liền không như vậy hảo mệnh, bị mấy người cấp luân. Trên đường, Hàn Bảo bị zombie đàn vây công, Trương Nhật vì cứu Hàn Bảo, hai người đều chết mất, sau lại gặp gỡ biến dị măng xà, cái kia kêu Không Văn Ninh lực lượng thức tỉnh giả bởi vì lấy dính biến dị măng xà nọc độc đối Trình Dung dực biết không quỵ, bị Trâu Bái cấp giết, Trâu Bái lại bởi vì vì cứu Trình Dung dính vào biến dị măng xà nọc độc, không chế không được trong cơ thể □, hai người thuận theo tình tiết lần drap giường, Vu Hạo Tinh tuy rằng bắt đắc dĩ nhưng cũng chỉ có thể nhìn âu yếm nữ nhân cùng nam nhân khác oxxx. Sau, một đám người mới xem như hữu kinh vô hiểm đến g thị người sống sót căn cứ.

Nhớ lại xong, Tô Ngưng Mi liền một đầu hắc tuyến, ni mã may mắn nằng không tính toán đi theo Trình Dung.

Tô Ngưng Mi lắc mình vào không gian, thấy nhà gỗ sau đã trèo lên cái giá dây nho nhưng là không có nửa phần kinh ngạc, y theo này tốc độ phóng chừng sáng mai đứng lên có thể có tươi mới nho ăn. Nằng cũng cố không lên khác, bắt đầu đem buổi sáng ở mầm móng điểm thu thập đến mầm móng thanh lý xuất ra, các loại rau dưa mầm móng, hoa cỏ mầm móng còn có lương thực loại, Tô Ngưng Mi vận dụng trong cơ thể linh khí bắt đầu loại nôi lên rau dưa, một thời điểm liền ngồi xếp bằng ngồi xuống bắt đầu vận hành đại chu thiên, đãi trong cơ thể linh khí dư thừa sau liền tiếp tục loại, đợi đến ngày thứ hai buổi sáng, không gian đã lại nhiều một đồng rau dưa cùng ngô cây gậy.

Mở mắt ra, nhìn nhìn trên tay biểu, đã buổi sáng bảy giờ rưỡi, bởi vì tu luyện nguyên nhân nhưng là một chút cũng không vậy (buồn ngủ), Tô Ngưng Mi ở không gian rửa mặt sạch lột nha lại dùng khí than tảo tiên hai quả trứng, hai căn lạc xườn, cắt vài miếng bánh mì ngồi ở nhà gỗ nhỏ ăn xong. Theo sau lại đi nhà gỗ sau hái được một chuỗi nho, nho hương vị tốt lắm, hơn nữa này nho thể nhưng còn dẫn theo một tia linh khí, đối tu luyện trợ giúp không lớn, lại có thể cường thân kiện thể.

Nhìn nhìn đồng hồ, phát hiện đã tám giờ, Tô Ngưng Mi có thể này ra không gian, trên lầu đã làm ẩm ỉ thật, Trần gia nhân sáng sớm liền mang theo này nọ đi lại, chính chen chúc tại ngồi trên sofa, Trần Trắng Trắng, Nghiêm Họa Họa hai cái tiểu bằng hữu chính hướng trong miệng tắc che mặt bao, Trần Trắng Trắng ăn xong rồi chính mình trong tay bánh mì, một bao đoạt lấy Nghiêm Họa Họa trong tay đồ ăn, xung Nghiêm Họa Họa nhếch miệng nở nụ cười. Nghiêm Họa Họa cắn răng trừng mắt nhìn Trần Trắng Trắng liếc mắt một cái, lại căn bản không dám đi cướp về, lần này liền nằng lão nương Trần Tiểu Liên cũng không dám ra tay giúp bạn.

Hàn Bảo, Trương Nhật Trương Nguyệt cũng tới rồi, chính dựa vào ngồi ở phòng khách một góc, xem làm ẩm ỉ đẳng mọi người.

Trình Dung thấy Tô Ngưng Mi xuống dưới, thân thiết giữ lại nằng cánh tay, “Tiểu Mi, ngươi muốn hay không ở ở lo lắng một chút, Tô người nhà ở tại h thị, khoảng cách nơi này rất xa, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy có thể đến, nói không chừng bọn họ đã sớm đi căn cứ, nếu không ngươi theo chúng ta cùng đi căn cứ chờ bọn họ đi.”

Tô Ngưng Mi lắc đầu, “Không cần, các ngươi đi trước đi.”

Trình Dung khuyên bảo không có kết quả, chỉ phải u buồn về tới Vu Hạo Tinh bên cạnh, Vu Hạo Tinh sờ sờ nằng đầu, hiển nhiên là ở an ủi Trình Dung. Tô Ngưng Mi thu hồi tâm mất, thấy góc tường ngồi mấy người, đi rồi đi qua, cũng học mấy người ngồi xuống. “Bảo Nhi, ngươi xác định muốn lưu lại? Dù sao về sau cũng chỉ có chúng ta bốn, cũng không biết sẽ phát sinh tình huống gì.”

Hàn Bảo nhìn thoáng qua làm ẩm ỉ đẳng đám người, quay đầu xung Tô Ngưng Mi cười nói, “Tiểu Mi tỷ, ta không nghĩ cùng bọn họ cùng nhau đi, ta ở tại chỗ này đi theo ngươi.”

Kỳ thật Hàn Bảo cũng là trái tim băng giá, ngày đó đại gia cùng đi thu thập vật tư, kết quả chỉ có Trình Dung cùng Vu Hạo Tinh trở về, hỏi bọn hấn, bọn họ chỉ nói Tô Ngưng Mi bị zombie đàn vây quanh, sợ là đã chết. Lúc đó Hàn Bảo trong lòng còn có chút không thoải mái, vì sao ba người cùng đi, chỉ trở về hai người, ngoài miệng cũng hỏi ra đến, hỏi bọn hấn vì sao không cứu Tiểu Mi tỷ, vì sao không nỗ lực một chút, nói không chừng còn có thể đem

nhân cứu ra. Vu Hạo Tĩnh cái kia nhả nhận bại hoại thể nhưng lạnh như băng nhìn nàng một cái, nói là bị zombie đàn vây quanh căn bản là cứu không đi ra, không nghĩ uống phí khí lực. Hàn Bảo lúc đó đã nghĩ hô hân một mặt đại fên. Đây cũng là vì sao hiện tại không nghĩ cùng đám kia nhân cùng nhau đi nguyên nhân .

Lại làm âm ỉ thật lâu, Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh rốt cục thương lượng tốt lắm đường phải đi tuyến, theo nội thành thượng quốc lộ, sau đó theo quốc lộ đi thị. Quốc lộ ít người, zombie tự nhiên cũng ít, chính là quốc lộ hai bên đa số đều là sơn, zombie tuy rằng không nhiều lắm, biến dị thú khả hơn. Bất quá tương đối cho có thượng trăm vạn zombie thành thị, vẫn là đi quốc lộ an toàn một ít. Biến dị thú dù sao không có khả năng thành đàn xuất hiện, bị zombie đàn vây quanh kia còn sống tỷ lệ nhưng là quá nhỏ .

Thương lượng xong sau, tất cả mọi người thanh lý này nợ, liền chuẩn bị xuất phát, Trình Dung quay đầu nhìn Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái, muốn nói lại thôi.

Tô Ngưng Mi triều nàng cười cười, phát phát tay. Trình Dung rốt cục cắn răng một cái quay đầu đi rồi.

Trần Đức Thanh lúc đi liền đầu cũng chưa hồi một cái, càng là không cùng Tô Ngưng Mi nói thượng một câu, phi thường rõ ràng lưu loát lôi kéo Trình Văn Quân đi rồi. Trình Văn Quân cũng quay đầu nhìn Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái, thần sắc mang theo vài phần không rõ, tựa hồ còn có một tia sám hối.

Bọn người đi rồi, Tô Ngưng Mi đứng dậy đóng cửa phòng, đứng ở cửa sổ biên đi xuống nhìn đi. Một đám người bởi vì là khai giao thông công cộng xe vẫn là khai xe vận tải xuất phát phát sinh tranh chấp, cuối cùng Trình Dung quyết định hai chiếc xe cùng nhau khai đi, như vậy buổi tối đại gia đều có thể ở trên xe nghỉ ngơi.

Xem hai chiếc xe tuyệt Trần mà đi, Tô Ngưng Mi thở ra, rốt cục xem như cùng này nữ chủ tách ra, hi vọng nàng này nữ xứng về sau không cần rất không hay ho .

Có bài mới Re: [Xuyên không - Nữ phụ văn] Vật hi sinh tu chân ký - Nhu Nạo Khinh Mạn - Điểm 10

Xoay người quay đầu, thấy Tường Nhật trộm hôn Hàn Bảo một ngụm, Hàn Bảo sắc mặt đỏ bừng, Tường Nguyệt ở một bên che miệng cười trộm.

Tô Ngưng Mi cũng đi theo nở nụ cười, Hàn Bảo nghe thấy tiếng cười, dương gian trừng mắt nhìn Tường Nhật liếc mắt một cái, bận theo đi trên đất lên chạy tới trên sofa ngồi xuống. Tô Ngưng Mi cũng đi theo ngồi xuống, lại vẫy tay nhượng Tường Nhật Tường Nguyệt tọa đi lại, này vài cái đều bất quá vừa hai mươi bộ dáng, khuôn mặt thoạt nhìn còn thật non nớt, khó nhất được đáng quý là ở này tận thế lí, bọn họ bản tính vẫn là như thế đơn thuần.

Tô Ngưng Mi đãi mấy người đều ngồi xuống mới mở miệng nói:“Hiện thời nơi này liền còn lại chúng ta bốn , ta là tính toán ở chỗ này chờ ta ông ngoại bọn họ, sau ở đi g thị căn cứ, các người vài cái có tính toán gì không? Đến lúc đó là theo ta cùng nhau đi, vẫn là lưu lại?”

Hàn Bảo thân mình đi phía trước khuyh khuyh,“Ta cùng Tiểu Mi tỷ người cùng nhau đi, dù sao người nhà ta đều không có, chỉ còn lại có ta một cái.” Hàn Bảo nói nơi này, có chút thương tâm, hốc mắt hồng hồng . Tận thế vừa tới, ba nàng mẹ liền cảm nhiễm bệnh độc nhảy mất thành hoạt tử nhân, nếu không là nàng có khóa trái môn ngủ thói quen, chỉ sợ đã sớm bị bọn họ cắn. Đây đủ đi qua nửa tháng nàng mới nhẫn tâm giết trở thành hoạt tử nhân ba mẹ, sau gặp thanh lý tăng lầu Trình Dung cùng Vu Hạo Tĩnh.

“Chúng ta cũng đi theo Tiểu Mi tỷ.....” Tường Nhật Tường Nguyệt trong lòng cũng không tốt qua, bọn họ người nhà cũng đều là tận thế tiến đến ngày đầu tiên tự thành hoạt tử nhân.

Qua hội, mấy người cảm xúc tốt lắm một ít, Tô Ngưng Mi mới tiếp tục nói,“Chúng ta còn lại đồ ăn cùng thủy chỉ sợ cũng không nhiều lắm, cũng không biết phải đợi bao lâu tài năng đợi đến người nhà ta, cho nên theo ngày mai bắt đầu chúng ta ngay tại phụ cận thu thập vật tư, buổi sáng thu thập vật tư, buổi chiều liên tu luyện dị năng.” Về sa này vài cái liền cùng nàng là đồng bọn , Tô Ngưng Mi tính toán đem tinh hạch tác dụng nói cho bọn họ. Kỳ thật Tô Ngưng Mi có hoài nghi Trình Dung đã sớm biết tinh hạch cách dùng , dù sao nàng dị năng tăng trưởng quá nhanh , hơn nữa Trình Dung cũng sớm liền bắt đầu thu thập tinh hạch .

Mấy người đều là sửng sốt,“Tiểu Mi tỷ, tu luyện dị năng? Chúng ta dị năng còn có thể tu luyện sao? Không phải ở trong chiến đấu tích lũy kinh nghiệm nhưng nó chậm rãi thăng cấp sao?”

Tô Ngưng Mi theo túi tiền lấy một phen màu đen tinh hạch xuất ra, một người đưa qua đi một cái, cười nói,“Đương nhiên không phải, thức tinh giả đều có thể dựa vào này tinh hạch đến tu luyện, ở trong chiến đấu lũy kế kinh nghiệm loại này tu luyện quá chậm , tinh hạch hội khoáng thượng rất nhiều, hơn nữa không có tác dụng phụ. Rất đơn giản, nắm giữ tinh hạch, dùng tinh thần lực cảm thụ nó, chậm rãi người sẽ cảm thấy có một cỗ nhiệt lưu ở lòng bàn tay lưu chuyển, chỉ cần dặt kia luồng nhiệt lưu nhượng nó tiến vào thân thể của người là có thể , về phần quá trình chi hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, chậm rãi nhiều sờ soạn chỉ biết thế nào đem năng lượng dẫn vào chính mình trong cơ thể . Hấp thu tinh hạch cũng có thể cấp tốc khôi phục trong cơ thể tinh thần lực, đối với chiến đấu hữu ích trợ giúp.”

Ba người nghe vậy, mở to hai mắt nhìn, bận dựa theo Tô Ngưng Mi nói đem tinh hạch nắm trong tay, nhắm mắt lại bắt đầu cảm thụ tinh hạch năng lượng, không bao lâu ba người đều yên lặng ở chính mình sờ soạn lí . Tô Ngưng Mi cũng không quấy rầy bọn họ, trở về phòng khóa môn đi vào trong không gian mật tu luyện lên.

Qua vài cái giờ, ngoài cửa vang lên Hàn Bảo tiếng kêu,“Tiểu Mi tỷ, nên xuất ra ăn cơm.”

Tô Ngưng Mi ra phòng, thấy Hàn Bảo trên tay bưng nhất thùng bốc lên hơi nóng mì ăn liền, Hàn Bảo xung nàng cười, giờ giờ lên trong tay mì ăn liền đưa cho nàng,“Tiểu Mi tỷ, nên ăn cơm, này vẫn là dùng Tường Nhật trong nhà còn lại khí than nấu nước nóng, Tiểu Mi tỷ, mau thừa dịp nóng ăn đi.”

Tô Ngưng Mi nói tạ, tiếp nhận mì ăn liền đi theo Hàn Bảo cùng nhau xuống lầu ăn cơm, Tường Nhật Tường Nguyệt chính lang thôn hồ yết ăn mì ăn liền, nhìn thấy Tô Ngưng Mi đều xung nàng giờ lên một cái sáng lạn tươi cười, Tường Nhật càng là lau một phen miệng, nói:“Tiểu Mi tỷ, nguyên lai kia tình hạch thật sự hữu dụng, ta đều cảm giác trong cơ thể tinh thần lực gia tăng rồi không ít.”

Tô Ngưng Mi dùng nữa chọn một ngum mì ăn liền ăn,“Tự nhiên là thật hữu dụng, về sau giết zombie nhớ được đem trong óc tinh hạch lấy ra, đại khái hai trăm đến cái tinh hạch có thể cho các người dị năng thăng cấp đến nhị cấp . Đúng rồi, về sau các người liền ở nơi này đi, đại gia cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau, sáng mai chúng ta sẽ đi tiểu khu phụ cận nhìn xem có thể hay không thu thập đến một ít vật tư, tối hôm nay sớm đi nghỉ ngơi, nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai sẽ bắt đầu chiến đấu !” Tô Ngưng Mi nói xong làm cái cổ lên tư thế, đầu ba người đều nở nụ cười.

Ăn mì ăn liền, ba người liền đem chính mình gia sản toàn bộ chuyển đi qua, cũng chính là mấy bộ quần áo cùng đồ ăn, Tường Nhật Tường Nguyệt trụ dưới lầu, Hàn Bảo trụ trên lầu Tô Ngưng Mi cách vách phòng.

Tô Ngưng Mi cả đêm đều là ở trong không gian tu luyện, bởi vì nàng linh căn đặc thù, tu luyện đứng lên rất là thông thả, bất quá nhưng cũng không nóng lòng, trước mắt chỉ cần không hiện ra đặc biệt lợi hại biến dị thú hoặc là cao cấp zombie, cái khác nguy hiểm cũng không chừng gây cho sợ hãi.

Ngày thứ hai trời vừa sáng, mấy người ăn vài thứ, phải đi tiểu khu phụ cận tìm tòi lên. Mấy người cũng không dám đi xa, đều là nhất cấp dị năng giả, dị năng kiên trì không được bao lâu, chỉ tại phụ cận chuyển động , cũng là sưu tập một ít đồ ăn, mặt khác giết ba mươi đến cái zombie, đại đa số đều là bị Tô Ngưng Mi một đao chém rớt đầu .

Đem zombie trong óc tinh hạch đều lấy xuất ra, toàn bộ cho ba người, Hàn Bảo xem trong tay màu đen tinh hạch,“Tiểu Mi tỷ, đem này toàn bộ cho chúng ta người không tu luyện sao?”

Tô Ngưng Mi mày cũng không trát nói,“Ta đã là cấp ba lực lượng thức tỉnh giả , dùng nhất cấp zombie tinh hạch khởi không được nhiều đại tác dụng.” Đây tinh hạch lí quả thật chứa đựng một chút linh khí, nhưng là đối Tô Ngưng Mi mà nói khởi không được nhiều đại tác dụng.

Hàn Bảo bọn họ ba người cũng không chối từ, tiếp nhận tinh hạch trở về phòng tu luyện đi.

Ngày cứ như vậy một ngày ngày quá khứ , đảo mắt đã là một tháng sau, bốn người buổi sáng đi tiểu khu phụ cận thu thập đồ ăn sát zombie, buổi chiều ở nhà tu luyện, trải qua một tháng hấp thu tinh hạch, Hàn Bảo bọn họ ba người đã là nhị cấp dị năng giả .

Hôm nay buổi sáng ăn vài thứ, ba người đang ở thu thập muốn dùng gì đó xuất môn liền nghe thấy phía dưới ô Tô tiếng gầm rú, mấy người đều hướng tới bên cửa sổ biên chạy đi, phát hiện bọn họ này đồng lâu khẩu chỗ ngừng một chiếc trên đường (Benz) tư tân đặc thương vụ phòng xe cùng một chiếc mục mã nhân.

Tô Ngưng Mi hô hấp một chút, cảm giác phía dưới hân là Tô gia nhân.

Mục mã nhân cúi xuống đến một cái dáng người khôi ngô trẻ tuổi nhân, theo sát sau hai chiếc xe thượng nhân toàn bộ xuống dưới , có lão có tiểu, Tô Ngưng Mi sờ sờ tổng cộng chín nhân.

Mấy người trên người đều là lại bản lại loạn, mang theo đầy người vết máu, mấy người đều hướng tới lầu hai nhìn đi lại, Tô Ngưng Mi tâm trung phù phù phù phù nhảy dựng lên, phía dưới trước hết theo mục mã nhân cúi xuống đến khôi ngô người trẻ tuổi xung bên cạnh hai vị lão nhân nói,“Gia gia nãi nãi, Tiểu Mi có phải hay không ở nơi này?”

Lão nhân gật gật đầu, kia khôi ngô trẻ tuổi nhân liền hướng về phía lầu hai kêu lên,“Tô Ngưng Mi, ta là người biểu ca, người có hay không?”

Tô Ngưng Mi nghe thấy này thanh âm, liền trần ngập phấn khởi vọt đi xuống, trông hơn hai tháng rồi cục đem ông ngoại bọn họ trông đến .

Mở đại môn, liếc mắt một cái liền nhìn thấy đối diện tóc có chút hoa râm Tô ông ngoại cùng Tô bà ngoại, Tô bà ngoại nhìn thấy cùng nhà mình lão nhị một cái khuôn mẫu khác xuất ra ngoại tôn nữ, nước mắt xoạch xoạch mới hạ xuống, vươn tay khẽ run chiến muốn đụng chạm Tô Ngưng Mi. Tô ông ngoại xem tuy rằng đỉnh trần định, nhưng Tô Ngưng Mi phát hiện Tô ông ngoại hai cái thủ đều ẩn ẩn đang run run, hiển nhiên cảm xúc dao động cũng là rất lớn.

Tô Ngưng Mi xem hai vị lão nhân như vậy, trong lòng cũng rất khổ sở, lần đầu cảm thấy tự bản thân thân thể mẫu thân hơi quá đáng chút. Bất quá đều đi qua , suy nghĩ này đó có hay không đều được cũng không có gì dùng xong. Tô Ngưng Mi một phen nắm giữ Tô bà ngoại thủ, cười tùm tùm nói:“Bà ngoại, ngài chính là ta bà ngoại đi?”

Tô bà ngoại có chút ngượng ngùng, lau một phen nước mắt, có thể này ở Tô Ngưng Mi trên mu bàn tay vỗ vỗ,“Hảo hài tử, hảo hài tử, người không có việc gì là tốt rồi.....”

Tô Ngưng Mi lại nhìn thoáng qua bên cạnh Tô ông ngoại, tiến lên đỡ lấy Tô lão gia từ cánh tay,“Ông ngoại, ta là Tiểu Mi, ông ngoại, hồi nhỏ ta liền thường xuyên nghe mẹ nói lên ngài cùng bà ngoại, hiện tại rồi cục thấy các người, ông ngoại, bà ngoại, chúng ta đi lên rồi nói sau.”

Đã có zombie du đảng vào tiểu khu, động tĩnh bên này động tĩnh, lung lay thoáng động triều bên này chạy vội tới.

Mấy người đều đi theo vào lầu, Tô Ngưng Mi đem đại môn cấp đóng lại, ngăn cách bên ngoài zombie.

Tô Ngưng Mi xuống lầu sau liền cảm giác được luôn luôn có cái đối nàng trần ngập địch ý tầm mắt gắt gao đi theo nàng. Vào thang lầu, quay đầu nhìn

thoáng qua, phát hiện là cái mui bảy mươi tám tuổi tà hữu nữ hài, nữ hài chính gắt gao trùng mắt nàng. Tô Ngưng Mi nhíu nhíu đầu mày, nàng cùng này nữ hài mới lần đầu tiên gặp mặt đi.

Trở về phòng, Hàn Bảo Tường Nhật Tường Nguyệt cùng Tô ông ngoại Tô bà ngoại hồi hảo liền tiến phòng bếp nấu cơm đi, trong khoảng thời gian này mấy người đều vội vàng tu luyện sát zombie, rất ít dùng đến khí than nấu này nọ, bởi vậy khí than cũng còn lại một ít, Hàn Bảo nấu cơm, lại làm mấy hộp chân không cơm trưa thịt, ngư, túi trang chân gà linh tinh gì đó xuất ra.

Trong phòng khách, Tô Ngưng Mi chính vội vàng nhận thân thích.

Tô gia có bốn nữ nhân, Tô Ngưng Mi mẫu thân Tô Quốc Trân là Tô gia lão nhị. Tô Ngưng Mi có cái đại cữu Tô Quốc Khánh, đại cữu mẹ Chu Thu Tâm, đại biểu ca Tô Hạo cũng chính là vừa rồi kia khỏi ngô trẻ tuổi nam tử. Tiểu cữu Tô Quốc Văn, tiểu mợ ở đến trên đường bị zombie trảo thương, cảm nhiễm, tử vong, bởi vậy hai người nữ nhi cũng chính là Tô Ngưng Mi biểu muội Tô Vũ đặc biệt hận Tô Ngưng Mi, cảm thấy hết thảy đều là nàng tạo thành, nếu không là gia gia nãi nãi vì tìm nàng, mẹ nàng cũng sẽ không đã chết. Mặt khác Tô Ngưng Mi còn có cái tiểu di Tô Quốc Mai, tiểu đượng ở tận thế vừa mới tiến đến liền cảm nhiễm bệnh độc thành zombie, hai người có cái mới mười tuổi nữ nhi Mục Tiểu Nghiên, cũng là Tô Ngưng Mi biểu muội, trưởng rất xinh đẹp, chỉ tiếc hiện thời chính hoảng sợ lui ở Tô Quốc Mai phía sau, hiển nhiên này một đường chịu kinh hách không nhỏ.

Toàn bộ Tô gia cũng liền Tô Hạo một cái băng hệ đệ năng giả, có thể nghĩ này một đường là cỡ nào gian khổ.

Tô Ngưng Mi tâm lý cũng không chịu nổi, Tô người nhà vì tìm đến hắc này một đường vất vả không nói, tiểu mợ còn bởi vậy tang mệnh. Một phòng nhân đều lâm vào trầm mặc, vẫn là Hàn Bảo theo phòng bếp xuất ra có thể này giải trừ phòng khách trầm mặc, “Tiểu Mi tỷ, cơm đều làm tốt, mau chút nhanh đại gia đến ăn cơm đi.”

Xem trên bàn trắng bóng cơm, cơm trưa thịt, ngư, túi trang dưa muối, Tô người nhà cũng không tự giác nuốt ngậm nước miếng, tận thế tiến đến phía trước, này đó đồ ăn đối Tô người nhà mà nói khả năng chạm vào đều sẽ không chạm vào. Nhưng là từ từ tận thế đến, Tô người nhà cũng không tổn hạ bao nhiêu lương thực, này dọc theo đường đi càng là không bao nhiêu đồ ăn khả ăn, mọi người đã sớm đói trước ngực thiếp phía sau lưng, không bao giờ nữa này đây mê hoặc hào môn Tô gia.

Bọn họ mặc dù đói, nhưng tinh dưỡng vô cùng tốt, chưa nói tới nhai kỹ nuốt chậm, nhưng tuyệt đối sẽ không giống Trần gia nhân như vậy tranh mua đồ ăn.

Bọn họ ăn cơm khi, Tô Ngưng Mi đã đem dư thừa phòng thu thập xuất ra, sau đó an bày Tô người nhà ở đi vào, làm cho bọn họ trước hảo hảo nghỉ ngơi cả đêm, có chuyện gì ngày thứ hai lại nói.

Tô người nhà tự nhiên là đồng ý, này một đường phi thường vất vả, đều không có hảo hảo ngủ thượng một cái thấy.

Sáng sớm hôm sau, hứa Ngưng Mi chuẩn bị tốt ăn, đơn giản chính là một ít mì ăn liền, bánh mì, bánh bích quy linh tinh gì đó, nàng không gian mặc dù có rất nhiều có sẵn đồ ăn, nhưng không tính toán lấy ra, không gian có thể không cho sáng tỏ trước hết không cho sáng tỏ.

Ăn được này nọ, Tô Ngưng Mi xem Tô ông ngoại Tô bà ngoại, hỏi bọn họ có tính toán gì không. Hai vị lão nhân cũng là nhìn về phía Tô Hạo, hiển nhiên hiện tại Tô người nhà đều lấy Tô Hạo làm đầu.

Tô Hạo trưởng thật nam nhân, vóc người cao lớn, một thân khô ngô cơ bắp, nhìn thấy đại gia đều xem hắn, có thể này nói, “Ta tính toán đi g thị căn cứ, biểu muội có ý kiến gì không?”

Tô Ngưng Mi gật đầu, “Ta cũng đang có ý này.”

Đang nói, dưới lầu lại truyền đến ô Tô thanh âm, Tô Ngưng Mi đứng dậy đi đến phía trước cửa sổ nhìn đi xuống, phát hiện đúng là hai chiếc cái trang qua quần xe.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chương 14.1

Editor: Thuý Nguyệt Lam

Tô Ngưng Mi ra khỏi không gian, giờ phút này cô đang đứng trong kho hàng, cửa chính của kho hàng đã bị khoá lại, dùng thần thức dò xét tình huống ở bên ngoài thì thấy đám zombie kia vẫn lảng vảng quanh khu bán rau dưa như trước. Trong kho hàng Tô Ngưng Mi bồi bản lên mặt khiến khuôn mặt dính đầy bụi, trên quần áo cũng bị dính đầy bùn đất, nhìn cả người đều bụi bặm bản thủ, nguy trang xong rồi Tô Ngưng Mi mới cầm dao mở cửa chính kho hàng.

Đám zombie ngoài kia nghe thấy tiếng vang đều thoảng lung lay chạy vội tới cửa kho hàng. Tô Ngưng Mi một tay nắm dao, một tay kết ấn, một tia lôi điện phóng ra nhanh chóng bổ lên đầu đám zombie, phóng ra liên tiếp mấy lần như thế đã tạo ra một con đường. Tô Ngưng Mi liền nhanh chân chạy qua, nháy mắt đã ở khu bán đồ ăn vặt.

Lúc trước khi tận thế đến nàng đã mua hết nửa kho hàng của siêu thị, vừa rồi cũng đã chuyển hết toàn bộ đồ trong kho hàng vào trong không gian, vật tư cũng khá đầy đủ rồi, hơn nữa lương thực được gieo trồng trong không gian cũng sinh trưởng rất nhanh, cho nên nàng không muốn lấy nốt đồ trong siêu thị, những đồ này để lại cho những người khác đi. Cái bây giờ nàng cần là hạt giống, trước khi tận thế đến nàng không mua nhiều hạt giống cho lắm, mà ở bên cạnh siêu thị có cửa hàng bán hạt giống, Tô Ngưng Mi tính toán muốn đi đến cửa hàng hạt giống xem qua một chút.

Vẫn theo đường cũ đi ra, nhưng vừa mới đi đến cửa cầu thang tầng 3 Tô Ngưng Mi đã nghe thấy có tiếng nữ nhân đang rên rỉ truyền đến từ ngoài cầu thang. Linh khí trong người Tô Ngưng Mi đã không còn bao nhiêu, nàng lấy ra một khối linh thạch từ trong không gian, hấp thụ linh khí trong đó rồi mới dùng thần thức tra xét qua, sau đó nàng nhìn thấy cảnh tượng khiến người ta huyết mạch sôi trào.

Bên ngoài có một nam nhân diện mạo âm nhu đang dùng lực tiến vào bên trong cơ thể một cô gái có diện mạo rất quyến rũ trên người không một mảnh vải che thân. Nữ nhân kia lưng dựa vào tường, đầu ngửa ra sau, mái tóc dài bay tán loạn trên đầu hai người, hai chân nữ nhân trắng nõn đang kẹp chặt lấy hai bên thắt lưng nam nhân kia, hình ảnh này cũng thật kích thích mắt nhìn.

Nam nhân vẫn mặc quần áo trên người, cả người sạch sẽ đang đóng đưa thân thể đầy nam căn to bồng của mình ra vào trên người nữ nhân kia, hai tay hắn nâng bờ mông trắng nõn của nữ nhân kia mà dùng sức đâm vào thật sâu trong người cô ta.

Nữ nhân kia hiển nhiên là bị xxoo thật thích, ôm lấy đầu nam nhân, trong miệng cũng ngâm nga những lời kích thích: "A...anh yêu...anh giỏi quá..."

Trên gương mặt âm nhu của nam nhân bỗng xuất hiện một nụ cười quỷ dị, cúi đầu xuống hôn lên đôi môi đỏ sẫm của nữ tử kia.

Tô Ngưng Mi xem mà trợn mắt há mồm, trời đất, đây chính là tận thế a, bên trong còn có một đám zombie vậy mà bọn còn dám công khai xxoo ngay tại cửa cầu thang. Hơn nữa trong nguyên tác cũng không có màn này nên nàng không thể biết rõ rốt cuộc nam nhân này là ai, điều duy nhất nàng có thể xác định được là nam nhân này rất lợi hại, nếu không trên người hắn cũng sẽ không chính tề như vậy.

Tô Ngưng Mi biết nam nhân này là người mà nàng không thể đụng vào, nếu không muốn để người này chú ý vậy thì chỉ có thể đi xuống bằng cầu thang bên kia. Thu hồi thần thức, đang chuẩn bị nhấc chân rồi đi thì lại nghe sau lưng có tiếng mở cửa, vừa quay đầu nhìn sang Tô Ngưng Mi liền bị hoá đá.... Nam nhân âm nhu kia thế nhưng lại ôm nữ nhân kia cùng đi tới, tựa tiểu phi tiểu nhân chăm chăm Tô Ngưng Mi, mà nữ nhân kia lại như không phát hiện ra Tô Ngưng Mi, cả người như vẫn đang ở trên chín tầng mây.

Tô Ngưng Mi trợn mắt há mồm nhìn chăm chăm đôi nam nữ dưới hạ thân còn đang gắt gao dính chặt với nhau, không biết nên phải mở miệng ra sao.

Nam nhân kia lại mở miệng: "Người đẹp đang muốn đi xuống khỏi đây hả? Thật sự ngưng ngưng vì đã cản đường người đẹp, người đẹp cứ coi như không nhìn thấy chúng tôi là được."

Tô Ngưng Mi vẫn trợn mắt há mồm không biết nói gì như trước, cúi đầu xuống, cuối cùng vẫn tiến lên lách qua hai người kia mà đi ra cửa. Vừa ra khỏi cửa Tô Ngưng Mi đi hai bước mà như ba bước chạy xuống tầng dưới, nàng vẫn cảm thấy nam nhân kia không bình thường.

Trên đường đi xuống tầng dưới có rất nhiều zombie đang lảng vảng, Tô Ngưng Mi nín thở chạy nhanh như bay tới cửa hàng hạt giống cạnh siêu thị.

Ngẫu nhiên cũng có mấy con zombie phát hiện ra nàng thì đều bị nàng một đao chém chết.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Chương 14.2

Editor: Thuỷ Nguyệt Lam

Nếu không đến thời điểm vạn bất đắc dĩ nàng không muốn để người khác nhìn thấy nàng sử dụng pháp thuật công kích hệ lôi điện dù cho bị hiểu lầm là lôi di năng.

Chẳng mấy chốc đã đến trước cửa hàng hạt giống, cửa chính đã bị khoá, Tô Ngưng Mi bẻ khoá bước vào cửa hàng. Mặc kệ bên trong là hạt giống gì, toàn bộ đều bị nàng thu vào không gian rồi nàng mới đi ra khỏi cửa hàng, cũng tiện tay đóng cửa cửa hàng lại.

Đang lúc do dự có nên lấy chiếc Hummer trong không gian ra hay không thì Tô Ngưng Mi lại nghe thấy sau lưng truyền đến tiếng nói âm nhu: "Hi, chúng ta lại gặp nhau rồi người đẹp"

Tô Ngưng Mi vừa quay đầu lại liền nhìn thấy nam nhân âm nhu mới vừa rời ghế ở cửa cầu thang ăn mặc chỉnh tề đang đứng sau lưng nàng.

Do dự một chút, Tô Ngưng Mi nhũn mày hỏi: "Ngày anh, hình như chúng ta không quen biết nhau thì phải? Anh đi theo tôi làm cái gì?"

Nam nhân kia cười cười: "Vậy hiện tại không phải đã quen rồi sao? Tôi tên là Trâu Bái, còn người đẹp tên gì vậy?"

Vừa nghe thấy cái tên này trong đầu Tô Ngưng Mi oanh một tiếng, cuối cùng nàng cũng biết người đàn ông này là ai, hoá ra là nam phụ thứ hai, hẳn là một con người âm ngoan độc ác, tính tình âm dương bất định, trong nguyên tác hẳn gặp Tô Ngưng Mi trước, Tô Ngưng Mi đưa hắn về sau đó hẳn nhất kiến chung tình với Trình Dung... Nếu Tô Ngưng Mi đoán không sai thì cô gái vừa rời hoặc là bị hắn giết hoặc là bị ném đi làm thức ăn cho đám zombie trong siêu thị, tóm lại người này là một nhân vật nguy hiểm.

Tô Ngưng Mi đau đầu, người này rất khó chơi, hơn nữa theo như nguyên tác thì không phải Tô Ngưng Mi gặp Trâu Bái ở trong siêu thị, tuy diễn biến có chút thay đổi nhỏ nhưng đại thể vẫn không có gì thay đổi như trước. Nàng tuyệt đối không thể đem nam nhân này trở về được. Cốt điều Trâu Bái rất lợi hại, hẳn là tốc độ và lời điện song thức tỉnh, cho dù bây giờ nàng có muốn chạy cũng không thoát được, phải làm thế nào mới có thể tách khỏi nam nhân này đây?

Trâu Bái cười tủm tỉm nhìn Tô Ngưng Mi, cả đôi lông mày đều cong cong: "Người đẹp, đừng nói là em đang tìm cách bỏ tôi lại đây nhé? Còn nữa, tôi dag tự giới thiệu rồi, còn chưa biết người đẹp tên là gì?"

Tô Ngưng Mi bị hắn gọi hết người đẹp này, người đẹp nọ mà trong lòng run lên, vội hỏi: "Đại ca, tôi họ Tô, tên là Tô Ngưng Mi, bây giờ tôi muốn về nhà, anh cứ thoải mái đi."

Mất thấy trong đám zombie xung quanh có con zombie nghe thấy âm thanh mà xông tới, Tô Ngưng Mi vội chạy như bay đến trước mặt một chiếc ô tô nhỏ gần đó, liếc mắt một cái liền nhìn thấy bên trong xe chỉ có xác một người lái xe bị zombie cắn chết đang gục trước tay lái, Tô Ngưng Mi cũng không ngại bẩn, kéo cửa xe ra rồi đá xác người lái xe kia ra ngoài, đặt mông ngồi lên cái ghế có vết máu đen thui trước tay lái.

Vừa ngồi an ổn liền cảm thấy cửa xe bị người mở ra, quay đầu thì thấy Trâu Bái đang trưng cái vẻ mặt tươi ngồi ở bên cạnh.

Khoé mắt Tô Ngưng Mi giật giật: "Đại ca, tôi phải trở về nhà, anh đi theo tôi làm gì?"

"Tôi không có nhà để về" Trâu Bái làm cái biểu cảm đáng thương: "Tiểu Mi, em mang tôi về nhà em đi, được không?"

Tô Ngưng Mi nhướng mày lên, nàng biết đằng sau cái biểu cảm đáng thương này là một tính cách âm dương bất định, cổ quái thất thường, tâm địa độc ác âm hiểm: "Đại ca, không phải anh còn có bạn gái đó sao? Mau đi tìm cô ấy đi, tốt xấu gì cũng đừng để cô ấy phải sốt ruột chờ anh chứ, tôi nói phải không?"

Trâu Bái "A" một tiếng, ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ xe nơi có mấy con zombie đang chậm chạp lao tới liền xuất hiện chút lạnh lùng: "Cô ấy bị zombie cắn, cho nên Tiểu Mi à, em mau chạy xe mang tôi về nhà em đi, em yên tâm, tôi là người rất dễ nuôi à"

Thấy ngoài cửa sổ xe có một nhóm zombie sắp vây tới, Tô Ngưng Mi biết không thể chậm trễ nữa đành cắn răng một cái khởi động xe lao thẳng vào đám zombie. Mang về thì mang về, dù sao cũng là người có liên quan tới Trình Dung, hơn nữa nàng cũng chỉ tính đoàn tụ với người nhà họ Tô rồi sau đó sẽ rời khỏi ngôi nhà kia, sẽ không phải dính dáng nhiều với người này nữa.

Tô Ngưng Mi một đường phóng xe trở về khu nhà, trên quần áo nhuộm đầy vết máu, cả người bẩn thỉu dơ dáy mang theo mùi hôi thối của xác chết. Nhìn sang Trâu Bái đang đứng bên cạnh cả người hắn đều sạch sẽ, chỉnh tề, nhìn hai người quả là đối lập một trời một vực.

Trâu Bái chắc chắn hai tiếng đi theo sau Tô Ngưng Mi lên tầng ha

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chương 14.3

Editor: Thuỷ Nguyệt Lam

Toà nhà nơi Tô Ngưng Mi ở dùng khoá điện tử, nhưng cũng có thể dùng chìa khoá để mở cửa, trên người Tô Ngưng Mi có đem theo chìa khoá nên nàng trực tiếp mở cửa đi lên tầng 2, mở cửa phòng, Tô Ngưng Mi liếc mắt một cái liền nhìn thấy Vu Hạo Tĩnh ngồi trên sofa mặt mày hớn hớn đang tán gẫu với Trình Dung.

Hai người Khang Tiểu Tinh và Hàn Bảo cũng đã đến đây nhưng những người khác thì không có ở trong này.

"Em đã về..." Tô Ngưng Mi khẽ cười nhìn người trong phòng.

Mấy người trong phòng đồng loạt quay đầu nhìn ra cửa, nhìn thấy Tô Ngưng Mi khiến mọi người trong phòng giật mình thon thót, Khang Tiểu Tinh trợn hai tròng mắt nhìn Tô Ngưng Mi: "Tô Ngưng Mi? Không phải cô đã chết rồi sao?"

Trình Dung cũng hơi giật mình, dù sao lúc đó cô ta cũng đã tận mắt nhìn thấy Tô Ngưng Mi bị đám zombie vây quanh, nhưng cũng bình tĩnh lại rất nhanh, vội vàng đứng dậy đi tới chỗ Tô Ngưng Mi cầm lấy hai tay nàng: "Tiểu Mi, em còn sống, thật sự là quá tốt rồi, hôm đó nhìn em bị đàn zombie vây quanh, trong lòng chị rất khó chịu, may mà cuối cùng em cũng bình an trở về, tốt rồi, tốt rồi, đừng sợ."

Tô Ngưng Mi cười cười nhìn Trình Dung: "Em còn sợ cái gì, bị đám zombie bao vây còn chưa chết thì bây giờ em còn có gì phải sợ nữa."

Trình Dung như đang muốn nói thêm điều gì nhưng lại nhìn thấy nam nhân đứng sau lưng Tô Ngưng Mi liền khẽ nhủ mảy: "Tiểu Mi, người đang đứng sau lưng em là ai thế?"

Không đợi Tô Ngưng Mi nói gì Trâu Bái đã một phen đẩy Tô Ngưng Mi ra, cười tủm tỉm ghé sát vào mặt Trình Dung, ánh mắt toả sáng满眼 nguyện nhìn cô ta dường như chỉ còn kém một chút nữa sẽ đặt Trình Dung lên tường trực tiếp làm..... "Này người đẹp, tôi tên Trâu Bái, người đẹp cũng có thể gọi tôi là Trâu đại ca, tôi trở về đây cùng với Tiểu Mi, về sau còn mong được chỉ giáo nhiều hơn." Hắn vừa nói, ánh mắt cũng không nhân rồi đảo tới đảo lui vài lần nhìn ngắm bộ ngực dù đã mặc áo lông mà vẫn vun cao thẳng đứng của Trình Dung, chắc chắn, thật sự là một bảo vật a, không biết tư vị trên giường như thế nào.

Cảm nhận được ánh mắt của Trâu Bái đang nhìn mình một cách lơ lửng, Trình Dung nhíu mày, mặt không biểu cảm lùi lại phía sau hai bước.

Vu Hạo Tinh đang ngồi trên sofa cũng cảm giác được người phụ nữ của mình đang bị người khác nhìn bằng ánh mắt gian dâm, hắn liền đứng dậy đi tới cửa, thân hình cao lớn lập tức ôm lấy Trình Dung bế bồng vào lòng, nhìn Trâu Bái đang đứng ngoài cửa, thanh âm lạnh như băng: "Nơi này không chào đón anh".

Trâu Bái cũng nở nụ cười "hắc...hắc..." hai tiếng, một phen lôi kéo Tô Ngưng Mi vào phòng khách: "Đây là nhà của em sao Tiểu Mi? Cũng thật đẹp..." Hắn nói xong lại vọt tới trước mặt Trần Đức Thanh và Trình Văn Quân, tủm tỉm cười nói: "Về sau chúng ta sẽ cùng ở dưới một mái nhà, mong được chú dì dạy bảo nhiều hơn ạ".

Trần Đức Thanh im lặng, cũng không biết là đang nghĩ gì, Trình Văn Quân đứng xích lại gần Trần Đức Thanh.

Trình Dung bị Vu Hạo Tinh nắm tay kéo về phòng khách, Trình Dung không vừa lòng nhìn Trâu Bái, lôi kéo Tô Ngưng Mi về một góc nói nhỏ: "Tiểu Mi, sao em lại mang người như vậy về nhà? Vừa nhìn là biết không phải người tốt, em mau đuổi hắn đi đi."

Tô Ngưng Mi nhìn cả người đầy vết máu khô bầm thiu mà loạn phát: "Chị, hắn ta rất lợi hại, hắn muốn trở về cùng em, em cũng hết cách đối phó." Nói xong cười nói nhìn người đang ngồi trên sofa, từ đầu tới cuối vẫn bảo trì trầm mặc là Hàn Bảo: "Bảo nhi, có thể cho chị ít nước được không? Chị muốn trở về phòng tắm rửa một chút, trên người chị bầm thiu muốn chết."

Hàn Bảo cười cười, đi toilet tìm một cái thùng nhanh chóng đổ đầy nước rồi xách lên đưa cho Tô Ngưng Mi: "Chị Tiểu Mi, chị cứ tắm rửa thoải mái đi."

Khang Tiểu Tinh nhìn thùng nước đầy, trừng mắt một cái liếc nhìn Hàn Bảo: "Bảo nhi, cậu đem toàn bộ nước cho cô ta như vậy thì hôm nay chúng ta lấy cái gì để uống, lấy gì để rửa mặt?"

Thủy hệ dị năng của Hàn Bảo chỉ mới đạt cấp 1 nên một ngày cũng chỉ có thể làm ra một thùng nước mà thôi. Hàn Bảo nói: "Không phải chúng ta có nước khoáng và đồ uống hay sao? Chúng ta không tắm một ngày cũng có sao đâu?"

Tô Ngưng Mi mặc kệ bên dưới đang ầm ĩ, xách theo thùng nước trở về phòng, đương nhiên nàng sẽ không dùng nước này để tắm rửa.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Chương 15

Tô Ngưng Mi mặc kệ bên dưới đang ầm ĩ, xách theo thùng nước trở về phòng, đương nhiên nàng sẽ không dùng nước này để tắm rửa. Đem theo thùng nước vào trong không gian, lấy ra một cái bồn tắm rồi đổ đầy nước ấm và nhỏ thêm một giọt linh dịch vào trong đó, xong xuôi mới ở lại trong không gian tắm rửa sạch sẽ.

Xem ra hai ngày nay Trình Dung và Vu Hạo Tinh sẽ rất bận rộn, chắc chắn, nàng rất mong chờ cảnh giường chiếu của mấy người này.

Trong nguyên tác, trước khi nam chủ chân chính xuất hiện thì Trình Dung đã qua tay rất nhiều người đàn ông cực phẩm, người nào đã yêu cô ta thì đều là

yêu đến không thể tự kiềm chế bản thân, chỉ có thể tha thứ mà cùng nhau chia sẻ Trình Dung, cho đến khi nam chủ tà mị cuồng luyện xuất hiện mới là người chân chính bắt được trái tim Trình Dung, hai người ân ái ở tận thế tạo dựng lên một sự nghiệp. Còn những nam phụ kia thì có người chết, có người bỏ đi xa, tóm lại tất cả đều rời khỏi Trình Dung trong tình trạng mệt mỏi cả về thể xác lẫn tinh thần.

Tô Ngưng Mi tắm rửa, thay đổi quần áo sạch sẽ, trên người vẫn mặc áo lông màu đen và quần jeans màu xám như trước, lại lấy khăn lông lau khô một nửa mái tóc đen dài ướt sũng, bận việc cả ngày, bụng đã sớm đói kêu lên đòi biểu tình. Ăn hai cái bánh mì kẹp thịt, lại rửa sạch mấy chùm nho ăn, không biết có phải vì có linh khí hay không mà hương vị chùm nho này đặc biệt ngon, giống hương vị hồi nhỏ Tô Ngưng Mi từng được ăn.

Đào một cái hố phía nhà gỗ nhỏ, gieo hạt nho vào, lại mấy cái giá ở bên cạnh, lúc này Tô Ngưng Mi mới ra khỏi không gian, nàng còn có việc muốn tìm hai người phía dưới kia.

Đi đến phòng khách, Khang Tiểu Tinh cùng Hàn Bảo đều đang ngồi ở đó, Tường Nhật, Tường Nguyệt cũng tới rồi, Tường Nhật thì ngồi cạnh và kể chuyện cười cho Hàn Bảo nghe.

Tô Ngưng Mi phát hiện, cảnh tượng này rất giống trong nguyên tác, tuy rằng cũng có chút cảnh diễn thật, nhưng ít ra đều là một với một, kết cục cũng coi như oanh oanh liệt liệt.

Tường Nhật, Tường Nguyệt thấy Tô Ngưng Mi thì rất là vui mừng, hai cậu thiếu niên lập tức ngồi xuống bên cạnh Tô Ngưng Mi: "Chị Tiểu Mi, chị không có việc gì thật sự là quá tốt, ngày đó lúc chị Dung và anh Vu nói chị đã chết, chúng em còn đau lòng rất lâu, may mà bây giờ chị đã trở lại, đứng rồi, chị Tiểu Mi, có phải chị còn chưa ăn gì đúng không? Để em bảo Tường Nguyệt cầm chút đồ ăn sang đây....."

Tô Ngưng Mi xuống đây vì đồ ăn của nàng, tạm bỏ qua hai cậu thiếu niên, quay đầu nhìn Trình Dung đang không được tự nhiên ngồi trên sofa cùng ông cụ non Hạo Tinh, nói: "Đứng rồi, em cũng có phần đồ ăn của mình đúng không? Hiện tại em đã trở về, có phải cũng nên đem đồ ăn chia cho em?"

Trình Dung đứng dậy ngồi xuống bên cạnh Tô Ngưng Mi, cười nói: "Tiểu Mi, đồ ăn đều đã chia hết cho mọi người rồi, nhưng mà chị có thể đem phần đồ ăn của chị chia cho em, được rồi, chúng ta không nói chuyện này nữa, mấy ngày nay chị nghe trên radio vệ tinh, nói là thành phố G đã thành lập xong căn cứ, chị cùng Hạo Tinh đã bàn bạc qua, chuẩn bị đi căn cứ, dù sao ở mãi trong này cũng không phải biện pháp hay."

nơi bọn họ ở là thành phố W, thành phố G lại có quân khu, sớm đã thành lập ra căn cứ cho người sống sót. trước khi Tận thế tiến đến, để đi từ thành phố W sang thành phố G theo tuyến đường quốc lộ cũng phải mất mười mấy giờ đồng hồ mới tới nơi, hiện thời tận thế tiến đến, zombie hoành hành, không biết phải mất bao nhiêu thời gian mới đến được căn cứ thành phố G.

Dựa theo nguyên tác, đoàn người Trình Dung cùng Vu Hạo Tinh sẽ đi căn cứ thành phố G, Tô Ngưng Mi tự nhiên cũng đi theo. Chẳng qua, hiện tại Tô Ngưng Mi sớm đã thay đổi bản thân, trước mắt nàng đã có năng lực tự bảo vệ mình, không muốn ở cùng một chỗ với Trình Dung, chính yếu là nàng muốn chờ người nhà họ Tô, nàng tuy rằng biết người nhà họ Tô, nhưng lại không biết Tô chính xác họ ở chỗ nào, cũng chỉ có thể chờ ở chỗ này.

Tô Ngưng Mi hỏi: "Tất cả mọi người đều muốn đi sao?" Nghĩ nghĩ lại nói: "Tạm thời em chưa muốn đi căn cứ."

Trình Dung nói: "Vẫn chưa biết rõ lắm, Tiểu Tinh nói muốn đi theo bọn chị, Bảo Nhi, em cùng Tường Nhật Tường Nguyệt có đi hay không?"

Hàn Bảo nhanh chóng liếc mắt nhìn Trình Dung, lắc lắc đầu, "Em không đi, em muốn ở lại với chị Tiểu Mi." Cũng không hiểu vì sao, cô luôn cảm thấy đi theo Tô Ngưng Mi sẽ an toàn hơn.

Tô Ngưng Mi rất ngạc nhiên, hiển nhiên là không nghĩ tới Hàn Bảo sẽ ở lại cùng nàng, điều này không giống như trong nguyên tác, bất quá đây là không phải cũng là biểu thị cho việc diễn biến trong nguyên tác sẽ phát sinh biến hóa hay sao, sẽ không nhất thiết phải phát triển tột tể như trong nguyên tác, mặc kệ như thế nào, đây vẫn là tin tức tốt.

Tường Nhật đương nhiên là đi theo Hàn Bảo, giọng nói: "Em đi theo Bảo Nhi, Bảo Nhi ở lại đây thì làm sao em nỡ đi cho được." Nói xong, quay đầu nở một nụ cười chói mắt nhìn Hàn Bảo, khiến mặt Hàn Bảo lập tức đỏ bừng.

"Em đi theo anh hai....." Tường Nguyệt chính là cái đuôi nhỏ, anh cậu đi nơi nào cậu sẽ đi theo tới đó.

Sắc mặt Trình Dung có chút khó coi, cắn cắn môi, động tác này khiến Trâu Bái đứng bên cạnh lập tức trầm mê, nhanh chóng dán mắt đến gần Trình Dung, Trình Dung nhủu mày dịch người sang bên cạnh, sắc mặt Vu Hạo Tinh bên cạnh ngày càng đen. Trình Dung không nghĩ tới Tô Ngưng Mi sẽ không đi cùng cô ta, càng làm cho người ngạc nhiên là, lần này xem như liền mất đi ba dị năng giả.

Không lâu sau, Tường Nhật, Tường Nguyệt đã gọi toàn bộ mọi người xuống, bao gồm cả người nhà Trần gia, toàn bộ phòng khách ầm ầm chật chội. Đứng đầu Trần gia là Trần Đại Hoa, có lẽ là e ngại Tô Ngưng Mi nên vẫn thành thành thật thật ngồi ở trong góc không lên tiếng, thẳng đến Trình Dung hỏi ý kiến của ông ta thì ông ta mới nói: "Ông đây đương nhiên là đi theo con trai rồi."

Trình Dung lại nhìn về phía Trần Đức Thanh, Trần Đức Thanh ánh mắt si mê vòng vo hai vòng, thẳng đến khi Trình Dung nhủu mày, hần mới sờ sờ cái mũi, "Ba đi theo A Dung đi." Nói xong lại quay đầu nhìn về phía Tô Ngưng Mi, "Tiểu Mi, con cũng đừng náo loạn nữa, đi theo chị của con đi, dọc đường đi từ thành phố W đến thành phố G nguy hiểm trùng trùng, con cùng mấy đứa Hàn Bảo đi cùng nhau sẽ không an toàn, cả nhà đi cùng nhau còn có thể có thể chăm sóc lẫn nhau."

"Không được, con muốn ở lại đây chờ ông ngoại, khoảng thời gian trước ông ngoại gọi điện thoại cho con, nói là muốn tới tìm con." Tô Ngưng Mi mắt cũng chưa mở mà thẳng thừng chặt đứt lời của người đàn ông trước mắt này, nàng căn bản không đem hần là người nhà, về sau hần có chết hay sống cũng sẽ không liên quan đến nàng.

Trần Đức Thanh nghe vậy thì sắc mặt đen thui rồi lại xanh mặt, cũng không nói chuyện gì nữa.

Khang Tiểu Tình còn lải nhải khuyên Hàn Bảo, muốn Hàn Bảo đi cùng bọn họ, Hàn Bảo buồn không muốn nói chuyện, dù thế nào cũng đều không để ý tới Khang Tiểu Tình, khiến Khang Tiểu Tình hung hăng trừng mắt nhìn Tô Ngưng Mi.

Cuối cùng mọi người đều đi theo Trình Dung, chỉ có bốn người Tô Ngưng Mi, Hàn Bảo, Tường Nhật, Tường Nguyệt ở lại. Tô Ngưng Mi nguyên bản cũng muốn khuyên bảo Hàn Bảo đi theo Trình Dung, sau này nhớ ra trong nguyên tác thì chính lần này Hàn Bảo theo Trình Dung đến căn cứ thành phố G, sau đó mới bị zombie đàn vây công tới chết cho nên cũng không khuyên nữa.

Vu Hạo Tĩnh đẩy đẩy gọng kính trên mũi, chán ghét liếc nhìn Trâu Bái đang đứng cạnh Trình Dung rồi mới mở miệng, "Được rồi, mọi người sớm nghỉ ngơi đi, sáng mai sẽ xuất phát."

Tô Ngưng Mi đi theo Trình Dung nhận phần đồ ăn của mình rồi chuẩn bị trở về phòng, Trình Dung lại khuyên bảo Tô Ngưng Mi vài câu, muốn nàng cùng đi với cô ta, Tô Ngưng Mi lắc đầu, "Không được, em muốn ở lại chờ ông ngoại." Tô Ngưng Mi không phải không nghĩ tới việc đi tìm người nhà Tô gia, nhưng nàng chỉ theo nguyên tác biết Tô gia ở Thành phố H, nhưng lại không biết cụ thể vị trí, dân cư thành phố H có mấy trăm vạn, tìm như vậy có khác nào mò kim đáy bể? Chỉ có thể chờ ở nơi này, nàng chỉ hy vọng diễn biến trong truyện có thể thay đổi để nàng đợi được người nhà họ Tô đến.

Trở về phòng, Tô Ngưng Mi đem đến đồ ăn đặt ở đầu giường, nằm xuống, nhớ lại nguyên tác. Nàng nhớ được nguyên văn lần này Tô Ngưng Mi đi theo Trình Dung tới căn cứ thành phố G, giữa đường gặp vài tên lưu manh, Trình Dung được Vu Hạo Tĩnh cùng Trâu Bái che chở, Tô Ngưng Mi không có mệnh tốt như vậy, bị mấy người kia luân gian. Trên đường, Hàn Bảo bị zombie đàn zombie vây công, Tường Nhật vì cứu Hàn Bảo mà cả hai người đều chết, sau lại gặp măng xà biển dị, cái người tên Không Văn Ninh là lực lượng thức tỉnh giả kia vì dính nọc độc của măng xà biển dị mà không thể che giấu dụng vọng với Trình Dung, bị Trâu Bái giết chết, Trâu Bái lại bởi vì cứu Trình Dung mà dính phải nọc độc măng xà biển dị, không không chế được cơ thể □, hai người thuận theo tự nhiên lăn đrap giường, Vu Hạo Tĩnh tuy rằng bắt đắc dĩ nhưng cũng chỉ có thể nhìn nữ nhân mình yêu thương cùng nam nhân khác xxoo. Sau, một đám người mới xem như hữu kinh vô hiểm đến được căn cứ thành phố G.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Chương 15.2

Editor: Thủy Nguyệt Lam

Sau khi đã hồi tưởng lại nguyên tác, đầu Tô Ngưng Mi chảy xuống ba vạch đen, thật may mắn nàng không đi theo Trình Dung.

Tô Ngưng Mi lắc mình vào không gian, thấy mấy dây nho sau nhà gỗ đã leo lên được nửa giàn đỡ thì cũng không kinh ngạc nữa, nếu theo tốc độ này thì phòng chừng sáng mai nàng sẽ có nho tươi để ăn. Nàng tính muốn trồng thêm các loại cây khác, bắt đầu đem những hạt giống mà buổi sáng lấy được ở cửa hàng hạt giống ra, có rất nhiều loại hạt giống: các loại rau dưa, hoa cỏ, còn có các loại cây lương thực, Tô Ngưng Mi vận dụng linh khí trong cơ thể bắt đầu gieo trồng các loại rau dưa, đến khi mệt mỏi lại ngồi xếp bằng xuống vận hành đại chu thiên, đợi đến khi linh khí trong cơ thể trở nên dư thừa lại tiếp tục gieo trồng, đợi đến buổi sáng ngày thứ hai thì trong không gian đã một màu xanh mướt của rau dưa và ngô.

Mở mắt ra, nhìn đồng hồ trên tay trái điểm 7 rưỡi sáng nhưng vì là người tu chân nên Tô Ngưng Mi không cảm thấy buồn ngủ chút nào. Tô Ngưng Mi đánh răng rửa mặt thật sạch rồi lại dùng khí than chiên hai quả trứng, hai cái lạc xườn, cắt vài miếng bánh mì ngồi ăn trong nhà gỗ nhỏ. Sau đó nàng ra sau nhà gỗ hái một chùm nho, nho có hương vị rất ngon hơn nữa còn chứa một chút linh khí, tuy không giúp ích gì cho việc tu luyện nhưng lại có thể cường thân kiện thể.

Nhìn đồng hồ thấy đã 8 giờ, Tô Ngưng Mi liền ra khỏi không gian, dưới lầu đã rất âm ỉ, mới sáng sớm nhưng người nhà Trần gia đã mang theo đồ này đồ kia đi đi lại lại khắp nhà, hai đứa nhỏ Trần Tráng Tráng và Nghiêm Hoạ Hoạ đang chen chúc trên sofa che mặt đút đồ ăn vào miệng. Trần Tráng Tráng ăn xong cái bánh mì trong tay lại cướp lấy cái bánh mì trong tay của Nghiêm Hoạ Hoạ rồi nhếch mép nhìn cô bé. Nghiêm Hoạ Hoạ cắn răng trừng mắt một cái liếc nhìn Trần Tráng Tráng nhưng không dám cướp lại, lần này mẹ cô bé là Trần Tiểu Liên cũng không dám ra tay giúp đỡ.

Hàn Bảo, Tường Nhật, Tường Nguyệt đã tới, dựa vào một góc phòng khách nhìn mọi người đang âm ỉ. Trình Dung thấy Tô Ngưng Mi xuống dưới cũng thân thiết nắm cánh tay nàng: "Tiểu Mi, em ở lại mà không cảm thấy lo lắng sao? Tô gia ở Thành phố H cách nơi này rất xa, chỉ sợ không thể đến đây dễ dàng như vậy, nói không chừng họ đã đến căn cứ từ sớm rồi, hay là em đi theo bọn chị đến căn cứ chờ bọn họ đi."

Tô Ngưng Mi lắc đầu: "Không cần đâu, mọi người cứ đi trước đi."

Trình Dung khuyên bảo mãi vẫn không có kết quả, chỉ đành u buồn đi tới đứng cạnh bên Vu Hạo Tĩnh, Vu Hạo Tĩnh xoa đầu an ủi Trình Dung. Tô Ngưng Mi thu hồi tầm mắt, thấy mấy người Hàn Bảo đang ngồi ở góc tường liền bước đến chỗ họ, cũng ngồi xuống theo họ: "Bảo nhi, em xác định muốn ở lại sao? Dù sao về sau cũng chỉ có bốn người chúng ta, không biết sau này sẽ có chuyện gì xảy ra đâu..."

Hàn Bảo nhìn thoáng qua đám người đang làm ầm ầm bên kia rồi quay đầu cười nói với Tô Ngưng Mi: "Chị Tiểu Mi, em không muốn đi cùng bọn họ, em muốn ở lại với chị."

Kỳ thật Hàn Bảo đã sớm bị lạnh tâm, ngày đó khi cả nhà cùng đi thu thập vật tư, kết quả chỉ có Trình Dung và Vu Hạo Tĩnh trở về, hỏi bọn họ thì hai người kia chỉ nói Tô Ngưng Mi bị zombie bao vây, sợ là đã chết. Lúc nghe thấy tin đó trong lòng Hàn Bảo rất khó chịu, vì sao ba người cùng đi mà chỉ có hai người trở về? Cô cũng đã hỏi ra miệng, hỏi bọn họ vì sao không cứu chị Tiểu Mi, vì sao không nỗ lực một chút, nói không chừng còn có thể cứu người ra.... Thế nhưng cái người tên Vu Hạo Tĩnh kia, nhìn bề ngoài thì nhã nhặn thực chất là một tên bại hoại, hắn đã nhìn cô một cái lạnh như băng nói là bị một đàn zombie bao vây như vậy căn bản không thể cứu người ra được cho nên hắn không muốn uống phí sức lực. Lúc đó Hàn Bảo đã muốn nhảy lên chửi hắn một tiếng tên cận bã, quân khốn nạn... Đây cũng là lí do vì sao cô không muốn đi cùng đám người kia. Lại làm ầm ĩ, thật lâu sau Trình Dung và Vu Hạo Tĩnh cũng bàn bạc xong, tuyến đường đi theo nội thành ra đường quốc lộ, sau đó đi theo quốc lộ đến Thành phố G. Đường quốc lộ ít người nên cũng ít zombie, có điều hai bên đường đều là đồi núi, tuy là số lượng zombie ít hơn nhưng khả năng xuất hiện thú biến dị rất cao. Nhưng là đi đường quốc lộ vẫn an toàn hơn trăm vạn con zombie trong thành phố, dù sao thì thú biến dị không có khả năng xuất hiện thành đàn, còn nếu bị đàn zombie vây công thì ti lệ còn sống sót quả thật vô cùng nhỏ bé.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Vãn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Chương 16.1

Editor: Thủy Nguyệt Lam

Sau khi đã bàn bạc xong xuôi mọi thứ, tất cả mọi người đều dọn dẹp đồ đạc chuẩn bị xuất phát, Trình Dung quay đầu liếc một cái nhìn Tô Ngưng Mi, muốn nói gì đó nhưng lại thôi.

Tô Ngưng Mi cười cười vẫy tay nhìn cô ta. Rốt cuộc Trình Dung cũng cắn răng quay đầu đi.

Trần Đức Thanh từ khi chuẩn bị đến lúc lên xe cũng không liếc nhìn lấy một lần, lại càng không nói một lời với Tô Ngưng Mi, rất rõ ràng nhanh chóng kéo Trình Văn Quân lên xe. Trình Văn Quân quay đầu một cái nhìn Tô Ngưng Mi, thần sắc mang theo vài phần không rõ, dường như còn mang theo một tia sám hối.

Mọi người đi rồi, Tô Ngưng Mi đứng dậy đóng cửa phòng lại, đi đến bên cạnh cửa sổ nhìn xuống phía dưới. Bởi vì có cả xe công cộng và xe tải nên mấy người kia không quyết định được nên đi xe nào thành ra phát sinh tranh chấp. Cuối cùng Trình Dung quyết định dùng cả hai chiếc xe để khi tới đến tất cả mọi người có nghỉ ngơi ngay trên xe.

Nhìn thấy hai chiếc xe dứt khoát ra đi, Tô Ngưng Mi cũng thở phào, rốt cuộc nàng cũng có thể tránh xa nữ chủ Trình Dung, hi vọng sau này nhân vật nữ phụ như nàng sẽ không phải gặp những chuyện không may mắn nữa.

Tô Ngưng Mi vừa mới xoay người quay đầu lại đã thấy Tường Nhật đang hôn trộm Hàn Bảo, mặt Hàn Bảo đỏ bừng lên, Tường Nguyệt đứng ở một bên che miệng cười trộm.

Tô Ngưng Mi cũng nở nụ cười theo, Hàn Bảo nghe thấy tiếng cười liền giận dữ trừng mắt nhìn Tường Nhật, dậm mạnh chân chạy đi ngồi xuống ghế sofa. Tô Ngưng Mi cũng ngồi xuống theo, lại vẫy tay để Tường Nhật, Tường Nguyệt đi tới ngồi xuống sofa. Dáng vẻ mấy đứa nhóc này cũng chỉ mới 20 tuổi, khuôn mặt vẫn còn nét non nớt, ở thế giới tận thế này mà họ vẫn giữ được bản tính như vậy là một sự đáng quý.

Tô Ngưng Mi đợi ba người ngồi xuống ghế sofa rồi mới mở miệng nói: "Bây giờ nơi này chỉ còn lại bốn người chúng ta, chị tính toán ở đây chờ ông ngoại sau đó sẽ đi căn cứ thành phố G, các em có tính toán gì không? Đến lúc đó sẽ đi cùng chị hay vẫn ở lại đây?"

Thân hình Hàn Bảo hơi nghiêng về phía trước: "Em muốn ở cùng chị Tiểu Mi, dù sao người nhà em cũng đã mất hết, chỉ còn lại một mình em." hốc mắt Hàn Bảo hồng hồng, thương tâm nói. Tận thế vừa mới đến cả ba và mẹ cô đều nhiễm bệnh độc nhảy mất trở thành zombie, nếu không phải cô có thói quen khoá trái cửa khi ngủ, chỉ sợ cô đã sớm bị ba mẹ cắn chết. Cứ đề thế tới nửa tháng sau cô mới có thể nhẫn tâm giết ba mẹ đã trở thành zombie của mình sau đó cô gặp được Trình Dung và Vu Hạo Tĩnh khi hai người họ đang đi thanh lý từng tầng lầu.

"Chị Tiểu Mi, chúng em cũng muốn đi theo chị..." Trong lòng Tường Nhật, Tường Nguyệt cũng buồn buồn, người nhà hai cậu đã trở thành zombie từ ngày đầu tiên tận thế tiến đến.

Chờ thêm một lúc cho cảm xúc mọi người tốt lên Tô Ngưng Mi mới tiếp tục nói: "Chúng ta cũng không còn lại bao nhiêu đồ ăn, cũng không biết đến khi nào thì người nhà của chị mới đến được đây, cho nên theo chị thì ngày mai chúng ta bắt đầu đi thu thập vật tư ở những khu nhà gần đây, buổi sáng thu thập vật tư, buổi chiều sẽ tu luyện dị năng." Về sau ba người bọn họ là đồng đội của nàng, Tô Ngưng Mi tính toán nói cho ba người họ biết tác dụng của tinh hạch. Kỳ thật Tô Ngưng Mi có hoài nghi Trình Dung đã biết cách sử dụng tinh hạch từ lâu, dù sao dị năng của cô ta tăng cấp quá nhanh, hơn nữa Trình Dung sớm đã thu thập tinh hạch rồi.

Cả ba người kia đều sùng sốt: "Chị Tiểu Mi, chị nói tu luyện dị năng hả? Còn có thể tu luyện dị năng sao? Không phải tích lũy kinh nghiệm trong chiến đấu rồi từ từ thăng cấp dị năng à?"

Tô Ngưng Mi lấy ra một tinh hạch màu đen từ túi tiền của mình rồi đưa qua đưa lại tinh hạch trước mắt ba người, cười nói: "Đương nhiên không phải, thức tinh giả đều có thể dựa vào tinh hạch này để tu luyện, còn cách tích lũy kinh nghiệm trong chiến đấu để tăng cấp dị năng quả thật quá chậm, sử dụng tinh hạch thì dị năng sẽ tăng cấp nhanh hơn, hơn nữa cách này cũng không có tác dụng phụ. Rất đơn giản, chỉ cần nắm giữ tinh hạch trong tay, dùng tinh thần lực cảm thụ nó, sau đó sẽ cảm thấy có một dòng nhiệt đang di chuyển ở lòng bàn tay, dẫn dắt nguồn nhiệt cho nó tiến vào trong cơ thể của mình là được. Về phần quá trình thực hiện thì chỉ có thể hiểu mà không thể diễn đạt bằng lời, các em từ tu luyện tập rồi sẽ biết cách dẫn dắt năng lượng vào trong cơ thể. Hấp thu tinh hạch cũng có thể cấp tốc khôi phục tinh thần lực trong cơ thể nên nó rất hữu ích trong khi chiến đấu."

Ba người kia nghe vậy thì mở to hai mắt, dựa theo cách Tô Ngưng Mi nói, nắm tinh hạch trong tay, nhắm mắt lại bắt đầu cảm thụ năng lượng bên trong tinh hạch, Tô Ngưng Mi cũng không quấy rầy họ nữa, nâng trô về phòng khoá trái cửa lại đi vào trong không gian tu luyện. Qua vài giờ, ngoài cửa vang lên tiếng gọi của Hàn Bảo: "Chị Tiểu Mi, chị ra ngoài ăn cơm đi."

Tô Ngưng Mi ra khỏi phòng thấy trên tay Hàn Bảo đang bung một bát mì ăn liền hơi nóng bốc lên nghi ngút. Hàn Bảo cười cười, đưa bát mì trong tay cho nàng: "Chị Tiểu Mi, mì này là em dùng khí than còn lại trong nhà Tường Nhật để nấu nước nóng, nhân lúc mì còn nóng, chị mau ăn đi."

Tô Ngưng Mi nói cảm ơn, nhận bát mì rồi đi xuống phòng khách. Tường Nhật, Tường Nguyệt đang ăn mì như hổ đói. Tường Nhật nhìn thấy Tô Ngưng Mi thì tươi cười sáng lạn, quệt miệng một cái, nói: "Chị Tiểu Mi, không ngờ tinh hạch kia hữu dụng như vậy, em cảm thấy tinh thần lực trong cơ thể đã tăng lên không ít."

Tô Ngưng Mi dùng nữa xúc mì lên ăn rồi nói: "Đương nhiên là hữu dụng rồi. Sau này giết zombie nhớ lấy tinh hạch trong não của chúng ra, đại khái khoảng 200 cái tinh hạch là đủ cho dị năng mấy đứa tăng cấp 2 rồi".

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạc Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Chương 16.3

Editor: Thuý Nguyệt Lam

Đã có mấy con zombie lằng vằng tiến gần khu nhà, chúng nghe thấy động tĩnh bên này liền thoáng lung lay chậm chạp chạy tới.

Mọi người theo nhau đi vào toà nhà, Tô Ngưng Mi vội đóng cửa chính lại, ngăn cách toà nhà với đám zombie bên ngoài.

Từ lúc xuống lầu Tô Ngưng Mi liền cảm thấy có một ánh mắt luôn tràn ngập địch ý gắt gao bám theo nàng, khi vào đến cầu thang, nàng vừa mới quay đầu nhìn thoáng qua đã phát hiện có một cô gái khoảng 17-18 tuổi đang phải trái gắt gao trừng mắt nhìn nàng. Tô Ngưng Mi nhú nhú đôi mày, hình như đây mới là lần đầu tiên nàng gặp cô gái này đi?

Trở về phòng, Hàn Bảo, Tường Nhật, Tường Nguyệt sau khi đã chào hỏi ông bà Tô gia thì liền vào trong bếp làm đồ ăn. Trong khoảng thời gian này cả bốn người đều chỉ chú ý đến việc tu luyện và giết zombie nên rất ít khi dùng khí than nấu đồ ăn vì vậy mà bây giờ trong nhà vẫn còn dư lại chút khí than. Hàn Bảo nấu cơm rồi lại mang mấy hộp thịt cá với một vài cái đùi gà được bảo quản hút chân không ra.

Trong phòng khách, Tô Ngưng Mi nhanh chóng làm quen với người nhà của mình.

Tô gia có bốn người phụ nữ, mẹ của Tô Ngưng Mi-Tô Quốc Trân là con gái thứ hai của Tô gia. Tô Ngưng Mi còn có một người bác trai là Tô Quốc Khánh, vợ của bác-bác gái là Chu Thu Tâm, chàng trai trẻ tuổi vừa rồi chính là con của họ-Tô Hạo và cũng là anh họ của nàng. Tô Ngưng Mi còn có một cậu là Tô Quốc Văn, mẹ của nàng trên đường đi đến đây đã bị zombie cắn mà nhiễm bệnh độc mà qua đời; bởi vậy mà con gái của cậu mẹ là Tô Vũ-em họ của Tô Ngưng Mi đã hận Tô Ngưng Mi đến thấu xương, cô bé đó cảm thấy tất cả đều do Tô Ngưng Mi gây ra, nếu không phải ông bà nội đi tìm Tô Ngưng Mi thì mẹ của cô bé cũng không phải chết. Mặt khác, Tô Ngưng Mi còn có một người dì là Tô Quốc Mai, khi tận thế mới tiến đến thì chồng của dì bị nhiễm bệnh độc trở thành zombie, hai vợ chồng dì sinh được một cô bé mới mười tuổi tên là Mộc Tiểu Nghiên, cũng là em họ của Tô Ngưng Mi, Tiểu Nghiên rất đáng yêu nhưng bây giờ đang sợ hãi núp sau lưng dì Mai, hiển nhiên là độc đường em ấy đã phải chịu một sự kinh hãi không hề nhẹ.

Toàn bộ Tô gia cũng chỉ có một mình Tô Hạo là băng hệ dị năng giả nên có thể thấy được suốt dọc đường mọi người đã phải gian khổ vất vả tới cỡ nào.

Trong lòng Tô Ngưng Mi cũng rất khó chịu, chẳng những người nhà họ Tô vì tìm nàng mà phải chịu vất vả dọc đường, hơn nữa mẹ của nàng còn vì vậy mà phải chết. Cả phòng đều chìm vào trầm mặc, may mà Hàn Bảo đi ra từ phòng bếp đã phá vỡ sự im lặng này: "Chị Tiểu Mi, em nấu cơm xong rồi, chị cùng cả nhà mau đến ăn cơm đi."

Nhìn thấy trên bàn có cơm trắng, thịt cá, dưa muối, người nhà họ Tô cũng không tự giác nuốt một ngụm nước miếng, lúc trước khi tận thế tiến đến họ sẽ

không động vào những đồ ăn này. Nhưng từ khi tận thế đến thì trong Tô gia cũng không còn lại bao nhiêu lương thực, dọc đường đi đến đây thức ăn cũng đã hết, họ đã đói đến mức ngực dán vào lưng, sớm đã không còn bộ dáng Tô gia hào môn nữa. Mặc dù họ đói nhưng được dạy dỗ rất tốt, chưa nói ăn chậm nhai kỹ nhưng tuyệt đối sẽ không tranh nhau như người Trần gia.

Trong lúc họ ăn cơm thì Tô Ngưng Mi đã dọn sạch các phòng trống để người nhà họ Tô vào nghỉ ngơi một đêm thật tốt, có chuyện gì để mai nói sau.

Người Tô gia đương nhiên là đồng ý, chuyển đi này họ chưa có một giấc ngủ yên, vất vả vô cùng.

Sáng hôm sau Tô Ngưng Mi chuẩn bị đồ ăn thật tốt dù chỉ đơn giản là mì tôm, bánh mì, bánh bích quy.

Tuy không gian của nàng có sẵn rất nhiều đồ ăn nhưng nàng chưa muốn lấy ra, chuyện nàng có không gian tùy thân này có thể giấu kín bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Sau khi ăn xong Tô Ngưng Mi hỏi ông bà ngoại xem họ có dự định gì không thì cả ông và bà đều đồng loạt nhìn về phía Tô Hạo, lẽ hiển nhiên hiện tại Tô Hạo là người đứng đầu Tô gia.

Tô Hạo là một chàng trai đã trưởng thành, anh có dáng người cao lớn, cơ bắp cường tráng, khuôn mặt khôi ngô tuấn tú, nhìn thấy cả nhà đang nhìn mình, lúc này anh mới mở miệng: "Anh có dự định muốn tới căn cứ thành phố G, còn Tiểu Mi, em có dự tính gì không?"

Tô Ngưng Mi gật gật đầu: "Em cũng đang có ý định này."

Đang nói thì nghe thấy có tiếng ô tô ở bên dưới, Tô Ngưng Mi đứng dậy tiến lại gần cửa sổ nhìn ra ngoài thì thấy có hai chiếc xe ô tô cải trang của quân đội.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Chương 17.1

Editor: Thuỷ Nguyệt Lam

Từ hai chiếc xe cải trang của quân đội, một tiểu đội binh gồm 20 người nối đuôi nhau xuống xe, trong tay mỗi người đều cầm một khẩu súng trường đứng thành hàng dài thẳng tắp ở cạnh xe, một vài người lính cầm súng đang muốn đi lên lầu. Cửa chính của toà nhà đã bị khoá, Tô Ngưng Mi còn tưởng rằng bọn họ sẽ không vào được, ai ngờ chưa tới một phút sau đã nghe thấy tiếng bước chân ở tầng dưới. Vậy là trong đám lính kia có người am hiểu việc bẻ khoá.

Mọi người nhìn thấy tình huống bên dưới thì liếc mắt nhìn nhau, Hàn Bảo nói: "Chị Tiểu Mi, sao quân đội lại đến đây? Có phải Nhà nước đã cho người đi cứu trợ những người sống không?"

Tình tiết này không có trong nguyên tác, Tô Ngưng Mi cũng không thể đoán được gì nhưng nàng có thể khẳng định không phải Nhà nước đi cứu trợ người còn sống sót, khả năng là đi đón người nhà hoặc người có công với đất nước di tản đến những nơi an toàn hơn.

Đám zombie ở bên ngoài đã bắt đầu lảng vảng tiến vào khu nhà, ngay lập tức sẽ có quân đội bước lên tiêu diệt chúng, họ cũng không dám dùng súng vì sợ tiếng súng sẽ kéo thêm nhiều zombie chạy tới. Ánh mắt Tô Ngưng Mi loé sáng nhìn chằm chằm vào súng trường trên tay mấy người lính đang đứng bên dưới.

Trong tiểu đội này chỉ có năm người lính là có sức chiến đấu chân chính. Tô Ngưng Mi là người tu chân nên trong khi chiến đấu còn có thể sử dụng linh thạch để bổ sung linh khí nhưng còn đám người Hàn Bảo lại hoàn toàn khác. Khi tinh thần lực bị tiêu hao hết mà dùng tinh hạch zombie để bổ sung tinh thần lực thì sẽ tốn rất nhiều thời gian, trong chiến đấu mà dùng cách này để bổ sung tinh thần lực thì sẽ chẳng có mấy lợi ích. Nếu có súng trong tay thì thật tốt biết bao, khi tinh thần lực bị tiêu hao hết thì còn có thể lấy súng ra sử dụng mà người nhà họ Tô cũng dùng được. Tuy nhiên là lúc trước nàng không nghĩ tới vấn đề này nên bây giờ chỉ có thể đi một bước tính một bước, hy vọng sau này có thể sở hữu vài cái súng.

Đám người Tô Ngưng Mi vẫn đứng trước cửa sổ nhìn ra ngoài thì phát hiện người sống trong toà nhà đang lục đục kéo nhau đi xuống dưới mà vây trước xe của tiểu đội kia.

Đa số những người ở đây đều rất chật vật, đầu rối bù xù, đáng vẻ gầy yếu mặc quần áo mùa đông thật dày, chỉ có một số người tinh thần coi như tốt hơn một chút nhưng trên người cũng không được sạch sẽ, có lẽ trong nhà họ có dự trữ đồ ăn nhưng lại không dư thừa nước để rửa mặt chải đầu.

Nhìn qua ở đây cũng có khoảng mấy trăm người còn sống, tuy nhiên con số mấy trăm này so với mấy ngàn người lúc trước thì chẳng thấm vào đâu.

Thấy có quân đội đến, trên mặt mỗi người ở đây đều lộ ra một tia hi vọng: "Chiến sĩ, các anh đến đây để cứu chúng tôi sao? Là nhà nước phái các anh

tới đây để đón chúng tôi phải không?"

"Anh chiến sĩ, trên xe các anh có còn đồ ăn không? Đứa bé nhà tôi đã mấy ngày chưa có được ăn gì, các chiến sĩ, tôi cầu xin các anh cho chúng tôi chút đồ ăn thôi, nếu không chỉ sợ là con tôi sẽ chết đói mất, tôi cầu xin các anh..." Một người phụ nữ gầy yếu mặc áo lông dày đang đau khổ cầu xin người lính đứng trước mặt.

Người lính kia thoạt nhìn chỉ mới 20, phải đối mặt với chuyện như vậy nên hiển nhiên là không biết phải làm sao. Anh lính này liền khấn trương ôm chặt súng trường nhìn người phụ nữ gầy yếu đứng trước mặt mình, trong mắt ánh lên một sự áy náy nồng đậm: "Thực xin lỗi, chúng tôi được thống nhất là phải đợi đến bữa ăn tập trung mới được phân phát đồ ăn..."

Một người lính lớn tuổi hơn đứng bên cạnh liền chọc cùi chỏ vào anh lính trẻ rồi ghé lại gần tai anh lính đó nhỏ giọng nói thầm: "Cậu nhiều chuyện với họ làm cái gì, chúng ta chỉ đến đây đón người rồi sẽ nhanh chóng trở lại căn cứ thành phố G thôi, vậy nên cậu đừng gây ra phiền toái gì."

Thính lực của Tô Ngưng Mi rất tốt nên dù tiếng nói nhỏ như vậy nàng vẫn nghe được, xem ra nàng đoán không sai, bọn họ đến đây là vì đón người nhà của những nhân vật quan trọng trong thành phố G nên căn cứ mới cố ý phái quân đội đi đón người..."

Không để ý đám người đang âm ỉ bên dưới, Tô Ngưng Mi gọi toàn bộ mọi người trở lại sofa, nói: "Ông bà, anh họ, tiểu đội bên dưới là quân đội thành phố G đi đón người, có lẽ là người nhà của quân nhân đang sống tại đây, hẳn là quân hàm của người đó không nhỏ nếu không sẽ không sử dụng lực lượng quân đội để đón người. Em thấy..."

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Chương 17.2

Editor: Thuý Nguyệt Lam

"...Em thấy chúng ta nên đi theo họ đến căn cứ thành phố G trước, như vậy trên đường đi cũng bớt được phần nào nguy hiểm." Đây là Tô Ngưng Mi đang suy nghĩ vì Tô gia, Tô gia chỉ có một mình Tô Hạo là thức tỉnh giả, vì vậy nếu đi theo tiểu đội này thì dù cho dọc đường đi có gặp nguy hiểm gì thì vẫn có thể kéo họ xuống nước, như vậy người nhà họ Tô sẽ có thêm một phần an toàn. Đoàn người Tô gia vì đi tìm nàng mà mợ của nàng đã phải hi sinh cho nên nàng phải bảo vệ những người còn lại thật tốt.

Ông bà ngoại Tô đều nhìn về phía Tô Hạo, Tô Hạo gật đầu: "Con thấy em họ nói rất có lý, chúng ta nên đi theo tiểu đội này đi."

"Được rồi, cả nhà mau thu dọn đồ đạc đi, con sợ là tiểu đội kia sẽ rời khỏi đây rất nhanh" Tô Ngưng Mi vừa nói xong thì cô bé Tô Vũ đang ngồi trên sofa liền vọt đứng lên hướng người nhà họ Tô mà quát: "Vì sao cái gì mọi người cũng nghe lời chị ta? Nếu không phải vì tìm chị ta thì mẹ của con cũng không phải chết, đều là do chị ta, chẳng phải lúc chúng ta chưa đến chị ta vẫn sống rất tốt đó sao? Có chỗ nào cần đến chúng ta, nói không chừng chị ta còn coi chúng ta như gánh nặng khiến chị ta bị trời buộc ấy!" Nói xong cô bé liền bùng mặt khóc hu hu.

Tô Quốc Văn bước đến bên cạnh vỗ vỗ vai con gái: "Tiểu Vũ, Con hãy bình tĩnh lại đi, mẹ con là vì cứu ba nên mới bị đàn zombie vây quanh, đều tại ba nên mẹ của con mới ra đi, con đừng trách chị họ của con..."

"Ba...hu..hu.." Tô Vũ nhào lên, gục đầu vào vai ba của mình khóc nức nở.

Tô Hạo xin lỗi Tô Ngưng Mi: "Tiểu Mi, em đừng nóng giận, Tiểu Vũ không phải cô bé xấu tính, em ấy là một đứa trẻ ngoan, chẳng qua là trên đường đi thím đã bị đàn zombie vây quanh nên đến bây giờ em ấy vẫn không quên được cảnh tượng đó dù chỉ là nửa khắc..."

Tô Ngưng Mi gật đầu không nói gì, tất cả mọi người đều yên lặng trở về phòng thu dọn đồ đạc.

Đồ của Tô Ngưng Mi chẳng có bao nhiêu, những thứ quan trọng nàng đã sớm cất vào không gian rồi. Chỉ tìm đại một cái ba lô chứa chút đồ ăn, nước và quần áo. Thời điểm trở lại phòng khách thì mọi người cũng đang thu dọn gì đó ở phòng khách. Tô Ngưng Mi lại bước đến cạnh cửa sổ nhìn ra thì thấy vài người lính đang bảo vệ hai cụ già và một đứa bé đi xuống dưới rồi nhanh chóng lên xe. Một người mặc quân phục có quân hàm một gạch một sao cấp bậc Thiếu Úy mở miệng nói: "Mọi người nhanh lên xe trở về căn cứ."

Người dân nghe vậy liền hoảng hốt chạy đến vây quanh hai chiếc xe:

"-Các anh không phải quân đội sao? Không phải tới đón chúng tôi sao? Tại sao lại rời đi như vậy?"

"-Đúng vậy, mấy người là quân đội thì phải có trách nhiệm bảo vệ người dân chúng tôi, mấy người đi rồi chúng tôi biết phải làm sao đây? Nếu không chịu nói rõ ràng chúng tôi sẽ không cho các anh đi!"

- "Đúng, không thể để các anh đi như vậy được, các anh đi rồi chẳng phải chúng tôi chỉ còn một con đường chết thôi sao?"

Tình huống bên dưới đã trở nên lộn xộn, mà Thiếu Úy kia dường như đã đoán được sẽ gặp phải tình huống này nên hét to: "Chúng tôi tới đây để làm nhiệm vụ, về sau sẽ có đội chuyên nghiệp tới cứu viện mọi người..."

Đám người hiền nhiên là không tin chuyện này, họ đã phải chờ hơn 3 tháng, khó khăn lắm mới gặp được họ: "Anh tính lừa trẻ con sao? Chúng tôi không tin, các anh nhất định phải đưa chúng tôi rời khỏi đây."

Mọi người xung quanh cũng phụ họa theo.

Mất thấy đám người này ngày càng có xu hướng bạo động, Thiếu Úy kia hết cách, đành phải nói: "Nếu đã như vậy thì chúng tôi sẽ đưa mọi người rời khỏi đây, chúng tôi muốn đến căn cứ ở thành phố G. Có điều chúng tôi chỉ có hai chiếc xe nên không chờ được mọi người. Như đã nói trước đó nên ai có xe thì lái xe đi theo chúng tôi. Trên đường đi mặc kệ là ăn hay uống hay bất cứ vấn đề gì mọi người đều phải tự túc, chúng tôi chỉ phụ trách dẫn đường. Ai muốn đi thì mau trở về thu dọn đồ rồi lái xe đuổi theo chúng tôi."

Tất cả mọi người đều không do dự mà trở về thu dọn đồ, họ đều là người thường, họ còn sống đến bây giờ đều là dựa vào đồ ăn còn sót lại trong nhà, nếu tiếp tục ở lại đây họ chỉ còn con đường chết. Chẳng tha đi theo theo quân đội đến căn cứ thành phố G, dù sao vẫn an toàn hơn ở lại đây.

Sống ở đây đều là người có tiền nên mỗi hộ đều có một xe riêng, chẳng mấy chốc mọi người đã dọn dẹp xong rồi chạy đi lái xe. Có gia đình chỉ còn lại người già và phụ nữ không thể lái xe được thì cầu xin những người có xe còn bao nhiêu vị trí trống thì cho họ đi nhờ, vì vậy toàn bộ mọi người đều là ngồi xe ô tô rời khỏi đây.

Trên lầu, Tô gia cùng mấy người Hàn Bảo cũng đã thu dọn xong đồ đạc, chỉ có một ít quần áo chống lạnh và đồ ăn và đi theo Tô Ngưng Mi xuống lầu. Lúc trước Tô gia đi một xe Benz chín chỗ và một chiếc xe Jeeps năm chỗ đến đây nên bây giờ cũng đủ chỗ ngồi cho mười ba người.

Tô Hạo, Hàn Bảo, Tô Quốc Khánh và Chu Thu Tâm ngồi trên xe Jeeps còn những người còn lại thì ngồi trên xe Benz.

Trong khu nhà đã trở nên âm ỉ khiến đám zombie bên ngoài nghe thấy tiếng động liền lác lác chạy tới. Vì Thiếu Úy kia biết nếu cứ tiếp chậm trễ thì sẽ gặp nguy hiểm liền vội kêu hai xe quân đội chạy ra khỏi khu nhà, ngay sau đó hai chiếc Tô gia cũng lao ra theo.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạ Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chương 17.1

Editor: Thủy Nguyệt Lam

Đi theo xe quân đội ra khỏi khu nhà, có đến hơn trăm chiếc xe đang chậm chạp nhích từng chút một. Nội thành là nơi có nhiều zombie nhất, chúng nghe thấy tiếng vang liền lác lác vọt tới đoàn xe bên này, tuy nhiên là zombie cấp 1 có tốc độ khá chậm chạp nên chúng bị xe ô tô đụng bay ra ngoài.

Trước đây, để đi từ khu nhà đến đường quốc lộ chỉ mất khoảng nửa tiếng, toàn bộ thành phố W có hơn mấy trăm vạn con zombie trong khi người sống chỉ có hơn mấy chục vạn người.

Nếu khi xe quân đội đang chạy mà phía trước lại xuất hiện đám zombie cản trở thì ngay lập tức quân đội trên xe sẽ dùng súng giải quyết bọn chúng. Hơn nữa, những người lính này bắn súng rất chuẩn xác, cơ bản đều là một phát trúng đầu, xem ra họ đã trải qua huấn luyện rất khắt khe. Nhìn thấy đám zombie ngã xuống Tô Ngưng Mi cảm thấy vô cùng lãng phí tính mạng.

Tô Ngưng Mi cùng với ông ngoại, bà ngoại, chú, dì, hai đứa em gái họ và Tường Nhật, Tường Nguyệt ngồi trên xe Benz. Mẹ con Mục Tiểu Nghiên cùng với Tô Ngưng Mi đều ngồi ở phía sau xe, cô bé có chút gầy yếu trốn ở trong lòng Tô Quốc Mai mà mở to hai mắt vụng trộm nhìn Tô Ngưng Mi. Tô Ngưng Mi thích những đứa trẻ nhu thuận liền lấy ra một quả trứng luộc được bảo quản hút chân không từ trong balo đưa cho cô bé: "Tiểu Nghiên, em cầm lấy mà ăn này".

Mục Tiểu Nghiên ngẩng đầu liếc một cái nhìn Tô Ngưng Mi, thấy Tô Quốc Mai gật đầu thì mới sợ hãi nhận lấy quả trứng trong tay Tô Ngưng Mi rồi nhỏ giọng cảm ơn nâng sau đó thật cẩn thận cắt quả trứng vào trong túi của mình. Nhìn thấy hành động cẩn thận của con gái mình khiến Tô Quốc Mai xót xa. Đúng vậy, trước đây khi tận thế chưa tới thì con gái cô là một thiên kim tiểu thư áo com không lo vậy mà từ khi nào một quả trứng nhỏ cũng trở thành Bảo vật đây.

Tô Ngưng Mi động tâm khẽ xoa đầu cô bé.

Nội thành có rất nhiều zombie, tuy rằng dọc đường không gặp phải nguy hiểm gì nhưng mất nhiều thời gian gấp mấy lần so với lúc trước. Khi đoàn xe chậm rãi tiến vào đường quốc lộ thì mọi người mới dám thả lỏng một chút.

Chiếc xe này là do chú Tô Quốc Văn lái, Tô Ngưng Mi nhìn đồng hồ trên cổ tay đã chỉ năm giờ chiều, để đi hết chặng đường nửa giờ trước đây họ đã phải mất tới sáu giờ đồng hồ.

Đang lúc lo lắng sợ thời gian dài như vậy chú của nàng sẽ không chịu nổi thì đột nhiên hai chiếc xe quân đội phía trước dừng lại khiến đoàn xe phía sau cũng từ từ dừng lại theo họ, chắc là mọi người sẽ nghỉ ngơi ở đây một chút.

Từ hai chiếc xe quân đội phía trước, vị Thiếu Úy là người xuống xe đầu tiên, theo sau là những binh lính khác nối đuôi nhau bước xuống xe, "Được rồi, mọi người nghỉ ngơi tại chỗ một giờ rồi sẽ tiếp tục khởi hành."

Lúc này vị Thiếu Úy kia mới lệnh cho người phân phát đồ ăn cho quân lính, một cái bánh bột ngô, hai cái bánh mì và một chai nước khoáng. Sau khi nhận được đồ ăn thì hai mươi người lính phút chốc như biến thành hai mươi con hổ đói ngấu nghiến nhai đồ ăn rồi lại uống thêm nửa chai nước khoáng, còn lại nửa bình thì cất trong túi thật cẩn thận.

Đoàn người Tô Ngưng Mi cũng bắt đầu đem đồ ăn ra, Tô Ngưng Mi xuống xe quan sát một phen thì thấy phía xa xa có một trạm xăng dầu mà hai chiếc xe của nhà nàng cũng không còn bao nhiêu xăng, khẳng định là không đủ để đi tới thành phố G. Mặc dù trong không gian của nàng còn xăng nhưng nàng chưa muốn không gian bị lộ ra quá sớm.

Quay đầu nhìn mọi người đang ngồi trong xe, nàng nói: "Ông ngoại, bà ngoại, con sợ là xăng trong xe của chúng ta không đủ để đến được thành phố G, mà phía trước không xa lại có một trạm xăng dầu nên muốn đi tới đó thử xem có còn lại chút xăng nào không. A Nhật, A Nguyệt, hai em ở lại đây trông chừng mọi người nhé." Tuy rằng đã ra khỏi thành phố nhưng ai có thể đảm bảo được sẽ có động vật biến dị bất thành hình nhảy ra hay không. Động vật biến dị còn lợi hại hơn zombie, một con động vật biến dị cấp một có thể mạnh bằng zombie cấp hai.

Chính yếu là, nếu một mình nàng đi tới trạm xăng dầu kia mà trạm đó không còn xăng thì ít nhất nàng còn có thể lấy xăng từ trong không gian ra mà không bị ai phát hiện.

"Vậy chị Tiểu Mi, chị nhớ cẩn thận một chút".

Tô Ngưng Mi gật đầu rồi đi về phía trạm xăng, trạm xăng kia cách vị trí đoàn xe đỗ lại nghỉ ngơi khoảng 2km, cũng khá xa nên không thể nhìn rõ cho lắm, lúc nàng đi tới trước hai chiếc xe quân đội thì vị Thiếu Úy đang mở to miệng ăn đồ ăn liền liếc mắt một cái nhìn Tô Ngưng Mi, hỏi: "Cô định đi đâu? Dừng chạy loạn ở đây, mặc dù nơi này ít zombie nhưng chưa chắc sẽ không có động vật biến dị đột nhiên nhảy ra đâu, mà lát nữa sẽ khởi hành đây".

Tô Ngưng Mi chỉ chỉ về phía trạm xăng phía trước, "Xe của chúng tôi không đủ xăng, tôi tính đến đó xem thử bên trong có còn xăng hay không."

Thiếu Úy nhìn theo ngón tay Tô Ngưng Mi đang chỉ về phía trước thì thấy cái trạm xăng xa xa nên cũng không khuyên bảo gì nữa, chỉ nói: "Đi nhanh về nhanh."

Thiếu Úy không có hứng thú với cái trạm xăng dầu kia, tận thế đã đến được ba tháng, hầu hết các trạm xăng trên đường quốc lộ đều đã trống rỗng. Hơn nữa nhiệm vụ lần này cấp trên đã cấp đủ đồ ăn, nước và xăng nên vẫn dư dả để trở về thành phố G.

Tô Ngưng Mi xách theo hai cái thùng không đến trạm xăng.

Trên đường gặp phải mấy con zombie cũng đều bị nàng một đao chém bay đầu, tinh hạch trong não cũng bị nàng moi ra. Chẳng mấy chốc đã đến trạm xăng, bên trong chỉ có mấy con zombie đầu bị nổ tung, trên mặt đất gồ ghề đầy vết máu sặc sỡ, trong trạm xăng trống rỗng u tĩnh khiến lòng người ta nảy sinh tia hoảng loạn.

Tô Ngưng Mi biết chính mình phải chạy thật nhanh, đoàn xe phía sau hẳn là không đủ xăng để đến thành phố G, nói không chừng lát nữa sẽ có người đến đây.

Trạm xăng có tổng cộng sáu cây xăng, bên cạnh còn một chiếc xe chờ xăng đỗ lại. Tô Ngưng Mi kiểm tra qua thì bên trong chiếc xe kia đã trống rỗng, sau đó kiểm tra hết sáu cây xăng thì năm cây đã trống rỗng và một cây còn lại không nhiều xăng, Tô Ngưng Mi vội vàng xách hai thùng rỗng mình đem theo rồi đổ đầy xăng vào thùng.

Đang lúc chuẩn bị rời đi thì nghe thấy phía sau trạm xăng truyền đến một tiếng rống đau đớn nhưng không thuộc về tiếng kêu của loài người.

Chần chờ một chút, Tô Ngưng Mi xách theo hai thùng xăng đi ra phía sau trạm xăng, nhìn thấy cảnh tượng phía sau khiến nàng không khỏi mở to mắt nhìn.

P phía sau trạm xăng là một khu đất trống có mấy cây cỏ thụ đã bị bật gốc ngã về một bên, chính giữa khu đất trống là một con thú biến dị cao hai thước, toàn thân nó phủ một lớp lông ngắn màu vàng, có lẽ là một con chó ở gần đây đã phát sinh biến dị. Chẳng qua là trên người con thú biến dị đã đầy vết thương máu me bết bết đang thè lưỡi thờ hừ hừ.

Thú biến dị cũng được chia ra nhiều loại như là thú biến dị tốc độ, thú biến dị hình thể, biến dị lực lượng (sức mạnh), còn có thú biến dị hệ hỏa, biến dị hệ băng và phong hệ biến dị, vân vân...Bởi vậy so với zombie thì động vật biến dị càng khó đối phó hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 27: Chương 17.2

Editor: Thuỷ Nguyệt Lam

Điều làm cho Tô Ngưng Mi kinh ngạc là con thú biến dị cao hai thước kia đang đứng đối diện với một chàng trai cả người chỉ mặc một thân quần áo màu đen không dày, trong cái thời tiết giá lạnh như bây giờ thì bộ quần áo này quá mỏng. Nghe thấy động tĩnh, chàng trai kia quay đầu nhìn về phía Tô Ngưng Mi, lúc này Tô Ngưng Mi mới phát hiện chàng trai này lớn lên rất tuấn mĩ, tuy rằng tuấn mĩ nhưng lại không phải đẹp theo kiểu âm nhu, đặc biệt là đôi mắt của chàng trai đó rất có thần, ánh mắt đen láy không chớp mắt nhìn chằm chằm Tô Ngưng Mi.

Mà con thú biến dị đang đứng đối diện kia liền thừa dịp chàng trai đang nhìn về phía Tô Ngưng Mi mà nhảy lên xông về phía chàng trai kia, Tô Ngưng Mi còn chưa kịp hét ra thành tiếng đã cảm thấy có một bóng đen thoáng qua, đến khi nhìn lại thì chàng trai đã đứng ở phía sau lưng con thú biến dị.

Tô Ngưng Mi âm thầm cảm thán, tốc độ thật nhanh.

Dường như chàng trai kia không muốn tiêu phí sức lực với con thú biến dị này nữa liền lấy ra một cái phù (bùa) màu vàng, cái phù như có linh tính, nhảy mất đã bay về phía con thú biến dị. Khi vừa chạm vào bộ lông của con thú biến dị thì cái phù hoá thành ngọn lửa nhảy mất lan ra toàn thân con thú biến dị và biến nó thành một ngọn đuốc sống, toàn bộ trạm xăng chỉ còn tiếng rống lên đau đớn của con thú biến dị.

Mất Tô Ngưng Mi loé sáng, hoá phù thật là lợi hại.

Không bao lâu sau chỗ con thú biến dị đứng chỉ còn lại một đồng tro tàn, trong đám tro chỉ còn lại một hạt châu màu đen to bằng nắm tay, thì ra con thú vừa rồi là thú biến dị cấp 2. Tô Ngưng Mi biết nếu chính mình mà gặp phải con thú biến dị kia, sợ rằng nàng chỉ có thể sợ hãi mà chạy vào không gian đi.

Chàng trai bước đến gần đồng tro tàn, nhặt tinh hạch màu đen dưới đất lên rồi lại quay đầu liếc một cái nhìn Tô Ngưng Mi sau đó mới xoay người rời đi. Tốc độ của người này rất nhanh nên trong nháy mắt Tô Ngưng Mi đã không còn thấy bóng dáng của hắn.

Trạm xăng chỉ còn một mình Tô Ngưng Mi tay xách hai thùng xăng mặt ngốc lẳng đứng đó.

Tô Ngưng Mi lại nhìn thoáng qua đồng tro tàn rồi mới xách theo hai thùng xăng quay trở về. Đọc đường nàng đều nghĩ tới chàng trai kia, hẳn là anh ta rất lợi hại, chưa nói trên người anh ta sạch sẽ lại có thể một mình giải quyết con thú biến dị cấp 2 dễ dàng như vậy. Chẳng qua có phải phù chú kia do chính anh ta vẽ hay không? Nếu thật do anh ta vẽ vậy thì nhất định chàng trai kia là người tu chân, hơn nữa tu vì hẳn là không nhỏ.

Bất tri bất giác nàng đã trở về nơi đoàn xe hạ lại nghỉ ngơi, Tô Ngưng Mi liền đem chuyện chàng trai vừa rồi ném ra sau đầu và xách hai thùng xăng đi về phía đoàn xe. Thiếu Úy kia nhìn thấy thùng xăng trong tay Tô Ngưng Mi liền kinh ngạc nói: "Trạm xăng đầu kia vẫn còn xăng sao?"

Tô Ngưng Mi gật đầu: "Vẫn còn thừa lại không nhiều lắm".

Tô Ngưng Mi đi đến bên cạnh rồi đổ đầy xăng cho hai chiếc xe thì vẫn còn dư lại một thùng.

Đoàn xe phía sau trông thấy thùng xăng trong tay Tô Ngưng Mi thì đều chạy tới hỏi trạm xăng phía trước có còn xăng hay không, Tô Ngưng Mi cũng nói cho họ biết vẫn còn lại một ít xăng.

Có người do dự liếc nhìn xăng trong tay Tô Ngưng Mi: "Vị tiểu thư này, tôi dùng thức ăn đổi lấy xăng của cô có được không?"

"Không được" Tô Ngưng Mi đương nhiên sẽ không đồng ý, đồ ăn trên xe cũng đủ để đoàn nhà nàng ăn trong vài ngày, không cần thiết phải đổi xăng lấy đồ ăn của họ.

Vừa dứt lời nàng đã nhanh nhẹn cất thùng xăng vào cốp xe, đang muốn bước lên xe thì Tô Ngưng Mi lại nhìn thấy một nam nhân trẻ tuổi trắng trẻo mập mập (béo trắng) đang đi về phía nàng, đi sau lưng hắn ta còn có một nữ nhân thân hình nóng bỏng và một nam nhân cao lớn, cơ bắp rắn chắc.

Chắc chắn, tận thế đã đến mà nam nhân này vẫn có thể trắng trẻo béo tốt như thế, chắc là hắn ta rất lợi hại.

Nam nhân béo trắng nhìn chằm chằm vào cốp xe một lát rồi ngẩng đầu hất cằm nhìn Tô Ngưng Mi, nói: "Chỗ xăng còn lại của cô, tôi mua".

Tô Ngưng Mi cũng không thèm liếc mắt nhìn hắn, đang tính mở cửa xe ra thì nam nhân cao lớn đứng phía sau hắn ta liền đi lên đập mạnh vào cửa xe, Tô Ngưng Mi quay đầu lạnh lùng liếc bọn họ một cái: "Anh lấy cái gì để mua?"

Nam nhân kia chỉ vào chiếc nhẫn ngọc trên ngón tay, khoe khoang: "Dùng nó để đổi thì sao? Để mua được cái nhẫn ngọc này tôi đã mất mấy trăm vạn đấy, cũng đủ để mua chỗ xăng của cô rồi".

Tô Ngưng Mi cười lạnh, người này khờ thật hay giả ngốc, hay hấn muốn là to chuyện lên.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Chương 19

Editor: Thuỷ Nguyệt Lam

Tô Ngưng Mi nhìn chăm chăm người đàn ông béo trắng một lúc rồi nói: "Nghe cho rõ, tôi không bán!" Sắc mặt người đàn ông béo trắng kia lập tức thay đổi, Tô Ngưng Mi tiếp tục nhếch miệng cười: "Còn nữa, anh mau rút đi, chỗ ngoạn không cần đường!"

Có người đang xách theo thùng xăng đi ngang qua cô, có lẽ họ đến trạm xăng dầu đằng trước để xem thử.

Sắc mặt người đàn ông béo trắng nháy mắt biến thành màu gan heo, hấn quay đầu liếc mắt nhìn người đàn ông vạm vỡ đang đứng bên cạnh và hét lên giận dữ: "Còn đứng sững ở đây làm cái gì, mày không thấy con đi này đang sỉ nhục tao à?"

Người kia liền dạ một tiếng, vung nắm đấm đánh về phía Tô Ngưng Mi. Tô Ngưng Mi cười nhếch mép cười nhìn nắm tay đang ngày càng tiến gần mình. Nếu cô đoán không nhầm thì người này là một lực lượng thức tỉnh giả, cũng chỉ là một lực lượng thức tỉnh giả lại có thể khiến cho người đàn ông béo trắng kia kiêu ngạo tới vậy.

Không chờ nắm đấm kia đánh tới trước mặt thì Tô Ngưng Mi đã khong lưng đâm vào bụng hấn ta khiến cho một người cao 1m9 như hấn bị cô đánh bay xa bốn năm thước rồi đập người vào dải phân cách trên đường quốc lộ và phát ra một tiếng rầm thật lớn.

Bên cạnh đã có người gào thét chói tai, chạy vội về phía trạm xăng dầu.

Người nhà họ Tô đều bước xuống xe, Hàn Bảo, Trương Nhật, Trương Nguyệt, Tô Hạo đi tới bên cạnh Tô Ngưng Mi: "Có chuyện gì vậy chị Tiểu Mi?"

Tô Ngưng Mi nhìn thoáng qua người đàn ông béo trắng với người phụ nữ đang run rẩy đứng sau hấn mà cười nhạo: "Không có chuyện gì đâu."

Người đàn ông vạm vỡ nằm ở ven đường không ngừng ôm bụng rên rỉ, ánh mắt hấn nhìn Tô Ngưng Mi chứa đầy sự sợ hãi. Ở phía trước có hai binh lính đang cầm súng tiến lại gần và dò hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì? Đừng có gây chuyện ở đây!"

Tô Ngưng Mi nhìn thoáng qua người đàn ông béo trắng rồi nói với hai người lính kia: "Không phải tại tôi, là do hấn muốn cướp xăng của tôi!"

Sắc mặt của hai người lính trở nên khó coi, một người trong đó nói với người đàn ông béo trắng: "Có nghe thấy chưa? Đừng gây chuyện nữa!" Hai người lính kia cảnh cáo người đàn ông béo trắng thêm một trận nữa rồi mới quay trở lại đứng cạnh xe quân đội.

Sắc mặt người đàn ông béo trắng trở nên âm u nhìn chăm chăm Tô Ngưng Mi. Tô Ngưng Mi không thèm để ý tới hấn ta, quay đầu nói với người nhà họ Tô: "Được rồi, mọi người mau lên xe đi, chút nữa sẽ khởi hành đây."

Mọi người đều lên xe không chút do dự, Tô Ngưng Mi đang muốn lên xe thì nghe thấy tiếng gào thét ở phía sau: "Con đi kia, mày đứng lại cho tao!" Tô Ngưng Mi quay đầu lại, ánh mắt loé sáng lên khi nhìn thấy người đàn ông kia đang cầm một khẩu súng, họng súng đen ngòm đang chỉ thẳng vào mặt cô.

Tô Ngưng Mi cười, thì ra là có súng, hèn chi người này lại kiêu ngạo như vậy. Đúng lúc cô đang đầu đầu không biết không biết phải tìm súng ở đâu thì đã có người dâng lên tận tay cho cô rồi.

Nhìn chăm chăm họng súng đen ngòm, cô mở miệng nói: "Anh muốn như thế nào?"

Người đàn ông béo trắng kia cười vài tiếng: "Con đi thôi tha, vừa nãy mày còn kiêu ngạo lắm mà, sao bây giờ lại ngoan ngoãn như vậy! Mau lấy xăng ra cho tao, bây giờ thì một xu mày cũng đừng hòng lấy được, con đi chết tiệt!"

Đám người Hàn Bảo đứng sau lưng Tô Ngưng Mi, mặt họ lạnh như băng nhìn người đàn ông béo trắng kia. Lúc sau, Tô Ngưng Mi mới phẩy tay: "Hàn Bảo, các em đỡ ông ngoại, bà ngoại lên xe trước đi, đừng lo lắng, cứ để chị giải quyết chuyện này."

Người đàn ông béo trắng kia hơi mất kiên nhẫn chĩa họng súng vào vai Tô Ngưng Mi: "Nhanh lên! Đừng có nhiều chuyện kéo dài thời gian. Có tin tao bắn nát đầu mày không!"

Hàn Bảo nhanh chóng đỡ ông bà ngoại lên xe mà không do dự chút nào. Sau khi tất cả mọi người đã lên xe rồi Tô Ngưng Mi mới lộ ra vẻ mặt tươi cười thân nhiên nhìn hấn. Sau đó hấn ta chỉ cảm thấy có bóng người thoáng qua, còn chưa rõ đang có chuyện gì xảy ra thì đã thấy có một con dao kề trên cổ.

Con dao nhỏ kia rất sắc bén, thậm chí hắn còn cảm thấy sự lạnh lẽo mà nó toả ra. Đến lúc này hắn ta mới biết mình đã động phải một nhân vật lợi hại, cả người hắn không tránh được mà run lên.

Tô Ngưng Mi vừa động nhẹ ngón tay thì trên cổ hắn lập tức xuất hiện một vết máu.

Người đàn ông béo trắng kia bị dọa sợ lập tức hét lên: "Cứu mạng...cứu mạng....Mày...mày muốn làm gì?"

Tô Ngưng Mi vươn một tay cướp lấy khẩu súng trong tay hắn ta nhét vào túi áo của mình, tâm trạng cô vô cùng sung sướng: "Tôi không muốn làm gì cả, chỉ muốn hỏi anh có còn cây súng nào nữa không?"

Ánh mắt người đàn ông béo trắng đảo qua đảo lại liên tục: "Không...không có, tao cũng phải vất vả lắm mới có được khẩu súng này."

Đương nhiên Tô Ngưng Mi sẽ không tin lời hắn nói, dùng bàn tay chém xuống cổ khiến hắn ngã sấp xuống đất. Thu lại con dao Thụy Sĩ trong tay, cô quay đầu lạnh băng nhìn người phụ nữ đáng người nóng bỏng đang run rẩy: "Xe của các cô đậu ở đâu? Mau đưa tôi đi xem thử."

Người phụ nữ kia bị dọa vội gật đầu, Tô Ngưng Mi đá thử người đàn ông đang nằm dưới đất rồi đi theo người phụ nữ kia tới chỗ xe của họ. Xe của người đàn ông béo trắng đậu cách xe của cô không xa lắm, chỉ cách mấy chiếc xe. Trong xe, Tô Ngưng Mi soát qua một lần thì lấy ra được một bao bên trong chứa đầy thức ăn và nước uống. Cô lại cẩn thận kiểm tra thêm một lần nữa rồi mới đi mở cốp xe ra thì thấy một bao lớn màu đen. Tô Ngưng Mi lấy tay sờ thử, trên mặt cô hiện ra nụ cười tươi rói. Khi Tô Ngưng Mi mở khoá cái bao, nhìn thấy thứ bên trong thì nụ cười của cô càng thêm rạng rỡ. Cô nhanh chóng vác bao trở về.

Người phụ nữ trốn bên cạnh thì run rẩy hoảng sợ nhìn chằm chằm Tô Ngưng Mi.

Trở về, Tô Ngưng Mi cất cái bao vào trong xe rồi lại xuống xe liếc nhìn người đàn ông béo trắng, âm thầm đoán thân phận của hắn ta.

Người này có rất nhiều súng đạn nhưng không phải thức tình giả, có lẽ trước khi tận thế đến thì hắn đã có được chỗ súng đạn này. Nếu cô đoán không sai thì người này hẳn là có quan hệ với hắc đạo hoặc là buôn bán vũ khí. Mặc kệ ra sao, cho dù hắn không có bối cảnh thân thế lớn thì cô cũng sẽ không giữ lại hắn, cô không muốn để lại một mối nguy hiểm cho mình.

Nhưng mà bây giờ vẫn có rất nhiều người nên cô chưa thể ra tay được.

Thời gian một giờ nhanh chóng trôi qua, đám người đi tới trạm xăng vẫn chưa trở về, người đàn ông béo trắng kia cũng từ từ tỉnh lại. Dường như hắn nhớ tới gì đó nên run rẩy quay lại xe của mình thật nhanh. Vừa mở cốp xe ra, trong nháy mắt sắc mặt hắn trở nên trắng bệch khi thấy cốp xe đã trống rỗng, hắn quay đầu lại hung hăng tát người phụ nữ đáng người nóng bỏng và người đàn ông vạm vỡ: "Một lũ vô dụng, có mỗi cái bao mà cũng không giữ được, tao còn nuôi chúng mày để làm gì?"

Hai người đứng ở một bên cúi đầu không dám phản kháng. Người đàn ông béo trắng hung dữ trừng mắt về phía Tô Ngưng Mi, trong mắt hắn ta tràn đầy sự độc ác cùng âm hiểm.

Chờ thêm nửa giờ sau thì mấy người đi trạm xăng mới quay về. Thiếu Úy thấy họ về thì vung tay lên hạ lệnh cho đoàn xe xuất phát. Trên đường quốc lộ có rất ít zombie, chỉ có rải rác vài con bám lấy mấy chiếc xe khác.

Tô Ngưng Mi biết có khả năng sẽ phải chạy xe suốt đêm, may là đoàn của cô có rất nhiều người nên có thể thay phiên nhau lái xe, mọi người sẽ có thời gian để nghỉ ngơi.

Trên xe im ắng, Tô Ngưng Mi nhìn đồng hồ trên tay đã điểm mười giờ đêm. Bên ngoài cửa sổ là màn đêm đen tối, chỉ có chút ánh sáng của mấy chiếc xe phía sau, đêm trắng mờ mờ, sương mù dần dần nổi lên khiến tốc độ của xe cũng chậm lại.

Trong xe, mọi người đều đã say giấc, Tô Ngưng Mi đang định bảo chú Văn ngừng xe để cô thay phiên thì xe quân đội đi phía trước đột nhiên dừng lại. Đoàn xe đi phía sau cũng dừng lại theo.

Tô Ngưng Mi mở cửa sổ nhìn ra ngoài thì thấy có hai người lính nhảy khỏi xe. Hai người họ đi tới

đoạn đường xa xa ở phía trước rồi ngồi xổm xuống kiểm tra thử. Một chốc sau Thiếu Úy cũng ra khỏi xe đi tới chỗ hai người lính, anh mắng một tiếng xúi quẩy rồi nhìn đoàn xe ở đằng sau và hét to: "Đoạn đường phía trước bị nứt ra, hiện tại không thể cho xe đi qua được, mọi người nghỉ ngơi tại chỗ, sáng mai tính tiếp."

Tô Ngưng Mi nhảy xuống xe chạy đi xem thử đoạn đường ở đằng trước, quả nhiên có một khe hở rất lớn khiến xe không thể chạy qua được. Nếu như muốn quay lại đường cũ để thay đổi lộ trình thì sẽ phải đi qua hai thành phố nữa. Tuy nhiên bây giờ sương mù đã nổi lên, nếu đi vào thành phố vào lúc này thì sẽ rất nguy hiểm, vì thế chỉ có thể đợi trời sáng rồi tính sau.

Trong xe, mọi người đã tỉnh lại, họ đang xem thử tình huống bên ngoài. Tô Ngưng Mi nói: "Có lẽ tối nay không thể đi được. Ngày mai sẽ thử sửa lại đường, nếu không sửa được thì sẽ phải thay đổi tuyến đường. Ông bà ngoại, ông bà mau nghỉ ngơi đi, con sẽ gác đêm cùng với Hàn Bảo, Tường Nhật và Tường Nguyệt."

Bà ngoại nắm lấy tay cô mà nói: "Tiểu Mi, ở đây có nhiều người như vậy chắc sẽ không xảy ra chuyện gì đâu, con không cần phải gác đêm, cứ nghỉ ngơi đi con."

"Không được đầu bà, ông bà cứ nghỉ ngơi trước đi. Ban ngày anh họ còn phải lái xe nên buổi tối sẽ do con với mấy người Bảo Nhi gác đêm" Sở dĩ Tô Ngưng Mi phải gác đêm vì cô sợ sẽ có chuyện đột xuất xảy ra.

Đoàn xe đa phần đều đã tắt đèn, chỉ có vài ngọn đèn còn rọi vào khoảng không phía xa nhưng do sương mù nổi lên nên khung cảnh phía xa nhìn cứ lơ mơ, không thể nhìn rõ.

Nửa đêm đầu do Tô Ngưng Mi với Tường Nguyệt gác đêm, nửa đêm sau tới sáng sẽ là Tường Nhật và Hàn Bảo trông chừng. Cả hai người mặc quần áo thật dày ngồi trên nóc xe, Tô Ngưng Mi đang nghĩ tới người đàn ông béo trắng nên nhìn Tường Nguyệt và nói: "Chị đi có chút việc, em ở lại canh chừng nhé."

"Dạ, chị Tiểu Mi nhớ cẩn thận nhé."

Tô Ngưng Mi gật đầu rồi nhanh nhẹn nhảy khỏi nóc xe tiến về phía bãi đất trống bên cạnh đường quốc lộ.

Hai bên đường quốc lộ đều là các bãi đất trống, đá to đá nhỏ lôm chôm. Tô Ngưng Mi đi theo bãi đất trống tới chỗ xe người đàn ông béo trắng đậu lại. Đang tính xem thử hắt ta có ở trên xe không thì cô lại nghe thấy có tiếng tiếng phụ nữ rên rỉ khổ sở truyền tới: "Anh Trần, đau quá...nhẹ một chút..."

"Đau cái rắm, tao nuôi mày, cho mày ăn cho mày uống thế mà bây giờ mày còn kêu đau à!" Tiếp sau đó là những tiếng bành bịch cùng tiếng phụ nữ rên rỉ đau đớn.

Giọng người đàn ông nghe rất quen tai, Tô Ngưng Mi tọa thần thức ra thì thấy đằng sau lưng cô khoảng hai thước có một tảng đá rất cao. Mặt sau tảng đá chính là người đàn ông béo trắng đang ôm một cặp mông trắng nõn của người phụ nữ đáng người nóng bỏng không một mảnh vải che thân. Người phụ nữ đó là người mà cô đã gặp lúc chiều. Hiện giờ cô ta đang áp người vào tảng đá kia, cái lạnh giá khiến cô ta run rẩy.

Người đàn ông béo trắng kia một bên lăm, một bàn tay thì đánh mạnh vào mông cô ta, một bàn tay thì vươn lên bóp ngực cô ta thật mạnh, cuối cùng là hắt ta dùng sức đưa đẩy khiến người phụ nữ kia không chịu được mà phải kêu lên. Tô Ngưng Mi cười lạnh hai tiếng âm thầm nắm chặt tay kết ấn tạo ra một tia lôi điện nhỏ. Điều khiển tia sét đánh về phía người đàn ông béo trắng. Tia sét đánh thẳng vào óc hắt ta khiến động tác của hắt ta dừng lại, cả cơ thể mềm nhũn đè lên lưng cô gái kia, cả hai người cùng nhau ngã xuống đất. Người con gái kia hoảng sợ run run đẩy người đàn ông kia ra, thấy hắt ta vẫn không nhúc nhích. Trong bóng tối, cô ta vươn tay sờ mũi hắt ta thì không thấy hắt ta thở nữa liền cúi đầu che miệng hét lên một tiếng rồi hoảng loạn tìm quần áo của mình.

Sau cùng cô ta đập mạnh lên người đàn ông béo trắng kia rồi mới chạy trở về xe. Sử dụng thần thức vô cùng hao tổn linh khí, giờ phút này trong cơ thể Tô Ngưng Mi đã không còn chút linh khí nào. Cô vội vàng thu hồi lại thần thức của mình rồi lấy ra hai khối linh thạch từ trong không gian. Sau khi đã hấp thụ linh khí cô mới quay trở về xe.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Lạt Văn Vật Hi Sinh Tu Chân Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.